

Ἰ. Κ. Γιαννέση

Παλαίαν Διοθήκη

Τάξη Γ'

21

Ί. Κ. Γιαννέλη

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Η. ΛΕΟΝΙΔΑΣ

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Τόμ. Γ'.

(και πρώτο έτος συνδιδασκαλίας ΓΔ')

18750

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗ - ΑΘΗΝΑΙ

Ἡ Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μᾶς διδάσκει ὅλα ὅσα ὁ Θεὸς ἐφάνερωσε στοὺς Ἰουδαίους μετὰ τοὺς Πατριάρχες, τὸ Μωϋσῆ, τοὺς Προφῆτες καὶ ἄλλους ἁγίους ἄνδρες.

Εἶναι μιὰ Διαθήκη (συμφωνία), ποὺ ἔκαμε ὁ Θεὸς μαζί τους, καὶ μιὰ ὑπόσχεση πῶς θὰ σωθοῦν, ἂν τηροῦν τὶς Ἐντολές Του, ἀκολουθοῦν τὶς ὁδηγίες Του καὶ ἐκτελοῦν τὸ θέλημά Του.

Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι τὸ μοναδικὸ θρησκευτικὸ βιβλίο τῶν Ἰουδαίων. Ἀποτελεῖ τὴν προετοιμασία αὐτῶν (κι ὅλου τοῦ κόσμου), ὥστε νὰ δεχτοῦν τὸ Σωτῆρα Χριστό.

Ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους τὴν ἐπήραμε καὶ μεῖς οἱ Χριστιανοὶ καὶ μαζί με τὴν **Καὶνὴ Διαθήκη** ἀποτελοῦν τὴν **Ἁγία Γραφή**, τὸ αἰώνιο, τὸ ἀθάνατο καὶ ἅγιο βιβλίο τῆς Χριστ. θρησκείας μας.

1. Η ΘΕΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

Μάθημα

1

Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου

Κάποτε δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἀπὸ ὅσα βλέπομε στὸν ὀμορφο κόσμο μας. Δὲν ὑπῆρχαν ἄνθρωποι καὶ πολιτείες, οὔτε πουλιὰ καὶ λουλούδια. Ἐλείπαν ὁ ἥλιος καὶ τ' ἀστέρια, ἔλειπε ἀκόμη καὶ τὸ φῶς. Παντοῦ ἀπλωνόταν ἓνα ἀπέραντο χάος, ποῦ οὔτε ἀρχὴ εἶχε, οὔτε τέλος. Πηχτὸ σκοτάδι σκέπαζε τὸ σὺ μ π α ν.

Ἦρχε ὁμοῦ ὁ αἰώνιος καὶ παντοδύναμος καὶ πάνσοφος Θεός, ποῦ ἀπὸ ἀγάπη ἐδημιούργησε τὸν κόσμον καὶ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ παντοδύναμος Θεὸς πρῶτα ἐδημιούργησε τὸν κόσμον ἀπὸ τὸ τίποτε, μονάχα μὲ τὸν λόγο Του. «Εἶπε» κι ἔγιναν ὅλα μέσα σὲ ἕξι ἡμέρες :

Πρώτη ημέρα. Στην αρχή ο καλός Θεός έκαμε τον ουρανό και τη γη, δηλ. τον υλικό κόσμο, την ύλη από την οποία είναι καμωμένο το κάθε τί. 'Αλλά ο κόσμος αυτός ήταν ακόμη δίχως σχήμα και μορφή, ενώ το σκοτάδι γέμιζε όλη αυτή την άβυσσο.

Και είπε ο Θεός :

— Γενηθήτω φώς ! ("Ας γίνη το φώς).

Κι έγινε η πρώτη φωτεινή ουσία, που ζωογόνησε τη φύση κι έκαμε να ξεχωρίση το σκοτάδι. Ο Θεός έδωσε στο φώς το όνομα ή μ έ ρ α και στο σκοτάδι το όνομα νύχτα. "Ετσι συμπληρώθηκε η «πρώτη ημέρα» της δημιουργίας.

Δεύτερη ημέρα. Την άλλη ημέρα είπε ο Θεός :

— "Ας γίνη το στερέωμα κι ας ξεχωρίση η γη από τον άλλο υλικό κόσμο.

Κι έγινε τότε ο γαλάζιος φόντος, στον οποίο ο Θεός έδωσε το όνομα : ο ύ ρ α ν ό ς.

Τρίτη ημέρα. Την τρίτη ημέρα ο Θεός είπε να πυκνώσουν οι ύδρατμοί και να σχηματίσουν σύννεφα. 'Εκείνα έφεραν βροχές και τὰ νερά συγκεντρώθηκαν σε ώρισμένο μέρος. Σ' αυτό ο Θεός έδωσε το όνομα θά λ α σ σ α και στο άλλο, το άκάλυπτο από τὰ νερά, έδωσε το όνομα γ η.

Ο πάνσοφος Θεός είδε πώς η γη, έτσι άστόλιστη όπως ήταν, έμοιαζε σαν παγωμένη. Και είπε :

— Εύλογημένη να είσαι γη. Να βλασταίνης πάντα χλωρό χορτάρι, να βγάξης λουλούδια και να δίνης καρπούς !.

Και φύτεψαν τότε τὰ κάθε λογής δέντρα και λουλούδια και γέμισε ο τόπος από άνθη και πρασινάδα.

Τέταρτη ημέρα. "Επειτα ο παντοδύναμος Θεός είπε :

— "Ας γεμίση κι ο κατάμαυρος ουρανός με άστρα !

Κι έγιναν τότε ο ή λ ι ο ς, που λάμπει την ημέρα, η σε λ ή ν η, που φωτίζει τη νύχτα, και τὰ άμέτρητα άστεράκια, που λαμπυρίζουν στον ουρανό σαν άσημένια.

Τώρα ξεχώρισε όλοκάθαρα πιά ή μέρα από τή νύχτα.

Πέμπτη ήμέρα. Τήν έπόμενη ήμέρα, τήν πέμπτη, ό Θεός είπε κι έγιναν τά ψάρια, πού γέμισαν τισ θάλασσες, τισ λίμνες και τά ποτάμια, καθώς και τά πουλιά, πού πέταξαν χαρούμενα πρòς τόν ούρανó.

Ό καλòς Θεός είδε όλα αυτά τά ευτυχισμένα πλασματάκια και τά ευλόγησε :

—Νά γίνεστε κάθε μέρα, πού περνάει, όλο και περισσότερα !

Έκτη ήμέρα. Τέλος ό Θεός είπε :

—"Ας γεμίση και ή ξηρά με ζωντανά πλάσματα !.

Κι έγιναν τότε όλα τά ζώα τής ξηράς, μικρά και μεγάλα.

Τώρα όλα ήταν όμορφα στη γή. Μονάχα, πού έλειπε ένα πλάσμα λογικό, για νά χαιρείται όλη αυτή τήν όμορφία και νά δοξολογή τόν Πλάστη και Δημιουργó.

Έργασίες

Πληροφορίες : Οι ήμέρες τής δημιουργίας δέν ήταν μικρές σαν τισ σημερινές, αλλά μεγάλες έποχές.

Περίληψη : Ό παντοδύναμος Θεός έδημιούργησε τόν κόσμο από τό τίποτε, με τό λόγο Του, μέσα σε έξι ήμέρες. Με τή σειρά είπε κι έγιναν: τό φώς, ό οδρανός και ή γή, ή θάλασσα και ή ξηρά, τά άστρα, τά ψάρια, τά πουλιά και όλα τά ζώα.

Έρωτήσεις : Τί ήταν πριν δημιουργηθῆ ό κόσμος ; Ποιός είναι ό παντοδύνα-

μος Δημιουργός ; Με τί έκαμε τή δημιουργία ; Σε πόσες ήμέρες ; Τί έγινε σε κάθε ήμέρα ; Πότε ξεχώρισε καθαρά ή μέρα από τή νύχτα ; Ποιά γεγονότα δείχνουν πώς ό Θεός είναι παντοδύναμος ; Πάνσοφος ; Για ποιό σκοπό έγινε ή θεία δημιουργία ;

Δίδαγμα : Ό Θεός είναι Αίώνιος, Παντοδύναμος, Πάνσοφος. Είναι ό δημιουργός και ή πηγή κάθε ζωῆς.

Μάθημα

2

Οί πρωτόπλαστοι

Τὴν ἴδια, τὴν ἕκτη ἡμέρα, ὁ Θεὸς σκέφτηκε :

— "Ἄς πλάσω τὸν ἄνθρωπο, ἱκανὸ νὰ μοῦ μοιάσῃ, καὶ νὰ εἶναι βασιλιάς ὅλων τῶν πλασμάτων μου.

Κι ἔκαμε τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὸ λόγο Του -ὅπως ὅλα τὰ ἄλλα πλάσματα. Τὸν ἐπλάσε μὲ πηλὸ καὶ φύσηξε στὸ πρόσωπό του. Μὲ τὴν θεία πνοή Του τὸ χωματένιο σῶμα πῆρε ζωὴ καὶ ψυχὴ. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ ἀναπνέῃ, νὰ βαδίζει, νὰ σκέπτεται, νὰ μιλή.

Ὁ Θεὸς ἔδωσε τὸ ὄνομα Ἄδ ἄ μ (= χωματένιος) στὸ τελειότερο δημιούργημά Του κι ἔκαμε γι' αὐτὸν ἕνα πανέμορφο κῆπο, τὸν Παράδεισο.

Ὁλομόναχος ὁμοῦς ὁ Ἄδ ἄ μ ἦταν ἀδύνατο νὰ νοιώσῃ χαρὰ κι ἄς ἦταν μέσα στὸν Παράδεισο.

Ὁ παντογνώστης Θεὸς εἶδε πόσο ἀνυπόφορη εἶναι ἡ μοναξιά κι ἀποφάσισε νὰ τοῦ χαρίσῃ μιὰ σύντροφο.

Τοῦ ἔδωσε τότε ἓνα γλυκὸ ὕπνο κι ἔκαμε ἓνα ἄλλο πλάσμα ὁμοίό του. Αὐτὴ τὴ φορά ὅμως δὲν πῆρε πηλό, ἀλλὰ ἓνα πλευρὸ τοῦ Ἀδάμ. Μὲ αὐτὸ ἐπλάσε τὴ γυναίκα καὶ τῆς ἔδωσε τὸ ὄνομα Εὐα (= ζωή, μητέρα).

Ἔτσι ὁ πλάστης ἴδρυσεν κι ἐυλόγησε τὸ Μυστήριον τοῦ

—Εἶναι καμωμένη ἀπὸ τὰ κόκκαλα κι ἀπὸ τὴ σάρκα μου. Μοῦ μοιάζει καὶ τὴν ὀνομάζω γυναίκα.

Ἔτσι ὁ Θεὸς ἐυλόγησε τὸ πρῶτον ζευγάρι τῶν ἀνθρώπων :

—Νὰ αὐξάνεστε καὶ νὰ πληθύνεστε καὶ νὰ γεμίσετε τὴ γῆ καὶ νὰ γίνετε κύριοι αὐτῆς καὶ ὄλων τῶν δημιουργημάτων.

Ἔτσι ὁ πλάστης ἴδρυσεν κι ἐυλόγησε τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου καὶ τὴν οἰκογένειαν.

Μὲ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἀνθρώπου ὁ Θεὸς ἐτελείωσε ὅλον τὸ ἔργον Του μέσα σὲ ἕξ δημιουργικὰς ἡμέρας. Ἐμείνει πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὸ καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν, τὴν ἕβδομη, ἀναπαύτηκε. Ἐυλόγησε τὴν ἡμέραν αὐτὴν καὶ τῆς ἔδωσε τὸ ὄνομα Σάββατον (= ἀνάπαυσις).

Ἀπὸ τότε ὁ παντοδύναμος Δημιουργὸς κυβερνᾷ τὸν κόσμον καὶ φροντίζει γι' αὐτὸν σὰν καλὸς κυβερνήτης καὶ πατέρας, μὲ τὴν Θείαν Του Πρόνοιαν.

Ἀπὸ τότε κι οἱ ἄνθρωποι, σὰν τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀφιερώνουν τὴν τελευταίαν ἡμέραν καθὲ βδομάδας στὸ νὰ εὐχαριστοῦν τὸν Πλάστη γιὰ ὅλα τὰ καλά, ποὺ τοὺς δίνει, νὰ κάνουν κι αὐτοὶ καλὰ ἔργα καὶ νὰ ξεκουράζονται.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ὁ ἄνθρωπος διαφέρει ἀπὸ τὰ ζῶα στὸ ὅτι προκίσθηκε μὲ λογικὸν κι ἐλευθερίαν, ὥστε νὰ κἀν τὸ καλὸ, νὰ προδεύῃ στὴν ἀρετὴν καὶ νὰ γίνῃ ὁμοίος μὲ τὸν Θεόν. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς δὲν τοῦ ἔδωσε μονάχα ὕλικα ἀγαθά, ἀλλὰ καὶ πνευματικά, ἰδίως δὲ τὴν ἀθάνατην ψυχὴν.

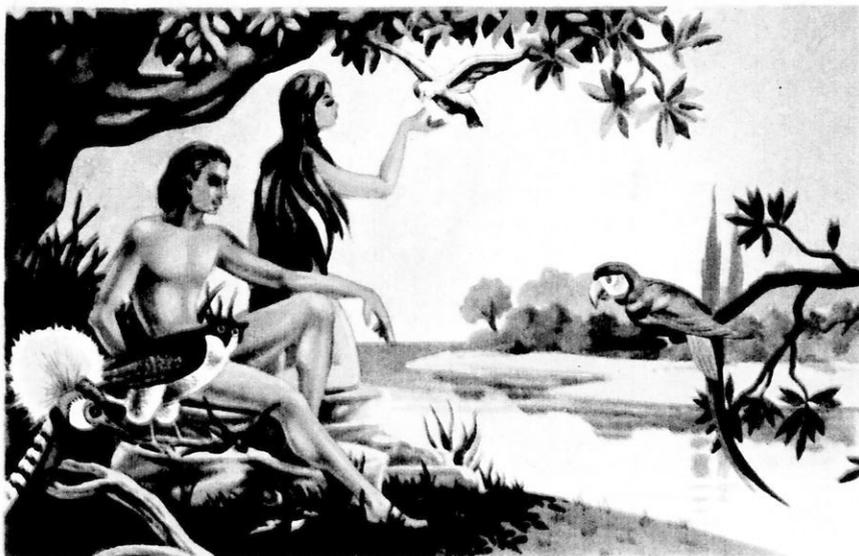
Περίληψη : Ὁ Θεὸς ἐπλάσεν τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ χῶμα καὶ φύσησεν ἐν αὐτῷ τὴν ἀθάνατην ψυχὴν. Ἀπὸ ἓνα πλευρὸν τοῦ Ἀδάμ ἔκαμε τὴν Εὐα. Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὐα εἶναι οἱ πρωτόπλαστοι ἄνθρωποι.

Ἐρωτήσεις : Πῶς θὰ ἦταν ἡ δημιουργία χωρὶς τὸν ἄνθρωπον; Γιατί ὁ Θεὸς ἐπλάσεν τὸν ἄνθρωπον τελευταίον; Πῶς ὁ

Θεὸς ἔκαμε τοὺς πρωτόπλαστον; Τί τοὺς ἔδωσε γιὰ κατοικίαν; Τί σημαίνουν οἱ λέξεις: Ἀδὰμ, Εὐα, Σάββατον; Ποιοὶ ἄνθρωποι στὸν κόσμον δὲν εἶχαν ποτὲ γιαγιά καὶ παπποῦ; Πῶς φροντίζει ὁ Θεὸς γιὰ τὸν κόσμον; Περιγράψτε σὲ ἐκθεσὴ σας τὸν Παράδεισον.

Δίδαγμα : Τὴ ζωὴν μας κι ὅλα τὰ ἀγαθὰ τὰ ὀφείλομε στὸν καλὸν Θεόν, ποὺ πρέπει νὰ ἀγαποῦμε καὶ νὰ σεβόμαστε σὰν παιδιὰ Του.

Ῥητὸ : Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Χεῖρι, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Μάθημα

3

Ὁ Παράδεισος

Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, οἱ πρῶτόπλαστοι, οἱ προπάτορες ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἔτρεξαν χαρούμενοι μέσα στὸν Παράδεισό τους.

Ἦταν δὲ ὁ Παράδεισος ἓνας κήπος ὀλάνθιστος στὴ μαγικὴ χώρα τὴν Ἑδέμ. Ἐκεῖ μέσα τὰ λουλούδια σκορπούσαν γλυκεῖες εὐωδιές, τὰ δέντρα ἦταν φορτωμένα καρπούς, τὰ πουλιὰ κελαδοῦσαν χαρούμενα καὶ τὰ ζῶα ἔπαιζαν μοιρασμένα.

Στὴ μέση στὸν Παράδεισο ἦταν ἓνα δέντρο περιέργο, τὸ δέντρο τῆς «Γνώσεως τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ».

Ὁ Θεός, πὺ ἐπλασε τὸν ἄνθρωπο λογικὸ καὶ ἐλεύθερο, θέλησε νὰ δοκιμάσῃ ἂν οἱ πρῶτόπλαστοι θὰ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὸ καλὸ ἢ γιὰ τὸ κακὸ τὰ χαρίσματά τους καὶ τοὺς εἶπε :

—'Εδῶ μέσα στὸν παράδεισο, τὴν Ἐδέμ, θὰ ζήσετε ἔσεις καὶ τὰ παιδιά σας. Μπορεῖτε νὰ κόβετε λουλούδια, νὰ τρώγετε καρπούς, νὰ ἔχετε ὅλα τὰ ζῶα ὑπηρέτες σας. Ἕνα πράγμα μονάχα σᾶς εἶναι ἀπαγορευμένο: Μὴ θελήσετε ποτὲ νὰ δοκιμάσετε τοὺς καρπούς τοῦ δέντρου τῆς «Γνώσεως τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Κακοῦ». Ἄν τὸ κάμετε, θὰ γίνετε δυστυχισμένοι καὶ θὰ πεθάνετε!

Οἱ πρωτόπλαστοι ὑποσχέθηκαν στὸν Πλάστη νὰ τηρήσουν τὴν ἐντολὴ Του καὶ πρόσεχαν πολὺ νὰ μὴ τὴν παραβοῦν. Ζοῦσαν λοιπὸν τρισευτυχισμένοι μέσα στὸν Παράδεισο, ὅπου εἶχαν ὅ,τι ἤθελαν, χωρὶς νὰ τοὺς λείπη τίποτε.

Καλλιεργοῦσαν τὸν ὁμορφο κῆπο τους κι ἡ ἐργασία τους, εὐλογημένη ἀπὸ τὸν Θεό, τοὺς ἔδινε μεγάλη χαρὰ.

Ἄλλα τὰ ζῶα τοὺς ὑπηρετοῦσαν ὑπάκουα. Ἀσθένεια καὶ θάνατο δὲ γνώριζαν. Ἐβλεπαν τακτικὰ τὸν Θεό καὶ συνομιλοῦσαν μαζί Του.

Ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄγγελοί Του, τοὺς ὁποίους εἶχε δημιουργήσει πρὶν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἔμεναν πολὺ εὐχαριστημένοι.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἡ Ἐδέμ (ἕβραϊκὰ «Ἐντεν» = ἀπόλαυση) ἦταν μιὰ χώρα (κατὰ τὴν Παλ. Διαθήκη), πού τὴν πότιζαν τέσσερα ποτάμια : Φισῶν, Γεῶν, Τίγρις, Εὐφράτης. Στὴ χώρα αὐτὴ πιστεύεται πὼς ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν Παράδεισο.

Περίληψη : Ὁ Θεὸς ἔκαμε γιὰ τοὺς πρωτοπλάστους τὸν Παράδεισο, ἓνα πανέμορφο κῆπο στὴ χώρα Ἐδέμ. Τοὺς ἔπλασε ἐλεύθερους στοὺς νὰ κάνουν τὸ καλὸ ἢ τὸ κακό. Γιὰ νὰ δοκιμάση, ἂν θὰ κάμουν καλὴ χρῆση τῆς ἐλευθερίας τους, τοὺς ἀπα-

γόρευε νὰ δοκιμάσουν τὸν καρπὸ τοῦ «Δένδρου τῆς Γνώσεως».

Ἐρωτήσεις : Τί ἦταν ἡ Ἐδέμ καὶ τί ὁ Παράδεισος; Γιὰ ποῖο σκοπὸ ὁ Θεὸς ἔκαμε τὸν Παράδεισο; Πότε οἱ πρωτόπλαστοι κι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ ζοῦσαν μέσα σ' αὐτόν; Ποιὰ θεῖα ἐντολὴ δὲν ἔπρεπε νὰ παρακούσουν οἱ πρωτόπλαστοι;

Δίδαγμα : Ὁ πανάγαθος Θεός, ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπο, προετοιμάζει γι' αὐτὸν αἰώνια ἀγαθὰ.

Μάθημα

4

Τὸ προπατορικό ἀμάρτημα

Ἡ εὐτυχία τῶν πρωτοπλάστων κράτησε μόνον ὅσο δὲ γνώριζαν ποιὸ εἶναι τὸ καλὸ καὶ ποιὸ τὸ κακὸ, δηλ. ὅσο ἔμεναν ἀθῶοι, ὅπως πλάστηκαν.

Τὸ κακὸ πνεῦμα ὁμως, ὁ διάβολος, ὁ ξεπεσμένος αὐτὸς ἄγγελος, τοὺς ζήλευε καὶ τοὺς φθονοῦσε. ἤθελε νὰ τοὺς κάμη δυστυχισμένους καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸ ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Πρόσεξε πῶς ἡ Εὐα, πού ἦταν λίγο περιεργη, πήγαινε κάποτε μονάχη κοντὰ στὸ δέντρο τῆς Γνώσεως καὶ θαύμαζε τοὺς μαγικούς καρπούς του.

Πῆρὲ λοιπὸν τὴ μορφή φιδιοῦ, κρύφτηκε μέσα στὴ φυλλωσιά τοῦ δέντρου καὶ περίμενε.

Ἡ Εὐα ἔφτασε σὲ λίγο καὶ κατὰ τὴ συνήθειά της στάθηκε νὰ καμαρώσῃ τοὺς θαυμάσιους καρπούς.

Τότε τὸ φίδι πρόβαλε τὸ κεφάλι του καὶ εἶπε στὴν Εὐα:

—Εὐα, τί κάθεσαι καὶ καμαρώνεις τοὺς καρπούς αὐτούς; Δοκίμασε νὰ ἰδῆς τί χυμὸ καὶ τί ἄρωμα, πού ἔχουν!

Ἡ Εὐὰ δὲ φοβήθηκε διόλου, πού τὸ εἶδε, γιατί ὄλα τὰ ζῶα μέσα στὸν Παράδεισο ἦταν ἡμερα.

Τοῦ ἀπάντησε λοιπὸν μὲ κάποια πικρία :

—Ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει ἀπαγορέψει καὶ νὰ ἐγγίσωμε ἀκόμη τοὺς καρποὺς αὐτοῦ τοῦ δέντρου. Ἄν παρακούσωμε τὴν ἐντολή του, θὰ πεθάνωμε !..

—Ὅχι δά !.. εἶπε πάλι τὸ φίδι. Ἐγὼ τρώγω κάθε μέρα καὶ δὲν παθαίνω τίποτε. Ἄν φάτε ὅμως σεῖς, θὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια σας καὶ θὰ γίνετε θεοί. Ἐλα, δοκίμασε καὶ θὰ ἰδῆς!

Ἡ Εὐὰ παρασύρθηκε κι ἔκοψε ἕναν καρπὸ. Τὸν δοκίμασε καὶ τῆς φάνηκε πολὺ γλυκός. Δὲν πρόφθασε ὅμως νὰ καταπιῇ τὸ πρῶτο κομμάτι κι ἔνοιωσε πῶς εἶχε κάμει κάτι κακό.

Ἐκείνη τῆ στιγμή ἔφτασε κι ὁ Ἄδάμ. Ἡ Εὐὰ τοῦ διηγήθηκε τί ἔκαμε, τοῦ ἔδωσε ἕναν καρπὸ καὶ τοῦ εἶπε :

—Δοκίμασε κι ἐσὺ Ἄδάμ, κι ὅ,τι πάθωμε, ἄς τὸ πάθωμε κι οἱ δυό !..

Δοκίμασε κι ὁ Ἄδάμ. Ἐνοιωσε κι αὐτὸς τὰ ἴδια.

Τότε γιὰ πρώτη φορά πρόσεξαν πῶς ἦταν γυμνοὶ κι ἔνοιωσαν ντροπὴ ἀλλὰ καὶ φόβο μαζί. Ἡ Εὐὰ ἄρχισε νὰ ράβῃ μὲ φύλλα συκιᾶς ἕνα φόρεμα γι' αὐτὴν κι ἄλλο ἕνα γιὰ τὸν Ἄδάμ.

Οἱ πρωτόπλαστοι εἶχαν ἀμαρτήσῃ γιατί εἶχαν παρακούσει τὴν ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀμαρτία τους αὐτῆ λέγε-
ναι προπατορικὸ ἀμάρτημα, ἐπειδὴ οἱ πρωτόπλαστοι εἶναι καὶ οἱ προπάτορες ὄλων τῶν ἀνθρώπων.

Ἄπο τότε ὅλοι οἱ ἀνθρώποι φέρνουν σὰν κληρονομία τὸ ἀμάρτημα αὐτό, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπαλλάσσονται μὲ τὸ βάπτισμα. |

Ἔργασίες

Περίληψη : Οἱ πρωτόπλαστοι ζοῦσαν εὐτυχισμένοι μέσα στὸν Παράδεισο, ὅσπου ὁ διάβολος ἔπεισε τὴν Εὐὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ κι ἐκείνη παράσυρε καὶ τὸν Ἄδάμ. Ἡ παρακοὴ τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα.

Ἐρωτήσεις : Πῶς ζοῦσαν οἱ πρωτόπλαστοι μέσα στὸν Παράδεισο; Ποιοί

τοὺς χείρονταν καὶ ποιοὶ τοὺς ζήλευαν; Ποιὸς εἶχε μεταμορφωθῆ σὲ φίδι; Γιατί ἡ περιέργεια εἶναι μεγάλο ἐλάττωμα; Τί εἶναι ἀμαρτία; Τί εἶναι τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα; Πῶς ἀπαλασσόμαστε ἀπὸ αὐτό;

Δίδαγμα : Ὅποιος ἀκούει τὸν διάβολο, ὀδηγεῖται στὴ δυστυχία.

Μάθημα

5

Ἡ τιμωρία τῶν πρωτοπλάστων

Μετά τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα, ὁ Ἄδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ πῆγαν καὶ κρύφτηκαν μέσα σὲ μιὰ φυλλωσιά κι ἔτρεμαν σὰν τὸ καλάμι ἀπὸ τὸν φόβο. Τώρα πιά ἡ ἀγάπη μεταξὺ τους ἄρχισε νὰ λιγοστεύη κι ὁ ἕνας ἔρριχνε τὸ βᾶρος στὸν ἄλλο.

Ἔξαφνα, ἡ ἄλλοτε γλυκεῖα φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ἀκούστηκε βροντερῆ σὰν κεραυνός :

— Ἄδὰμ !.. Ἄδὰμ, ποῦ εἶσαι ;

Ὁ Ἄδὰμ ἔπιασε τὴν Εὐὰ ἀπὸ τὸ χέρι κι ἔτρεξαν νὰ κρυφτοῦν σὲ πιὸ πυκνὴ φυλλωσιά. Πῶς νὰ παρουσιαστοῦν μπροστὰ σ' Ἐκεῖνον, ποῦ φάνηκε τόσο καλὸς γι' αὐτοὺς κι αὐτοὶ εἶχαν παρακούσει τὴν ἐντολὴ Του ;

Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου ὅμως ἀκούστηκε καὶ πάλι. Τότε ὁ Ἄδὰμ ἔτρεξε πρὸς τὸν Δημιουργὸ καὶ ψιθύρισε τρέμοντας :

— Κύριε, ἄκουσα τὴ φωνὴ Σου καὶ κρύφτηκα γιατί ἤμουν γυμνός.

— Πώς τὸ ξέρεις ὅτι εἶσαι γυμνός ; Μήπως ἔφαγες ἀπὸ τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ ; εἶπε τότε ὁ Παντογνώστης.

— Ἡ γυναίκα, πού μοῦ ἔδωσες, μὲ παράσυρε...

Ἡ Εὐὰ δικαιολογήθηκε :

— Τὸ φίδι μὲ ξεγέλασε...

Κι ἔδειξε τὸ φίδι, πού ἔστεκε ἐκεῖ πλάι καὶ τὴν κοίταζε μὲ τὰ λαμπερά του μάτια.

Τότε ὑψώθηκε ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου καὶ εἶπε στὸ ἔρπετό :

— Νὰ εἶσαι καταραμένο, νὰ σέρνεσαι μὲ τὴν κοιλιά στὴ γῆ καὶ νὰ τρώγης χῶμα. Ἀπὸ τώρα μιὰ ἔχθρα θὰ μπῆ ἀνάμεσα σὲ σένα καὶ τὴ γυναίκα, πού ξεγέλασες, κι ἀνάμεσα στὰ παιδιά σου. Ὁ γιὸς σου θὰ σοῦ σπάσῃ τὸ κεφάλι, ἐνῶ σὺ θὰ προσπαθῆς νὰ τὸν δαγκάσῃς στὴ φτέρνα.

Ἔπειτα εἶπε στὴν Εὐὰ :

— Νὰ γεννᾷς μὲ πόνους τὰ παιδιά σου καὶ νὰ ἔχῃς τὸν ἄντρα ἀφέντη σου !..

Τέλος εἶπε στὸν Ἀδάμ :

— Ἀφοῦ δὲν κράτησες τὴν μόνη ἐντολή, πού σου ἔδωσα, θὰ φύγῃς ἀπὸ τὸν Παράδεισο. Θὰ καλλιεργῆς τὴν γῆ καὶ δὲν θὰ ἔχῃς τίποτε χωρὶς κόπο καὶ ἰδρώτα. Κι ἀφοῦ δουλέψῃς σκληρὰ σὲ ὄλη σου τὴ ζωὴ, θὰ ξαναγυρίσῃς στὸ χῶμα ἀπ' ὅπου σὲ πῆρα !..

Τότε ὁ Θεὸς διέταξε νὰ φύγουν ἀμέσως οἱ πρωτόπλαστοι ἀπὸ τὸν παράδεισο. Κι ἕνας ἄγγελος μὲ πύρινη ρομφαία πῆγε νὰ φυλάγῃ τὴν εἰσοδὸ του.

Ἔργασίες

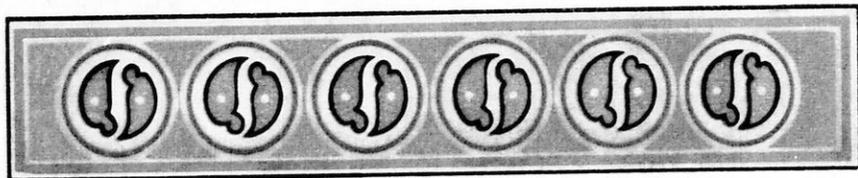
Πληροφορίες : Ὁ Θεός, ὡς δίκαιος, ἐτιμώρησε τοὺς πρωτοπλάστους. Ὡς πολυεὐπλαχνος ὁμοῦ, δὲν τοὺς ἄφησε στὴν τύχη, χωρὶς καμμιά ἐλπίδα σωτηρίας. Ἀντίθετα, μαζί μὲ τὴν τιμωρία ἐσχέδισε καὶ τὸν τρόπο σωτηρίας τους : ἀπὸ τὴν γυναίκα, πού ἡμάρτησε (δηλ. τὴν Εὐὰ), θὰ γεννιόταν κάποτε μιὰ ἄλλη γυναίκα (δηλ. ἡ Παναγία), ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ἐρχόταν ἡ σωτηρία, γιατί θὰ ἔφερνε στὸν κόσμον τὸν Σωτῆρα - Χριστό.

Ἡ πρώτη αὐτὴ προφητεία τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν πρώτη καλὴ ἀγγελία γιὰ τὸν ἔρχομό τοῦ Σωτῆρα ἀποτελεῖ καὶ τὸ Πρῶτο Εὐαγγέλιο γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Περίληψη : Ὁ Θεός ἔδωξε τοὺς πρωτόπλαστοι ἀπὸ τὸν Παράδεισο γιὰ τὴν παρακοή τους, ἀλλὰ ὑποσχέθηκε πὺς θὰ σώσῃ τὸν κόσμο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

Ἐρωτήσεις : Τί ἔπρεπε νὰ κάμουν οἱ πρωτόπλαστοι μετὰ τὴν ἁμαρτία ; Ποιὸς ἁμαρτωλὸς συγχωρεῖ ὁ Θεός ; Ποιὰ πράξη ὠφελεῖ ; Τί δὲν ἔκαμαν οἱ πρωτόπλαστοι ; Ποιὸς ἀπάλλαξε τὸν κόσμο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ;

Δίδαγμα : Ἡ παρακοὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ὀδηγεῖ στὴ συμφορὰ.

Μάθημα

6

Έξω από τὸν παράδεισο

Μετά τὸ προπατορικό ἀμάρτημα οἱ πρωτόπλαστοι στερήθηκαν τὴν εὐτυχία, πού τοὺς χάριζε ὁ μαγικός κήπος τῆς Ἑδέμ.

Μέσα στὸν παράδεισο μπορούσαν νὰ χαροῦν ὅλα τὰ ὑλικά ἀγαθὰ. Ὅπως δὲ εἶχαν μέσα τους τὴν «εἰκόνα τοῦ Θεοῦ», δηλ. τὴν ψυχὴ, δὲν εἶχαν παρὰ νὰ ἐκτελοῦν τὸ θέλημα Του, νὰ γίνουν τέλειοι, νὰ μοιάσουν μὲ τὸν Ἐπουράνιο Πατέρα καὶ νὰ χαροῦν κοντὰ Του τὴν αἰώνια δόξα καὶ τὴν παντοτεινὴ μακαριότητα.

Θέλησαν ὅμως νὰ γίνουν μὲ μιᾶς καὶ χωρὶς κανένα κόπο θεοὶ καὶ βρέθηκαν ἔξω ἀπὸ τὸν παράδεισο. Μαζί δὲ μὲ αὐτοὺς τὸν ἔχασαν κι ὅλοι οἱ ἀπόγονοὶ τους.

Οἱ πρωτόπλαστοι, μακριὰ ἀπὸ τὸν παράδεισο, δὲν ἔχασαν μονάχα τὴν ὀμορφὴ κατοικία τους, ἀλλὰ κι ὅλη τους τὴν εὐτυχία. Ταπεινωμένοι τώρα ἔκλαιαν πικρὰ κι ἔτρεχαν ἐδῶ κι ἐκεῖ νὰ βροῦν τόπο νὰ μείνουν. Ὁ τόπος ὅμως αὐτὸς ἦταν γεμάτος ἀπὸ ἀγκάθια. Τὸ αἷμα ἔτρεχε ἀπὸ τὰ χέρια τους, καθὼς προσπαθοῦσαν νὰ καθαρίσουν τὴ γῆ ἀπὸ αὐτά. Κι ἐκεῖνα ξαναφύτρωναν πάλι. Οἱ ἀρρώστιες, ὁ θάνατος κι οἱ κακίες μπῆκαν στὴ ζωὴ τους κι ὅσο ἀπομακρύνονταν ἀπὸ τὸν Θεό, τόσο τὸ κακὸ μεγάλωνε στὸν κόσμο. Γιατὶ ἡ μεγαλύτερη συμφορὰ εἶναι νὰ ζῆ κανεὶς μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό. Τότε ὁ ἄνθρωπος γίνεται κακὸς κι ἐπικίνδυνος γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Ἔτσι ὅμως τὸ ἀνθρώπινο γένος θὰ εἶχε ἐξολοθρευτῆ καὶ τὸ ἔργο τῆς θείας δημιουργίας θὰ εἶχε καταστραφῆ. Θὰ εἶχε νικήσῃ τὸ κακὸ, ὁ διάβολος.

Ὁ πανάγαθος ὅμως καὶ πολυεύσπλαχνος Θεὸς δὲν μποροῦσε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν καταστροφή τοῦ ἔργου τῶν χειρῶν του. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἄφησε τοὺς πρωτοπλάστους στὴν τύχη.

Εὐλόγησε τὴν ἐργασία τους κι ἡ γῆ τοὺς ἔδινε πλούσια εἰσοδήματα. Ἔπειτα ἠμέρεψαν μερικὰ ζῶα καὶ εἶχαν ἄφθονο τὸ γάλα, τὸ μαλλί καὶ τὸ κρέας. Ἀπόχτησαν παιδιὰ καὶ τὸ ἀνθρώπινο γένος δὲ χάθηκε.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε στοὺς πρωτόπλαστους τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἀπὸ τὸ Χριστό. Ὅμως δὲν ἄφησε καὶ τοὺς ἰδίους στὴν τύχη. Μὲ κόπο πιά καὶ ἰδρώτα ἀποχτοῦσαν τὸ κάθε τι, πού πρὶν τὸ εἶχαν ἀφθονο μέσα στὸν παράδεισο. Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ δικό του μόχθο ὁ ἀνθρώπος βαδίζει ἀπὸ τότε στὴν τελειότητα, στὴν «ὁμοίωσή» του μὲ τὸ Θεό.

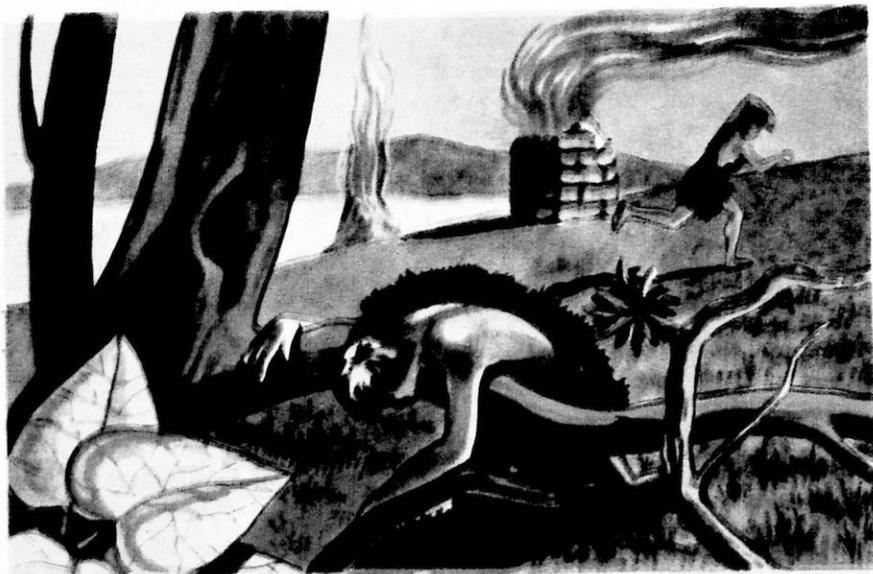
Περίληψη : Μετὰ τὴ φυγὴ τους ἀπὸ τὸν παράδεισο οἱ πρωτόπλαστοι γνώρισαν

τὴ θλίψη καὶ τὴ δυστυχία, ἀλλὰ καὶ τὴ θεία συμπόνια.

Ἐρωτήσεις : Ποιὸ ἦταν τὸ ἀμάρτημα τῶν πρωτοπλάστων; Ποιὰ ἦταν ἡ τιμωρία τους γι' αὐτό; Τί ἔπαθαν ἔξω ἀπὸ τὸν παράδεισο; Ποιὸ θὰ ἦταν τὸ τέλος τους χωρὶς τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ;

Δίδαγμα : Ἡ πραγματικὴ εὐτυχία βρῖσκεται μονάχα κοντὰ στὸ Θεό.

Μάθημα

7

‘Ο Κάιν και ό ‘Αβελ

Στήν αρχή οί πρωτόπλαστοι απόχτησαν δυό αγόρια : τόν Κάιν και τόν ‘Αβελ. ‘Ο Κάιν καλλιεργούσε τά χωράφια κι ό ‘Αβελ έβασκε τά κοπάδια. ‘Ο πρώτος όμως ήταν ζηλόφθονος και κακός, ένώ ό δεύτερος ήταν ήμερος σαν τά αρνάκια, που βοσκούσε.

Μιά μέρα τά δυό αδέλφια πρόσφεραν μαζί θυσία στο Θεό. ‘Ο Κάιν από τούς καρπούς τής γής κι ό ‘Αβελ από τά ζώα του.

‘Ο ‘Αβελ θυσίαζε με πίστη και σεβασμό κι ό καπνός από τό θυσιαστήριό του ανέβαινε προς τόν ουρανό. ‘Ο Κάιν θυσίαζε με τήν ψυχή γεμάτη ζήλεια για τόν αδελφό του κι ό καπνός από τό θυσιαστήριό του σκορπούσε πλάι.

‘Ο Κάιν, αντί νά προσπαθήση νά γίνη αγνός σαν τόν ‘Αβελ, μίσησε τόν αδελφό του. Και αργότερα τόν κάλεσε κάποια μέρα νά βγούν μαζί στα χωράφια. Έκεί, σέ ένα έρημικό μέρος, χύμηξε ξαφνικά επάνω του και τόν σκότωσε.

Πιστεψε πώς δέν τόν είδε κανείς καί γύριζε ήσυχος στό σπίτι. Τόν είδε όμως ό Θεός καί τόν ρώτησε :

—Κάιν, Κάιν, πού είναι ό άδελφός σου ;

—Που νά ξέρω ; Μήπως είμαι φύλακας του άδελφου μου έγώ ; άποκρίθηκε τρομαγμένος ό Κάιν.

—Κάιν, τί έκαμες ; ξαναρώτησε ό παντογνώστης Θεός. 'Η φωνή από τό αίμα του άδελφου σου φωνάζει καί φτάνει ως τούς ουρανούς !.

Κι ό δίκαιος Θεός τιμωρεί τόν άδικο :

—Γιά τό έγκλημά σου αυτό δέ θα βρής ήσυχία πουθενά. Θα γυρίζης από τόπο σέ τόπο καί δέ θα βρίσκης χαρά. 'Η ζωή σου θα είναι ένα άτέλειωτο μαρτύριο...

'Ο Κάιν από τότε δέν ξαναβρῆκε ύπνο για τά μάτια του, ούτε ήσυχία για την καρδιά του. Έφυγε από την χώρα των γονιών του καί πέθανε χωρίς τά χείλη του νά γελάσουν ποτέ. Όμοια με αυτόν όμως έγιναν κακοί καί όλοι οί άπόγονοί του.

Τρίτο παιδί των πρωτοπλάστων ήταν ό Σήθ κι άπόγονος αυτού ό περίφημος Μαθουσάλας, ό άνθρωπος που έξησε τά περισσότερα χρόνια σ' αυτόν τόν κόσμο.

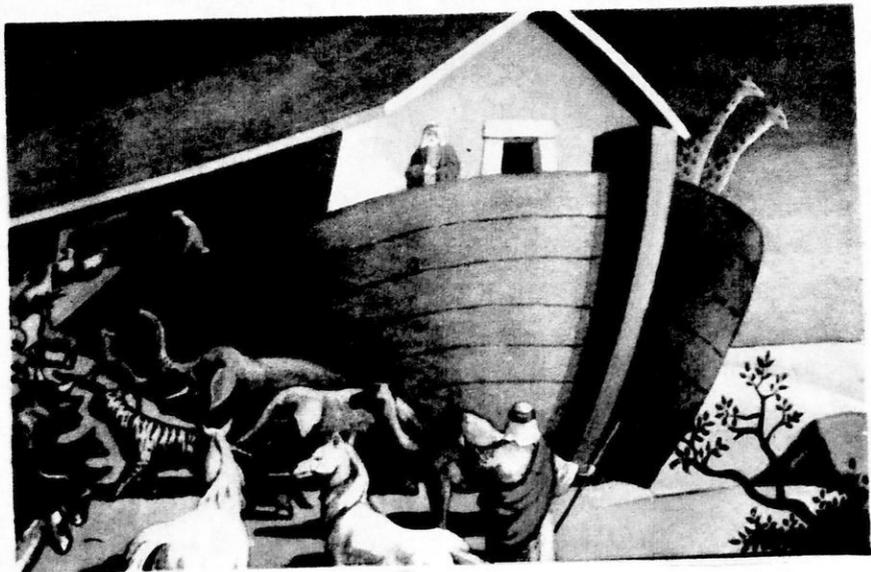
Έργασίες

Περίληψη : 'Ο Κάιν καί ό 'Αβελ ήταν τά πρώτα παιδιά των πρωτοπλάστων. 'Ο Κάιν ήταν κακός κι ό Θεός δέ δέχτηκε τή θυσία του. 'Αντι νά γίνη καλός, σκότωσε τόν άδελφό του κι ό Θεός τόν τιμώρησε σκληρά.

Έρωτήσεις : Πότε άπόχτησαν παιδιά οί πρωτόπλαστοι ; Ποιά παιδι βάραινε περισσότερο τό άπροπατορικό άμάρτη-

μα ; Πώς πρέπει νά προσφέρωμε στό Θεό ; Πώς μπορούσε νά σωθῆ ό Κάιν μετά τόν φόνο, πού έκαμε ;

Δίδαγμα : 'Ο Θεός άγαπά τούς καλούς κι είναι πάντοτε μαζί τους, τιμωρεί δέ τούς κακούς γιατί είναι δίκαιος.

Μάθημα

8

‘Ο κατακλυσμός

Με τὰ χρόνια οἱ ἄνθρωποι πλήθυναν κι ἔγιναν ἄδικοι καὶ κακοί. Λησμόνησαν τὴ θεϊκὴ τους καταγωγὴ καὶ λάτρευαν τὰ εἰδῶλα.

Μιὰ μονάχα οἰκογένεια ξεχώριζε μέσα σὲ ὄλους, ἡ οἰκογένεια τοῦ Νῶε. ‘Ο δίκαιος κι ἐνάρετος Νῶε, ἡ γυναίκα του, τὰ τρία παιδιά του (Σὴμ, Χάμ καὶ ‘Ιάφεθ) κι οἱ γυναῖκες τους ποὺ δὲν εἶχαν πικράνει ποτὲ τὸ Θεό.

‘Ο Θεὸς εἶπε στὸ Νῶε :

—‘Η ἁμαρτία περίσσεψε στοὺς ἀνθρώπους καὶ θὰ τοὺς καταστρέψω μὲ κατακλυσμό. Πήγαινε λοιπὸν νὰ κατασκευάσης μὲ ξύλα μιὰ κιβωτό. Μέσα σ’ αὐτὴ θὰ ἀσφαλιστῆς ἐσὺ κι ἡ οἰκογένειά σου. Πάρε μαζί σου κι ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν μέσα στὸ νερό, καθὼς καὶ ἄφθονα τροφίμα γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὰ ζῶα.

“Όλα έτοιμάστηκαν σύμφωνα με την έντολή του Κυρίου.

Τότε άνοιξαν οι καταρράκτες του ουρανού κι έβρεχε συνεχώς επί σαράντα ήμέρες και σαράντα νύχτες. Τά νερά ανέβαιναν όλοένα και σκέπαζαν χωριά και πολιτείες, κάμπους και βουνά. Ύψώθηκαν τόσο, πού κάλυψαν και τó ψηλότερο βουνό.

“Όλοι οι άνθρωποι κι όλα τά ζώα πνίγηκαν και μοναχά ή κιβωτός έπλεε πάνω στα νερά και προφύλασσε όσους ήσαν κλεισμένοι μέσα σ’ αυτή.

Μετά ό Θεός πρόσταξε και σταμάτησε ή βροχή. Τά νερά άρχισαν σιγά - σιγά νά χαμηλώνουν. Κάποτε έφάνηκε ή ξηρά κι ή κιβωτός κάθησε στην κορυφή του βουνού Άραράτ.

“Ό Νώε άνοιξε ένα παραθυράκι κι άφησε νά πετάξη ένας κόρακας. “Ηθελε νά πληροφορηθή τί γίνεται έξω. “Ό κόρακας όμως μπορούσε νά τρέφεται με τά πτώματα και νά μένη στις κορυφές τών βουνών. Γι’ αυτό δέν επέστρεψε.

Ἄργότερα ὁ Νῶε ἔστειλε ἕνα περιστέρι. Ἐκεῖνο δὲν βρῆκε μέρος γιὰ νὰ μείνῃ καὶ ξαναγύρισε στὴν κιβωτό. Ὅταν ὕστερα ἀπὸ ἑπτὰ ἡμέρες τὸ ξανάστειλε, γύρισε μὲ ἕνα κλαδάκι ἐλιᾶς στὸ ράμφος του. Ἦταν σημεῖο ὅτι φά- νηκαν τὰ δέντρα.

Ὁ Νῶε ἐπερίμενε μερικὲς ἡμέρες ἀκόμη κι ὕστερα ἄνοι- ξε τὴν κιβωτό. Ὅλα τὰ ζῶα σκορπίσθηκαν χαρούμενα στὴ γῆ. Βγῆκε κι αὐτὸς μὲ τὴν οἰκογένειά του καὶ πρώτη του δουλειὰ ἦταν νὰ προσφέρῃ θυσία στὸ Θεὸ καὶ νὰ τὸν εὐχα- ριστήσῃ γιὰ τὴ σωτηρία τους.

Γλυκεῖα γαλήνη ἀπλωνόταν παντοῦ καὶ στὸν οὐρανὸ ἐφάνηκε τὸ οὐράνιο τόξο. Ἦταν σημεῖο πὼς ὁ Θεὸς δέχθη- κε τὴν θυσία του καὶ ὑπόσχεση πὼς δὲν θὰ ξανακάμῃ κατα- κλυσμό.

Μετὰ τὸν κατακλυσμό ὁ Νῶε ἔζησε εὐτυχισμένος μὲ τὴν οἰκογένειά του. Ἐκαλλιέργησε τὰ χωράφια, ἐφύτεψε ἀμπέλια κι ἔκαμε τὸ πρῶτο κρασί. Ἐδίδασκε στὰ παιδιά του τὶς ἀλήθειες τῆς θρησκείας καὶ προφῆτεψε πὼς ἀπὸ τὴ γε- νιά τοῦ Σὴμ θὰ γεννηθῇ κάποτε ὁ Χριστὸς.

Ἀπὸ τὰ παιδιά του οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ πληθαίνουν καὶ πάλι καὶ νὰ συνεχίζεται τὸ ἔργο τῆς δημιουργίας.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Σύμφωνα μὲ τὴν Ἁγία Γραφή ἡ κιβωτὸς ἦταν ἕνα πελώ- ριο ξύλινο κιβώτιο, ποῦ εἶχε μῆκος 300 πῆχεις, πλάτος 50 καὶ ὕψος 30 πῆχεις. Ἦταν καλὰ πισσωμένο κι ἔμοιαζε μὲ πο- ταμόπλοιο.

Περίληψη : Οἱ ἄνθρωποι ἐπλήθυναν στὴ γῆ, ἀλλὰ ἔγιναν κακοὶ κι ἐλησμόνη- σαν τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ὁ Θεὸς κατέστρε- ψε μὲ κατακλυσμό ὅλον τὸν ἁμαρτωλὸ κό- σμο. Ἀπὸ τὸν κατακλυσμό ἐσώθηκε μονά- χος ὁ δίκαιος Νῶε μὲ τὴν οἰκογένειά του μέσα σὲ κιβωτό.

Ἐρωτήσεις : Γιατί ὁ Θεὸς θέλησε νὰ καταστρέψῃ τοὺς ἄνθρώπους; Ποῖος καὶ γιατί ἔπρεπε νὰ σωθῇ; Τί εἶναι ὁ κατα- κλυσμός; Τί ἦταν ἡ κιβωτὸς; Ποῦ ἐστά- θηκε; Πὼς ὁ Νῶε κατάλαβε πὼς ἐτελείω- σε ὁ κατακλυσμός; Ποιά ἦταν κατόπιν ἡ πρώτη πράξη του; Ποιὸ οὐράνιο φαινόμε- νο ἀποτελεῖ ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ πὼς δὲν θὰ ξαναγίνῃ κατακλυσμός;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τοὺς κακοὺς καὶ προστατεύει τοὺς καλοὺς ἄνθρώπους.

Μάθημα

9

Ὁ πύργος τοῦ Βαβέλ

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ οἱ ἀπόγονοι τοῦ Νῶε ἐπλήθυναν πολὺ. Ἦταν ὅμως ἀδύνατο πιά νὰ ζήσουν ὅλοι μαζί κι ἀποφάσισαν νὰ σκορπιστοῦν σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Γιὰ νὰ μὴ λησμονηθοῦν τότε, εἶπαν :

— Ἐλάτε νὰ κτίσωμε ἕνα πύργο μεγάλο, ποῦ ἡ κορυφή του νὰ φτάνη ὡς τὸν οὐρανό. Θὰ τὸν βλέπωμε, ὅπου καὶ νὰ εἶμαστε. Ἔτσι δὲν θὰ ξεχνᾶ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο!..

Καὶ ἄρχισαν νὰ κτίζουν τὸν περίεργο ἐκεῖνο πύργο. Ὅσο ὅμως προχωροῦσε τὸ ἔργο τους, τόσο μεγάλωνε κι ἡ περηφάνεια τους.

— Ὁ πύργος μας, ἔλεγαν, θὰ εἶναι καλύτερος κι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἔργα τοῦ Δημιουργοῦ. Θὰ τὸν βλέπουν οἱ μελλούμενες γενιές τῶν ἀνθρώπων καὶ θὰ μᾶς θαυμάζουν!

Ὁ Θεὸς ἐτιμώρησε τὴν περηφάνεια τῶν φαντασμένων ἐκείνων ἀνθρώπων. Ἐφερε σύγχυση στὴ γλῶσσα τους, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ νὰ συνεννοηθῇ ὁ ἓνας μὲ τὸν ἄλλο.

Εἶδαν λοιπὸν πῶς ἡ ἐργασία τους δὲν μποροῦσε νὰ προχωρήσῃ καὶ τὴν ἐγκατέλειψαν.

Στὸν μισοτελειωμένο πύργο ἔδωσαν τὸ ὄνομα Β α β ἐ λ, ποῦ σημαίνει «σύγχυση τῆς γλῶσσας».

Στὸ ἴδιο μέρος κτίσθηκε ἀργότερα ἡ πόλις Βαβυλώνα.

Οἱ ἄνθρωποι σκορπίσθηκαν ἀπὸ τότε σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ διαμορφώθηκαν οἱ γλῶσσες καὶ οἱ λαοί.

Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σὴμ (Σημίτες) τράβηξαν πρὸς τὴν Ἀσία. Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χάμ (Χαμίτες) ἐπῆγαν πρὸς τὴν Ἀφρική. Τέλος οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἰάφεθ (Ἰαπετίτες) ἐβάδι-σαν πρὸς τὴν Εὐρώπη.

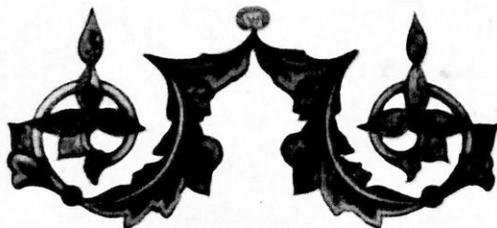
Ἔργασίες

Περίληψη : Οἱ ἄνθρωποι ἀποφάσι-σαν νὰ σκορπιστοῦν σὲ ὅλη τὴ γῆ καὶ πρὶν χωριστοῦν ἄρχισαν νὰ κτίζουν πύργο πανόψηλο. Γιὰ τὴν περηφάνεια τους ὁ Θεὸς τοὺς ἐτιμώρησε μὲ σύγχυση τῆς γλῶσσας τους.

Ἐρωτήσεις : Ποιά ἦταν, τὰ τρία παιδιὰ τοῦ Νῶε; Γιατί οἱ ἀπόγονοὶ τους

ἀποφάσισαν νὰ σκορπιστοῦν σὲ ὅλο τὸν κόσμο; Τί ἐσκέφτηκαν νὰ κάμουν γιὰ ἐν-θύμιο; Γιατί καὶ πῶς τοὺς ἐταπείνωσε ὁ Θεός;

Δίδαγμα : Ἡ περηφάνεια εἶναι ἐλάττωμα καὶ τιμωρεῖται ἀπὸ τὸν Θεό.

2. ΟΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΣ

1. Ὁ Ἀβραάμ.

1 Ὁ Ἀβραάμ Πατριάρχης τῶν Ἑβραίων

Στὴν πόλη Οὐρ τῆς Μεσοποταμίας ζοῦσε ὁ Θάρα, μακρινὸς ἀπόγονος τοῦ Σήμ.

Ὁ Θάρα λάτρευε τὰ εἰδωλα, ὅπως κι ὄλοι οἱ ἄνθρωποι τότε, πού εἶχαν λησμονήσει τὸν ἀληθινὸ Θεό. Κατασκεύαζε λοιπὸν ξύλινα καὶ πέτρινα ἀγαλματάκια καὶ τὰ πωλοῦσε στοὺς εἰδωλολάτρες ἐκείνους, πού πίστευαν στὸν ἥλιο, στὸ φεγγάρι ἢ καὶ στὸ βασιλιά τους Νεμρώδ.

Ἐνα του ἀγοράκι, ὁ Ἀβραάμ, ἀποροῦσε πῶς ἦταν δυνατὸν τὰ ψεύτικα εἰδωλα νὰ εἶναι θεοί. Ὅπως δὲ ζοῦσε στὶς σκηνές κι ἔβασκε τὰ κοπάδια μέσα στὶς πεδιάδες, ἐνοιωσε τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ στὴ φύση. Μὲ τὴν ψυχὴ πλημμυρισμένη ἀπὸ πίστη στὸν ἀληθινὸ Δημιουργό, πῆγε στὸ σπίτι τοῦ πατέρα του, ἔσπασε ὅλα τὰ εἰδωλα κι ἔφυγε γιὰ μιὰν ἄλλη πόλη, τὴ Χαρράν. Ἐκεῖ πῆρε γυναίκα του τὴν ἐνάρετη Σάρρα κι ἐπειδὴ δὲν ἔκαναν παιδιά, εἶχαν μαζί τους τὸν ἀνηψιό τους Λῶτ.

Ὁ Θεός, που εἶχε ὑποσχεθῆ στοὺς πρωτοπλάστους τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, διάλεξε τὸν πιστὸ κι ἐνάρετο Ἀβραάμ, γιὰ νὰ τὸν κάμῃ ὄργανο στὸ θεῖο θέλημά Του.

Παρουσιάστηκε λοιπόν στον δίκαιο Ἀβραάμ και τοῦ εἶπε: — Ἄφησε τὸν τόπο σου και πήγαινε στή χώρα, πού θά σοῦ δείξω, τή Χαναάν, ὅπου ρέει μέλι και γάλα. Θά σέ εὐλογήσω και θά σέ κάμω πατέρα ἑνὸς λαοῦ μεγάλου. Ἀπὸ τή γενιά σου θά γεννηθῆ ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου.

Ὁ Ἀβραάμ ἀγαποῦσε τὸν τόπο του, μὰ ἀγαποῦσε περισσότερο τὸ Θεό. Πῆρε λοιπόν τή γυναίκα του, τὸ Λώτ, τοὺς ὑπηρέτες και τὰ κοπάδια του κι ἔφυγε γιὰ τή Χαναάν.

Τὸ ταξίδι ἦταν μακρινὸ και κουραστικό. Ἡ πίστη ὅμως στοῦ Θεοῦ ἔδινε δύναμη κι ἔφτασε κάποτε στή μαγική χώρα. Ἐκεῖ θαμπώθηκε ἀπὸ τὴν ὀμορφιά της. Τὰ βουνὰ ὀλόγυρα ἀστραφταν ἀπὸ φῶς και στεφάνωναν ὀλοπράσινες πεδιάδες, πού στή μέση τοὺς κυλοῦσε τὰ ἤσυχα νερά του ὁ Ἰορδάνης ποταμός.

Πρώτη του δουλειὰ ἦταν νὰ χτίση θυσιαστήριο και νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ Θεό, πού τὸν προστάτεψε στοῦ ταξίδι και τὸν ἔφερε σέ τόσο ὀμορφή χώρα.

Οἱ κάτοικοι, πού τὸν εἶδαν, τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα: Ἑβραῖος, δηλ. διαβάτης, περαστικός, περαχωρίτης (= ἦρθε ἀπὸ τή χώρα, πού εἶναι πέρα ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη). Ἀπὸ αὐτὸν οἱ ἀπόγονοὶ του πήραν τὸ ὄνομα Ἑβραῖοι.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Σὲ κάθε πρωτόγονη οἰκογένεια ὁ πατέρας ἦταν και ἀρχηγὸς της. Ὅσο πλήθαινε ἡ οἰκογένεια, ἀποτελοῦσε φυλὴ κι ἀρχηγὸς της ἦταν πιά ὁ φύλαρχος. Ὁ Ἀβραάμ ἀπὸ ἀρχηγὸς τῆς πρώτης μικρῆς οἰκογένειάς του, ἐγίνε ἀρχηγὸς τῆς φυλῆς τῶν Ἑβραίων, ὁ Πατριάρχης της.

Περίληψη : Μέσα στὸν εἰδωλολατρικό κόσμο ἔζησε ἐδῶ και 4000 χρόνια ὁ πιστὸς στὸν ἀληθινὸ Θεὸ Ἀβραάμ, πού ὁ Θεὸς διάλεξε νὰ τὸν κάνη ἀρχηγὸ ἑκλε-

κτοῦ λαοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖο θά ἐρχόταν ἡ σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ἐρωτήσεις : Γιατί οἱ ἄνθρωποι ἐγίναν εἰδωλολάτρες ; Σὲ ποιὸν ἀποκαλύφθηκε ὁ Θεός ; Τί τοῦ εἶπε ; Τί ἔκαμε ὁ Ἀβραάμ ; Ποιὸ ἦταν τὸ θεῖο θέλημα ; Ποιοὶ πήραν τὸ ὄνομα Ἑβραῖοι ;

Δίδαγμα : Πρέπει νὰ δοξάζω-με τὸν καλὸ Θεὸ γιὰ τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας μας. |

Μάθημα

11

Ἀβραὰμ καὶ Λῶτ

Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀβραὰμ ἔγινε πολὺ πλουσιος στὴ Χαναάν. Τὰ κοπάδια τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Λῶτ ἔγιναν πολυάριθμα. Ἔτσι οἱ βοσκοὶ τοῦ ἑνὸς ἀρχισαν τὶς φιλονικίες μὲ τοὺς βοσκούς τοῦ ἄλλου, ἐπειδὴ δὲν βρισκόταν πιὰ ἀρκετὸ νερὸ στὰ πηγάδια, οὔτε χλόη στὰ λιβάδια γιὰ φλους.

Τότε ὁ Ἀβραὰμ κάλεσε τὸν ἀνηψιὸ του καὶ τοῦ εἶπε :

— Παιδί μου, ὁ τόπος αὐτὸς δὲν εἶναι πιὰ ἀρκετὸς καὶ γιὰ τοὺς δυὸ μας. Οἱ βοσκοὶ μας μαλλώνουν γιὰ νερὸ καὶ γιὰ τροφή. Ἡ χώρα ὅμως τούτη εἶναι ἀπέραντη καὶ θὰ βρῆ ὁ καθένας μας μέρος γιὰ νὰ μείνη. Διάλεξε λοιπὸν τὸ μέρος, πὺ σου ἀρέσει.

Ὁ Λῶτ εἶδε πῶς ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς κυλοῦσε μέσα σὲ μιὰ καταπράσινη κοιλάδα, πὺ ἔμοιαζε μὲ κῆπο. Μέσα ἐκεῖ

ήταν χτισμένες μαγικές πολιτείες. Πήγε λοιπόν προς τὰ ἐκεῖ καὶ ἔμεινε κοντὰ στὴν πόλη Σόδομα.

Ὁ Ἀβραάμ ἔμεινε μὲ τοὺς βοσκούς καὶ τὰ κοπάδια του πάνω στοὺς γυμνοὺς καὶ ἄγονους λόφους τῆς Χεβρών. Μὰ τὸ ἴδιο βράδυ, κατὰ τὴν ὥρα τῆς προσευχῆς, ὁ Θεὸς τοῦ εἶπε :

—Κοίταξε, Ἀβραάμ, αὐτὴ τὴν ὁμορφὴ χώρα, ποὺ ἀπλῶνεται κάτω ἀπὸ τὸ βουνό. Κάποτε θὰ τὴ δώσω στὰ παιδιά τῶν παιδιῶν σου, ποὺ θὰ εἶναι τόσο πολλὰ, ὅσο καὶ οἱ κόκκοι τῆς ἄμμου, ὥστε κανεῖς νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὰ μετρήσῃ!..

Λίγο ἀργότερα οἱ βασιλιάδες τῆς Χαλδαίας ἔκαμαν πόλεμο μὲ τὰ Σόδομα. Νίκησαν καὶ πήραν αἰχμαλώτους πολλοὺς. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν κι ὁ Λῶτ.

Ὁ Ἀβραάμ, ποὺ ἀγαποῦσε πάντα τὸ Λῶτ, ἔτρεξε ἀμέσως μὲ τοὺς ὑπηρέτες κι ἄλλους συμμάχους του, νίκησε τοὺς Χαλδαίους κι ἐλευθέρωσε τὸ Λῶτ. Ὅταν γύριζε στὸν τόπο του πέρασε ἀπὸ τὴν πόλη Σαλήμ, ὅπου τὸν φιλοξένησε ὁ βασιλιάς τῆς Μελχισεδέκ.

Ὁ Μελχισεδέκ πίστευε στὸν ἀληθινὸ Θεὸ κι ἐπειδὴ ἦταν κι ἀρχιερέας, εὐλόγησε τὸν Ἀβραάμ :

—Νὰ εἶσαι εὐλογημένος ἀπὸ τὸ Θεό, ποὺ ἔκαμε τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ καὶ σοῦ ἔδωσε τὴ δύναμη νὰ νικήσῃς τοὺς ἐχθρούς.

Ἔργασίες

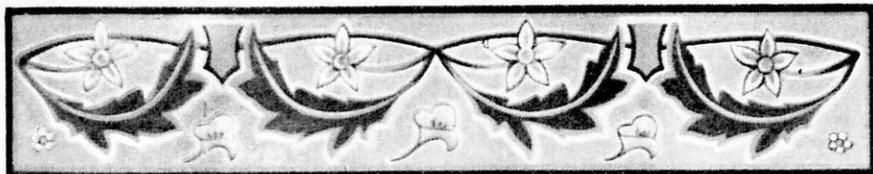
Πληροφορίες : Ὁ Μελχισεδέκ θεωρεῖται στὴν Ἁγία Γραφή ὡς ὁ τύπος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ θὰ ἔρχοταν ἀργότερα στὸν κόσμον γιὰ νὰ γίνῃ ὁ αἰώνιος βασιλιάς κι ἀρχιερέας.

Περίληψη : Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀβραάμ ἀπόκτησε πολλὰ πλοῦτη. Γιὰ νὰ λείπουν οἱ φιλονικίες μεταξὺ τῶν βοσκῶν του καὶ ἐκείνων τοῦ Λῶτ, χώρισαν. Οἱ Χαλδαῖοι πήραν αἰχμάλωτο τὸν Λῶτ κι ὁ Ἀβραάμ ἔτρεξε καὶ τὸν ἐλευθέρωσε. Τότε γνώρισε τὸ βασιλιά κι ἀρχιε-

ρέα Μελχισεδέκ καὶ δέχτηκε τὴν εὐλογία του.

Ἐρωτήσεις : Γιατί ὁ Ἀβραάμ ἀπόκτησε πολλὰ πλοῦτη; Γιατί χώρισε μὲ τὸν Λῶτ; Πῶς τοῦ ἔδειξε τὴν ἀγάπη του; Πῶς γνώρισε τὸν Μελχισεδέκ; Ποιὰ θέση ἔχει ὁ βασιλιάς αὐτὸς στὴν Ἁγία Γραφή;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς προστατεύει τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ γέννηση τοῦ Ἰσαὰκ

Πέρασαν πολλά χρόνια. Ὁ Ἀβραάμ ζοῦσε πάντα στὰ βουνά τῆς Χεβρών μὲ τὰ κοπάδια του. Ἦταν πολὺ πλούσιος, ἀλλὰ ὄχι κι εὐτυχισμένος. Τοῦ ἔλειπε ἡ χαρά, πού χαρίζει ἓνα καλὸ παιδί, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλπίδα πὼς θὰ τὸ ἀποχτήση. Αὐτὸς ἦταν τώρα ἑκατὸ χρονῶν κι ἡ Σάρρα ἔφτανε τὰ ἑνενήντα.

Ἐνα βράδυ τέλειωσε τὴν προσευχή του μ' αὐτὰ τὰ λόγια στὸ Θεό :

— Πῶς, Θεέ μου, θ' ἀποχτήσω παιδιὰ πολλὰ σὰν τοὺς κόκκους τῆς ἄμμου, ἀφοῦ γέρασα πιά καὶ δὲν ἔχω οὔτε ἓνα!

Κι ὁ Θεὸς τοῦ ἀπάντησε :

— Κοίταξε, Ἀβραάμ, τὸν ἀστροκέντητο οὐρανὸ καὶ μέτρησε τὰ ἀστέρια, ἂν μπορῆς. Τόσο πολλοὶ θὰ εἶναι καὶ οἱ ἀπόγονοί σου.

Ὁ Ἀβραάμ παρηγορήθηκε μὲ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ ἐξηγήσῃ πὼς αὐτὴ θὰ πραγματοποιηθῇ.

Μιὰ μέρα, ἐκεῖ πού ὁ Ἀβραάμ ἀναπαυόταν στὴ σκηνή του, εἶδε νὰ πλησιάζουν τρεῖς ξένοι. Τοὺς καλοδέχτηκε καὶ τοὺς φιλοξένησε, χωρὶς νὰ ξέρη ποιοὶ εἶναι.

Κάποια στιγμή λέει ὁ ἓνας φιλοξενούμενος στὸν Ἀβραάμ :

— Σὲ ἓνα χρόνο ἡ γυναίκα σου Σάρρα θὰ γεννήσῃ ἓνα ἀγοράκι.

Ἡ Σάρρα τὸ ἄκουσε καὶ χαμογέλασε δύσπιστα.

—Μὴ γελᾶς, Σάρρα, ἐπανελάβε ὁ ξένος. Δὲν ὑπάρχει τίποτε πού νὰ εἶναι ἀδύνατο στὸ Θεό!..

Τότε ὁ Ἀβραάμ καὶ ἡ Σάρρα κατάλαβαν πὼς εἶχαν φιλοξενήσῃ ἀπεσταλμένους τοῦ Θεοῦ.

Ἐπειτα οἱ ξένοι σηκώθηκαν νὰ φύγουν. Τὰ λόγια τους ὅμως βγῆκαν ἀληθινά. Μέσα στὸ χρόνο ἡ Σάρρα ἔφερε στὸν κόσμον ἕνα ἀγοράκι, πού τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα Ἰσαάκ, δηλ. «χαρά».

Μὲ τὴ γέννηση τοῦ Ἰσαάκ ὁ Ἀβραάμ βρῆκε ὅλη τὴν εὐτυχία, πού στερήθηκε τόσα χρόνια. Κι ἡ εὐτυχία του γινόταν μεγαλύτερη, ὅσο μεγαλύτερη ὁ Ἰσαάκ.

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε στὸν Ἀβραάμ πὼς θὰ τὸν κάμῃ ἀρχηγὸ ἑνὸς μεγάλου λαοῦ, ἐνῶ ἐκεῖνος εἶχε γεράσει χωρὶς νὰ ἔχη οὔτε ἕνα παιδί. Ὁ Ἀβραάμ δὲν ἔπαυε ποτὲ νὰ ἐλπίζει στὸ Θεὸ καὶ νὰ ζητᾷ στὶς προσευχῆς του νὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ὑπόσχεσή Του. Ὁ Θεὸς ἄκουσε τὶς προσευχῆς τοῦ δικαίου καὶ τὸν ἔκαμε πατέρα τοῦ Ἰσαάκ.

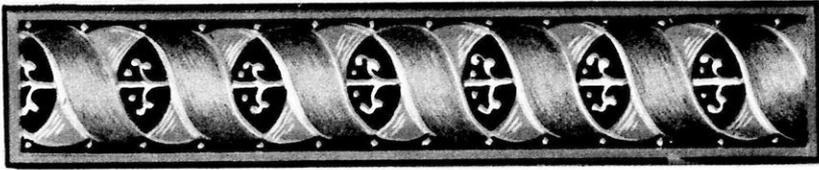
Ἐρωτήσεις : Ποιὸς καὶ γιατί ἔκαμε πλούσιον τὸν Ἀβραάμ; Ἦταν εὐτυχι-

σμένος; Τί τοῦ ἔφερε τὴν εὐτυχία; Πότε, πὼς καὶ σὲ ποιά ἡλικία ἀξιώθηκε νὰ ἀποχτήσῃ παιδί; Ποιὸ ὄνομα τοῦ ἔδωσαν;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς δέχεται τὶς προσευχῆς τῶν καλῶν ἀνθρώπων.

Ῥητό : *Ἐὰ ἀδύνατα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ὀννατὰ γιὰ τὸ Θεό.*

Τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα

Ἡ χώρα, στήν ὁποία ζοῦσε ὁ Λῶτ, εἶχε πολλά καὶ πλούσια λιβάδια, ἀλλὰ πολὺ κακοὺς κατοίκους. Ἦταν ὅλοι τους βουτηγμένοι στήν ἁμαρτία καὶ πῖο πολὺ ὅσοι κατοικοῦσαν στίς πόλεις Σόδομα καὶ Γόμορρα. Γι' αὐτὸ οἱ ἄγγελοι, πού εἶχε φιλοξενήσει ὁ Ἀβραάμ, τοῦ εἶπαν :

— Πηγαίνομε γιὰ τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα. Ἡ ἁμαρτία περίσσεψε ἐκεῖ κάτω κι ἔφτασε ὡς τὸν οὐρανό. Πάμε νὰ ἰδοῦμε ἂν ὑπάρχη ἐλπίδα νὰ ἀλλάξουν ζωὴ καὶ νὰ σωθοῦν. Ἄλλοιως θὰ τοὺς καταστρέψῃ ὁ Θεός.

Ὅταν ἔφυγαν οἱ ἄγγελοι, ὁ Ἀβραάμ σκέφτηκε τὸν ἀνηψιό του Λῶτ, πού ζοῦσε στὰ Σόδομα, καὶ παρακάλεσε τὸ Θεό :

— Κύριε, στὰ Σόδομα ζοῦν καὶ καλοὶ ἄνθρωποι μέσα στοὺς κακοὺς. Ἄν οἱ καλοὶ εἶναι ἔστω καὶ 50, θὰ καταστραφοῦν κι αὐτοὶ μαζί με τοὺς ἄλλους ;

Κι ὁ Θεὸς τὸν βεβαίωσε :

— Ποτέ !. Ἡ πόλη δὲ θὰ πάθῃ τίποτα γιὰ χάρι τῶν 50 καλῶν αὐτῶν ἀνθρώπων.

— Κι ἂν εἶναι πῖο λίγοι οἱ δίκαιοι ;

— Καὶ δέκα καλοὶ ἄνθρωποι νὰ βρεθοῦν, ἡ πόλη δὲ θὰ πάθῃ τίποτε !..

Μὲ τὴ διαβεβαίωση αὐτὴ τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀβραάμ καθυσάχασε.

Οἱ ἄγγελοι ὅμως πού ἐπισκέφτηκαν τὴν πόλη, δὲ βρῆκαν ἄλλο δίκαιο ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Λῶτ, πού τοὺς φιλοξένησε

Θέλησαν νά συμβουλέψουν τούς άλλους, αλλά εκείνοι ὄχι μόνο δέν τούς ἄκουσαν, μά καί θέλησαν νά τούς κοκοποιήσουν.

Κατά τὰ ξημερώματα οἱ ἄγγελοι εἶπαν στό Λώτ :

— Πάρε τήν οἰκογένειά σου καί φύγε ἀμέσως ἀπό τήν πόλη αὐτή. Ὁ Θεός θά τήν καταστρέψῃ καί κανεῖς σας μὴ γυρίση καί κοιτάξῃ πίσω του, γιατί δέ θά λυπηθῇ οὔτε αὐτόν.

Πρωί-πρωί ξεκίνησε ὁ Λώτ μέ τήν οἰκογένειά του νά φύγῃ. Δέν εἶχαν προχωρήσει πολύ, ὅταν ἄρχισε νά βρέχῃ ἀπό τόν οὐρανὸ φωτιά καί θειάφι. Τὸ πύρινο αὐτὸ ποτάμι κατέκαιε τίς ἀμαρτωλές πολιτείες, Σόδομα καί Γόμορρα.

Ὅλοι προχωροῦσαν στό δρόμο τους, ἀλλά ἡ γυναίκα τοῦ Λώτ ἦταν περίεργη. Ἦθελε νά ἰδῇ τί κακὸ γίνεται πίσω της. Ἡ τιμωρία της ὅμως ἤρθε ἀμέσως. Δέν πρόλαβε νά ἰδῇ καλὰ - καλὰ τὸ φοβερὸ θέαμα κι ἔγινε ἓνα ἀγαλμα ἀπὸ ἀλάτι.

Οἱ πόλεις Σόδομα καί Γόμορρα βούλιαξαν ἐντελῶς. Στὴ θέση τους φανερώθηκε μιὰ λίμνη, ἡ Νεκρὰ Θάλασσα.

Ἔργασίες

Περίληψη : Οἱ πόλεις Σόδομα καί Γόμορρα εἶχαν κατοίκους πολλὴ ἀμαρτωλοῦς κι ὁ Θεὸς τίς κατέστρεψε. Μονάχα ὁ δικαίος Λώτ σώθηκε, ἀφοῦ ἔχασε τὴν περίεργη γυναίκα του.

Ἐρωτήσεις : Μέσα σὲ ποιὸν ἀνθρώπου ζοῦσε ὁ Λώτ ; Τί ἔκαμε ὁ Θεός νά τούς σώσῃ καί τί ἔκαμαν αὐτοί ; Τί εἶπαν

οἱ ἄγγελοι στό Λώτ ; Τί ἔπαθε ἡ γυναίκα τοῦ Λώτ καί γιατί τὸ ἔπαθε ; Τί βρίσκεται σήμερα στὴ θέση τῶν ἀμαρτωλῶν πόλεων ;

Δίδαγμα : Μὲ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι δέν χάνονται μαζί μέ τούς κακοὺς.

2. Ὁ Ἰσαάκ

Μάθημα
14

Ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ

Ὅταν ὁ Ἰσαάκ ἔγινε δώδεκα χρονῶν, ὁ Θεὸς θέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστη τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἀβραάμ, πάρε τὸν Ἰσαάκ, ἀνέβα στὸ λόφο Μορία καὶ θυσιάσέ τον γιὰ μένα !.

Ὁ Ἀβραάμ ἔνοιωσε τὴν καρδιά του νὰ ξεσχίζεται. Ὅμως ἡ πίστη του στὸ Θεὸ οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή δὲν κλονίσθηκε.

Τὸ ἄλλο πρωὶ ὁ Ἀβραάμ σηκώθηκε πολὺ νωρὶς. Ἐτοίμασε τὸ γαϊδουράκι του, φώναξε δυὸ ὑπηρέτες καὶ τὸν Ἰσαάκ καὶ τοὺς εἶπε :

— Θὰ ἀνεβούμε στὸ λόφο Μορία. Ἐκεῖ θὰ προσφέρω μιὰ θυσία, πού μοῦ ζήτησε ὁ Θεός.

Πῆραν ξύλα γιὰ τὴ φωτιά, ἓνα μαχαίρι καὶ ξεκίνησαν.

Όταν κάποτε έφτασαν στο βουνό, ο Άβραάμ άφησε τους ύπηρέτες με τo γαϊδουράκι και αυτός με τόν Ίσαάκ ανέβηκε πρὸς τὴν κορυφή. Ο Ίσαάκ κρατοῦσε στὸν ὤμο τὰ ξύλα κι ὁ Άβραάμ τὸ μαχαίρι γιὰ τὴ θυσία.

Στὸ δρόμο ὁ Ίσαάκ ρώτησε περιεργος τὸν πατέρα του:

— Πατέρα, πὸ εἶναι τὸ ἀρνὶ γιὰ τὴ θυσία;

— Ὁ Θεὸς θὰ φροντίσει γι' αὐτό! ἀπάντησε ὁ ἅγιος ἄνθρωπος με σφιγμένη τὴν καρδιά.

Όταν ἔφτασαν στὴν κορυφή, ὁ Άβραάμ μάζεψε μεγάλες πέτρες κι ἔκαμε ἓνα πρόχειρο θυσιαστήριο. Ἔβαλε τὰ ξύλα και πάνω σ' αὐτὰ ἐκείνον, πὸ ἀγαποῦσε ὅσο τίποτε ἄλλο στὸν κόσμο, τὸν πολυαγαπημένο του Ίσαάκ.

Τὴ στιγμή ὅμως, πὸ ἔπιασε τὸ μαχαίρι, ἄκουσε μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανό:

— Άβραάμ, μὴ κάμης κακὸ στὸ παιδί σου. Θυσίασε στὴ θέση του τὸ κριάρι, πὸ εἶναι δεμένο πλάι σου.

Με αὐτὸ ὁ Θεὸς ἔδειξε πὸς δὲν ἐπιθυμεῖ τις ἀνθρωποθυσίες, πὸ ἔκαναν οἱ εἰδωλολάτρες, ἀλλὰ μονάχα τὴν πίστη και τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ κι εὐλόγησε τὸν Άβραάμ:

— Άβραάμ, γιὰ τὴν πίστη και τὴν ὑπακοή σου στὶς ἐντολές μου, νὰ εἶσαι εὐλογημένος σὺ και οἱ ἀπόγονοί σου, πὸ θὰ γεμίσουν τὴ γῆ, ὅπως τὰ ἄστρα γεμίζουν τὸν οὐρανό.

Ὁ Άβραάμ εἶδε τὸ δεμένο μέσα στὰ κλαδιά πυκνόμαλλο κριάρι, τὸ θυσίασε κι ἔπειτα πατέρας και γιὸς δόξασαν τὸν Πολυεύσπλαχνο και γύρισαν καταχαρούμενοι στὴ σκηνή τους.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἡ θυσία τοῦ ἀθώου Ίσαάκ στὸ λόφο Μοριά συμβολίζει τὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ πάνω στὸ λόφο τοῦ Γολγοθᾶ.

Περίληψη : Ὁ Θεὸς δοκίμασε τὴν πίστη τοῦ Άβραάμ με τὴ θυσία τοῦ Ίσαάκ και τὸν εὐλόγησε.

Ἐρωτήσεις : Ὁ Θεὸς ἐπιθυμεῖ τις ἀνθρωποθυσίες ἢ τὴν πίστη και τὴν ἀγάπη

τῶν ἀνθρώπων; Γιατί ζήτησε τὴ θυσία τοῦ Ίσαάκ; Πὸς δέχτηκε ὁ Άβραάμ τὴ θεία ἐντολή; Ποιὰ ἦταν ἡ κρισιμότερη στιγμή τῆς θυσίας;

Δίδαγμα : Πρέπει νὰ ἀγαπᾶμε τὸ Θεὸ περισσότερο ἀπὸ τὸ κάθε τί, ἀφοῦ ὅλα -κι αὐτὴ ἡ ζωὴ μας- εἶναι δῶρα δικὰ Του.

● γάμος του 'Ισαάκ

Ο 'Ισαάκ ήταν πιά μεγάλος, όταν πέθανε η μητέρα του.

Ο 'Αβραάμ θέλησε, πριν πεθάνη κι αυτός, να τον παντρέψη. Φώναξε λοιπόν τον πιστό του υπηρέτη 'Ελιέζερ και του είπε :

—'Ελιέζερ, δε θέλω νύφη Χαναναία για τον 'Ισαάκ. Όλες τους λατρεύουν τὰ εἰδῶλα. Πήγαινε λοιπόν στή χώρα τῶν πατέρων μας και διάλεξε τήν κατάλληλη.

Ο 'Ελιέζερ πήρε δέκα καμήλες, τις φόρτωσε με ὅλα τὰ καλά και μαζί με ἄλλους υπηρέτες ξεκίνησε για τή μακρινή Χαρράν.

Τὸ ταξίδι κράτησε πολύ, ἀλλά ἔφτασαν κάποιο ἀπόβραδο ἔξω ἀπὸ τήν πόλη. Σταμάτησαν στὸ πηγάδι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο τὰ κορίτσια ἔπαιρναν νερό. Τότε ὁ 'Ελιέζερ προσευχήθηκε στὸ Θεὸ με θέρμη :

—Κάνε, Θεέ μου, νὰ βρεθῆ ἡ νύφη ἡ καλὴ για τὸν 'Ισαάκ και νὰ εἶναι ἐκείνη, πὺ θὰ μοῦ δώση νερὸ και θὰ ποτίση τὶς καμήλες μου !

Μόλις τελείωσε ἡ προσευχή. ἔφτασαν μερικὰ κορίτσια με τὰ κανάτια τους για νερό.

Ο 'Ελιέζερ πλησίασε τήν πιὸ ὁμορφὴ και τήν παρακάλεσε νὰ τοῦ δώση νερὸ ἀπὸ τὸ κανάτι της. Ἐκείνη τοῦ ἔδωσε με προθυμία και χωρὶς νὰ τῆς πῆ κανεὶς τίποτε, πότισε και τὶς διψασμένες καμήλες.

Ο 'Ελιέζερ κατάλαβε πὼς ἡ προσευχή του ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸ Θεὸ και πὼς αὐτὴ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ἐκλεκτὴ νύφη. Γι' αὐτὸ τὴ ρώτησε :

—Κόρη μου, πώς σε λένε : Τίνος είσαι : Πές μου, υπάρχει μέρος στο σπίτι σας να μείνωμε απόψε :

—Μέ λένε Ρεβέκκα, απάντησε ή κόρη. Πατέρας μου είναι ό Βαθουήλ. Στο σπίτι μας έχομε τόπο για σας και για τις καμήλες σας. Πάω να είδοποιήσω τους δικούς μου.

Σέ λίγο έφτασε ό αδελφός της Λάβαν και τους όδηγησε στο σπίτι, όπου έτοιμασε πλούσιο τραπέζι.

Ό Έλιέζερ του έξηγησε πρώτα τό σκοπό του ταξιδιού του και του διηγήθηκε όλα όσα συνέβησαν.

—“Ας γίνη τό θέλημα του Θεού ! απάντησε ό Λάβαν. Ή Ρεβέκκα μας θα γίνη γυναίκα του Ίσαάκ.

Ό Έλιέζερ έδωσε στη Ρεβέκκα και σε όλους πλούσια δώρα κι έπειτα κάθησαν στο τραπέζι.

Τό άλλο πρωί ή Ρεβέκκα ανέβηκε σε χρυσοστόλιστη καμήλα και μαζί μέ τις δούλες της, τά πλούσια προικιά και τή συντροφιά του Έλιέζερ έφτασε στη Χαναάν, όπου έγινε ό γάμος.

Έργασίες

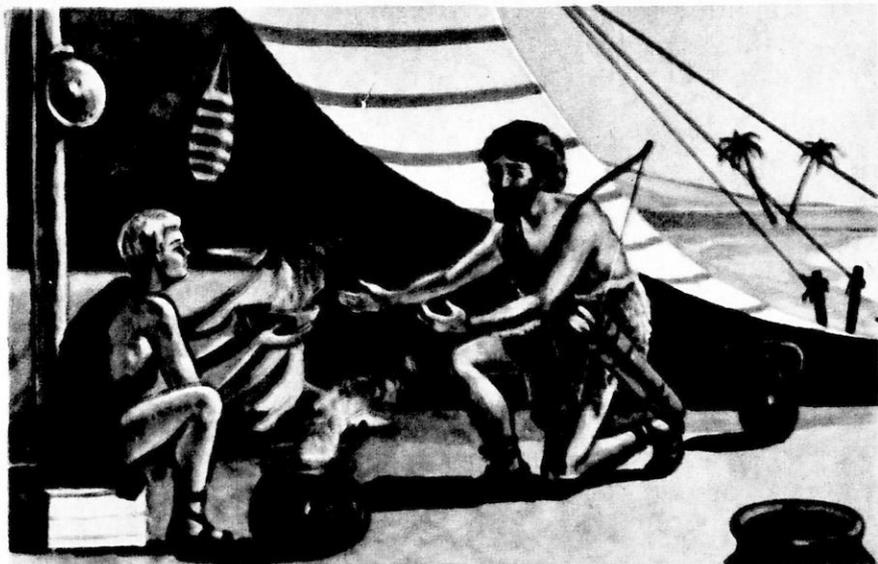
Πληροφορίες : Ή Σάρρα πέθανε σε ηλικία 127 χρονών πριν από τό γάμο του Ίσαάκ. Ό Άβραάμ σε ηλικία 175 χρονών, μετά τό γάμο. Τους έθαψαν σε μία σπηλιά τής Χεβρών.

Ό Άβραάμ στη Χαρράν είχε αδελφό τό Ναχώρ. Γυιός του Ναχώρ ήταν ό Βαθουήλ κι έγγονή του ή Ρεβέκκα.

Περίληψη : Σύμφωνα μέ έντολή του

Άβραάμ, ό Έλιέζερ πήγε να βρή νύφη για τον Ίσαάκ στην παλιά πατρίδα Χαρράν. Προσευχήθηκε στο Θεό κι ό Θεός φανέρωσε τή Ρεβέκκα, που έγινε γυναίκα του Ίσαάκ.

Δίδαγμα : Ή πίστη στο Θεό μας οδηγεί στο σωστό δρόμο για να πετύχωμε τό σκοπό μας.

3. Ὁ Ἰακώβ

Μάθημα
16

Ἡσαῦ καὶ Ἰακώβ |

Ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ρεβέκκα ἦταν εἴκοσι χρόνια παντρεμένοι χωρίς νὰ ἀποχτήσουν παιδί. Δὲν ἔπαψαν ὅμως νὰ παρακαλοῦν τὸ Θεὸ νὰ τοὺς χαρίσῃ ἓνα τέκνο. Κι ὁ Θεὸς ἄκουσε τὶς προσευχὲς τοὺς καὶ τοὺς ἔδωσε δυὸ παιδιὰ μαζί.

Ἀπὸ τὰ δίδυμα αὐτὰ τέκνα τὸ πρῶτο τὸ ὀνόμασαν Ἡσαῦ. ἐπειδὴ γεννήθηκε μαλλιαρός. Τὸ ἄλλο τὸ ὀνόμασαν Ἰακώβ, γιατί, ὅταν γεννήθηκε, κρατοῦσε τὴ φτέρνα τοῦ Ἡσαῦ.

Ὁ Ἡσαῦ, ποὺ γεννήθηκε πρῶτος, ἦταν πρωτότοκος. Θὰ ἔπαιρνε λοιπὸν ὅλη τὴν περιουσία τοῦ πατέρα του. Ὁ Ἰακώβ θὰ ἔπαιρνε πολὺ λίγα πράγματα.

Τὰ δυὸ αὐτὰ ἀδελφία ἦταν πολὺ διαφορετικά. Ὁ Ἡσαῦ ἀγαποῦσε τὴν ἐξοχή κι ἐγίνε καλὸς κυνηγός. Ὁ Ἰακώβ ἦταν

πολύ φρόνιμος κι έμενε κοντά στη μητέρα του. Γι' αυτό η Ρεβέκκα τόν αγαπούσε πιά πολύ, ένώ ο Ίσαάκ αγαπούσε τόν Ήσαϋ, πού του έτοίμαζε όμορφα φαγητά μέ τά κυνήγια του.

Μιά μέρα ο Ήσαϋ γύρισε στό σπίτι χωρίς νά σκοτώση τίποτε. Ήταν πολύ κουρασμένος και θεονήστικός. Βρήκε τόν Ίακώβ νά τρώγη στό πιάτο του φακή κι ή μυρωδιά του άνοιξε άκόμα περισσότερο τήν όρεξη.

— Ίακώβ, λέει στον άδελφό του, πεινώ φοβερά. Μου δίνεις νά φάγω άπό τό φαγητό σου ;

— Τί νά τό κάμης αυτό τό φαγητό έσύ, του λέει ο Ίακώβ. Είσαι πρωτότοκος και θα κληρονομήσης τόν πατέρα μας. Θα έχης τότε όλα τά καλά...

— Έγώ, καημένε, πεθαίνω τής πείνας και σύ μου λές τι θα φάγω κάποτε. Δώσε μου τό φαγητό σου και χάρισμά σου τά πρωτοτόκια ! είπε ο Ήσαϋ.

— Θέλω νά μου τό όρκιστής αυτό, πού είπες ! είπε τότε ο Ίακώβ.

Ο Ήσαϋ τό όρκίστηκε κι έτσι πούλησε τά «πρωτοτόκια» γιά ένα πιάτο φακής. |

Έργασίες

Πληροφορίες : Σύμφωνα μέ τις συνηθείς τών Έβραίων τό πρωτόκο παιδι κληρονομούσε τό μεγαλύτερο μέρος τής πατρικής περιουσίας, ήταν ο άρχηγός τής οικογενείας και είχε και πολλά άλλα δικαιώματα. Όλα αυτά άποτελούσαν τά πρωτοτόκια.

Περίληψη : Ο Ίσαάκ και ή Ρεβέκκα άπόκτησαν δίδυμα τέκνα, τόν Ήσαϋ και τόν Ίακώβ. Ο πρωτότοκος Ήσαϋ είχε τά πρωτοτόκια, άλλα τά πούλησε στον Ίακώβ γιά ένα πιάτο φακής.

Έρωτήσεις : Ποιά ήταν τά παιδιά του Ίσαάκ ; Γιατί όνομάστηκαν έτσι ; Τι ήταν τά πρωτοτόκια ; Ποιός θα τά έπαιρνε ; Ποιός τά πούλησε γιά ένα πιάτο φακής ;

Δίδαγμα : Η λαιμαργία είναι μεγάλο έλάττωμα και τιμωρείται άπό τό Θεό.

Παροιμία : *Η θάλασσα κι ο λαιμαργος ποτέ τους δε χορταίνουν.*

Ἡ εὐλογία τοῦ Ἰακώβ

Τὰ χρόνια πέρασαν κι ὁ Ἰσαὰκ γέρασε πολὺ, τόσο ποὺ δὲν ἔβλεπε σχεδὸν καθόλου.

Μιὰ μέρα φώναξε τὸν Ἡσαῦ καὶ τοῦ εἶπε :

— Παιδί μου, γέρασα πιά κι ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή μπορεῖ νὰ πεθάνω. Πήγαινε νὰ κυνηγήσης καὶ νὰ μοῦ ἐτοιμάσης ἕνα καλὸ φαγητό. Θέλω νὰ σὲ εὐλογήσω καὶ νὰ σὲ κάμω κληρονόμο ὄλων μου τῶν ἀγαθῶν.

Ὁ Ἡσαῦ, ποὺ εἶχε ξεχάσει τὸν ὄρκο του, ἔτρεξε ἀμέσως στὸ κυνήγι.

Ἡ Ρεβέκκα τὰ ἄκουσε ὅλα. Σκέφτηκε πῶς ὁ Ἡσαῦ εἶχε πουλήσει πιά τὰ πρωτοτόκια καὶ θὰ γινόταν ἐπίορκος ἂν τὰ ἔπαιρνε. Ἐξ ἄλλου δὲν ἦταν ἄξιος γιὰ μιὰ τέτοια τύχη ἀφοῦ εἶχε περιφρονήσει τὰ πρωτοτόκια καὶ τὰ πούλησε γιὰ ἕνα πιάτο φακῆ. Γι' αὐτὸ ἔστειλε τὸν Ἰακώβ στὴ στάνη νὰ τῆς φέρη δυὸ τρυφερὰ κατσικάκια. Τὰ μαγείρεψε κι ἔκαμε ἀπὸ αὐτὰ νόστιμο φαγητό. Ἐντυσε τὸν Ἰακώβ μὲ τὰ ρούχα τοῦ Ἡσαῦ, σκέπασε τὰ χέρια του μὲ τὰ δέρματα τῶν κασικιῶν, τοῦ ἔδωσε ἕνα καλὸ πιάτο ἀπὸ τὸ φαγητό, τὸν συμβούλεψε τί θὰ κάμη καὶ τὸν ἔστειλε στὸν Ἰσαὰκ.

Ὁ Ἰακώβ μπῆκε στὴ σκηνὴ τοῦ πατέρα του καὶ τοῦ εἶπε :

— Πατέρα, σοῦ ἔφερα τὸ φαγητό, ὅπως μὲ πρόσταξες.

Ὁ Ἰσαὰκ εἶχε χάσει βέβαια τὰ μάτια του, ὄχι ὅμως καὶ τ' αὐτιά του. Ἐξ ἄλλου παραξενεύτηκε πῶς ὁ Ἡσαῦ γύρισε τόσο γρήγορα. Γι' αὐτὸ κάλεσε τὸν Ἰακώβ κοντά του. Ἐπίασε τὰ ρούχα του κι ἔνοιωσε τὴ μυρωδιά, ποὺ εἶχαν, τῆς ἐξοχῆς. Χάιδεψε τὰ χέρια του καὶ στὸ τέλος εἶπε :

— Περίεργο πράγμα!.. Ἡ μὲν φωνὴ μοιάζει τοῦ Ἰακώβ. τὰ δὲ χέρια μοιάζουν τοῦ Ἡσαῦ.

Ἡ μυρωδιά ὅμως ἀπὸ τὸ καλομαγειρεμένο φαγητό δὲν τὸν ἀφῆσε νὰ σκεφτῆ περισσότερο. Ἐφαγε μὲ μεγάλη ὄρεξη, εὐχαριστήθηκε καὶ τὸν εὐλόγησε :

— Νὰ σὲ δροσίζη ἡ δροσιά τοῦ οὐρανοῦ κι ὁ Θεὸς νὰ σοῦ δίνη ἀφθονο τὸ σιτάρι καὶ τὸ κρασί. Νὰ σὲ δουλεύουν οἱ λαοὶ καὶ νὰ σὲ ὑπακούουν οἱ ἄρχοντες κι ὁ ἀδελφός σου. Ὅποιος σοῦ κάνει καλὸ, νὰ εἶναι εὐλογημένος, κι ὅποιος σοῦ κάνει κακό, νὰ εἶναι καταραμένος.

Μόλις πρόλαβε ο Ίακώβ νά βγῆ ἀπὸ τὴ σκηνὴ τοῦ πατέρα του, ἔφτασε ὁ Ἡσαῦ μὲ τὸ καλομαγειρεμένο κυνήγι. Τότε ἀποκαλύφθηκε ἡ ἀπάτη κι ὁ Ίσαάκ στενοχωρήθηκε πολὺ. Ἔφαγε λοιπὸν κι ἀπὸ τὸ φαγητὸ τοῦ Ἡσαῦ καὶ γιὰ νὰ τὸν παρηγορήσῃ, τὸν εὐλόγησε κι αὐτόν. Τὰ πρωτοτόκια ὁμως εἶχαν δοθῆ πιά στὸν Ίακώβ.

Ὁ Ἡσαῦ ὀργίστηκε πολὺ μὲ τὴν πράξη τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἄδικα τοῦ θύμιζαν τὸν ὄρκο του. Ἐκεῖνος φοβέριζε πῶς θὰ τὸν σκοτώσῃ, μόλις πεθάνῃ ὁ πατέρας τους. Γι' αὐτὸ ἡ Ρεβέκκα ἀποφάσισε νὰ στείλῃ τὸν Ίακώβ στὴ Χαρράν, κοντὰ στὸ θεῖο του Λάβαν.

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Ίσαάκ ἐτοιμάζεται νὰ εὐλογήσῃ τὸν Ἡσαῦ. Ὁ Ίακώβ κατορθώνει νὰ πάρῃ τὴν πατρικὴ εὐλογία. Ὁ Ἡσαῦ ἀπειλεῖ πὸς θὰ σκοτώσῃ τὸν ἀδελφὸ του κι ὁ Ίακώβ φεύγει γιὰ τὴ Χαρράν.

Ἐρωτήσεις : Τί ζήτησε ὁ Ίσαάκ ἀπὸ τὸν Ἡσαῦ, πρὶν τὸν εὐλογήσῃ; Τί ἔκαμε ἡ Ρεβέκκα γιὰ νὰ πάρῃ τὰ πρωτοτόκια ὁ Ίακώβ; Ποιά ἦταν ἡ εὐλογία τοῦ

Ίσαάκ; Ποιὲς δικαιολογίες μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ Ρεβέκκα γιὰ τὴν πράξη της; Δικαιολογεῖται ὁ δόλος; Εἶχε δίκιο ὁ Ἡσαῦ, ἀφοῦ εἶχε πουλήσῃ τὰ πρωτοτόκια;

Δίδαγμα : Νὰ μὴ ζητοῦμε ὅ,τι δὲν μᾶς ἀνήκει. Νὰ μὴ μισοῦμε τ' ἀδέλφια μας, ὅσο κακὸ κι ἂν μᾶς κάμουν.

Μάθημα

18

Τὸ ὄνειρο τοῦ Ίακώβ

Μιά μέρα ἡ Ρεβέκκα πῆγε στὸν Ίσαάκ καὶ τοῦ εἶπε :

—Ξέρεις πῶς ὁ Ἡσαῦ πῆρε γυναίκα του μιὰ Χαναναία, μιὰ εἰδωλολάτρισσα. Νὰ στείλωμε τὸν Ίακώβ στὴ χώρα τῶν πατέρων μας γιὰ νὰ βρῆ γυναίκα, πού νὰ πιστεῦθῃ στὸν ἀληθινὸ Θεό.

Ὁ Ίσαάκ δέχτηκε τὴ συμβουλή της κι ὁ Ίακώβ, μὲ τὴν εὐλογία καὶ τὴν εὐχὴ τῶν γονέων του, πῆρε τὸ δρόμο τῆς ξενιτιᾶς.

Τὸ ταξίδι του ἦταν μακρινὸ καὶ δύσκολο. Βάδιζε ὀλομόναχος, μὲ μόνη συντροφιά τὴν εὐχὴ τῶν γονιῶν του. Βαρειὰ ἦταν ἡ καρδιά του καὶ μεγάλη ἡ λύπη του γιὰ ὅ,τι εἶχε κάμει. Ἡ μετάνοια ἄρχισε νὰ δροσίζῃ τὴν ψυχὴ του.

Ἦρθε τὸ βράδυ κι ἡ γλυκειά κι ἀστροκέντητη νύχτα τὸν βρήκε πολὺ κουρασμένο. Πλάγιασε ἐκεῖ πού βρέθηκε. Γιὰ προσκεφάλι ἔβαλε μιὰ πέτρα. Ὁ ὕπνος σφάλισε τὰ βλέφαρά του κι εἶδε ἕνα παράξενο ὄνειρο : Μιὰ πελώρια σκάλα στηριζόταν στὴ γῆ κι ἔφτανε ὡς τὸν οὐρανό. Ἐκεῖ ψηλά, μέσα σὲ ἐκθαμβωτικὸ φῶς, ἀκούμπουσε στὰ πόδια τοῦ Θεοῦ. Ἄγγελοι μὲ μεγάλα φτερά ἀνέβαιναν καὶ κατέβαιναν ἀδιάκοπα στὴ σκάλα κι ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου, πού εἶπε :

— Μὴ φοβᾶσαι, Ἰακώβ. Εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου κι ὁ Θεὸς ὁ δικός σου. Ἡ γῆ πού κοιμᾶσαι, θὰ γίνῃ δική σου. Θὰ εἶμαι μαζί σου καὶ θὰ σὲ προστατέψω, ὅπου κι ἂν πᾶς. Καὶ θὰ σὲ ξαναφέρω στὴν πατρίδα σου. Μὲ σένα καὶ τοὺς ἀπογόνους σου θὰ εὐλογηθοῦν ὅλες οἱ φυλές τῆς γῆς.

Ὁ Ἰακώβ ξύπνησε τρομαγμένος. Κατάλαβε πῶς ὁ τόπος ἐκεῖνος ἦταν ἅγιος καὶ τὸν ὀνόμασε Βαιθῆλ (= σπίτι τοῦ Θεοῦ). Μιὰ χαρούμενη διάθεση πλημμύρισε τὴν ψυχὴ του, γιατί κατάλαβε πῶς ὁ Θεὸς ὀδηγοῦσε τὰ βήματά του. Γεμάτος ἀπὸ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Πανάγαθο, ἔστησε τὸ λιθάρι, πού εἶχε γιὰ μαξιλάρι, ἔρριξε σ' αὐτὸ λίγο λάδι γιὰ θυσία καὶ προσευχήθηκε :

Μὲ μεγαλύτερο θάρρος τώρα συνέχισε τὸ ταξίδι του, γιατί δὲν εἶχε μόνο τὴν εὐχὴ τῶν γονέων του, ἀλλὰ καὶ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἡ σκάλα, πού εἶδε στὸ ὄνειρό του ὁ Ἰακώβ, συμβολίζει τὴν Παρθένο Μαρία, τὴν ἀπόγονό του πού γέννησε τὸ Χριστὸ κι ἀντάμωσε τὴ γῆ μὲ τὸν οὐρανό.

Περίληψη : Μὲ τὴν εὐχὴ τῶν γονέων του ὁ Ἰακώβ, τὴ μετάνοια στὴν ψυχὴ καὶ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ταξίδεψε γιὰ τὴ μακρινὴ Χαρράν.

Ἐρωτήσεις : Γιατί ἡ Ρεβέκκα ἔστειλε τὸν Ἰακώβ στὴ Χαρράν ; Ποιὰ χάρη τοῦ ζήτησε ; Σὲ τί τὸν ὠφέλησε ἡ εὐχὴ τῶν γονέων του ; Σὲ τί ἡ ἀληθινὴ μετάνοια γιὰ τὴν πράξη του ; Ποιὰ ἡ σημασία

τοῦ ὄνειρό του ; Τί σημαίνει ἡ λέξη Βαιθῆλ ; Τί ζήτησε ἀπὸ τὸ Θεὸ στὴν προσευχή του ;

Δίδαγμα : Ἡ εὐχὴ τῶν γονέων εἶναι μιὰ δύναμη γιὰ νὰ πετύχωμε στὴ ζωὴ. Ἡ ἀληθινὴ μετάνοια μᾶς ξαναφέρνει στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ.

Παροιμία : *Εὐχὴ γονιοῦ ἀγόραζε καὶ στὸ βουνὸ κερνάτα.*

Ἔχεις εὐχὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μαζίδου ;

Μὴ φοβάσαι στὴ ζωὴ σου !

Ὁ Ἰακώβ στὴ Χαρρὰν

Ὁ Ἰακώβ ἔφτασε κάποτε στὴ Χαρρὰν, ὅπου τὸν καλοδέχτηκε ὁ θεῖος του Λάβαν καὶ τοῦ ἀνέθεσε νὰ φυλάγῃ τὰ κοπάδια του.

Μιά μέρα ὁ Λάβαν τοῦ εἶπε:

— Ἰακώβ, δὲ θέλω νὰ μὲ δουλεύῃς χωρὶς πληρωμὴ. Ζήτησέ μου τί θέλεις νὰ σοῦ δίνω.

Ὁ Ἰακώβ, ποῦ θυμῆθηκε τὴ συμβουλὴ τῆς μητέρας του νὰ πάρῃ γυναίκα ἀπὸ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀπάντησε:

— Θὰ δουλέψω κοντὰ σου ἑπτὰ χρόνια γιὰ νὰ μοῦ δώσῃς γυναίκα τῆ Ραχήλ.

Ἔτσι κι ἔγινε.

Μόλις πέρασαν τὰ ἑπτὰ χρόνια, ἔγινε ὁ γάμος. Ὁ Λάβαν ὅμως ἀντὶ τῆς Ραχήλ, ποῦ ἦταν ὁμορφὴ καὶ καλὴ, τοῦ ἔδωσε τὴν ἄσχημὴ Λεῖα.

Ὁ Ἰακώβ διαμαρτυρήθηκε στὸ θεῖο του, ἀλλὰ ἐκεῖνος τοῦ ἐξήγησε:

— Συνήθεια τοῦ τόπου μας εἶναι νὰ παντρεύωμε πρῶτα τὴ μεγαλύτερη ἀδελφὴ κι ὕστερα τὴ μικρότερη. Ἄν θέλῃς καὶ τὴ Ραχήλ, δούλεψε ἀκόμα ἑπτὰ χρόνια.

Ὁ Ἰακώβ δούλεψε ἄλλα ἑπτὰ χρόνια καὶ πῆρε τὴ Ραχήλ, ἀφοῦ τότε ἦταν συνήθεια νὰ παίρνουν πολλές γυναῖκες.

Ἔμεινε ἀκόμη στὴ Χαρρὰν ἄλλα ἔξη χρόνια. Ἔτσι μέσα στὰ εἴκοσι χρόνια, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν τίμια ἐργασία του, ἀπόκτησε πολλὰ κοπάδια, πολλοὺς ὑπηρέτες καὶ ἄφθονα πλούτη. Ἀπόκτησε καὶ πολλὰ παιδιά.

Τὰ ἀγόρια του ἦταν τὰ ἐξῆς: Ρουβὴμ, Συμεὼν, Λευὶ, Ἰούδας, Ἰσάαχαρ, Ζαβουλὼν, Δάν, Νεφθαλεὶμ, Γάδ, Ἀσήρ, Ἰωσήφ καὶ Βενιαμίν. Κορίτσι του δὲ ἦ Δεῖνα.

Τὰ κοπάδια του γέμισαν τοὺς λόφους κι αὐτὸ ἔκανε τοὺς συγγενεῖς του νὰ ζηλεύουν καὶ τὸν Ἰακώβ νὰ νοσταλγῇ τὴν πατρίδα του.

Ὁ Θεός, ποῦ ἔνοιωσε τὴν ἐπιθυμία του, λέει στὸν Ἰακώβ:

— Ἰακώβ, φύγε ἀπὸ τὴ χώρα αὐτὴ καὶ γύρισε στὴν Χαναάν. Δὲ θὰ σ' ἐγκαταλείψω!.

Τότε ὁ Ἰακώβ πῆρε τις γυναῖκες, τὰ παιδιά, τὰ κοπάδια, τοὺς ὑπηρέτες κι ὅλη τὴν περιουσία του καὶ ξεκίνησε γιὰ τὴ Χαναάν.

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Ἰακώβ πῆγε στὴ Χαρράν κι ἔζησε εἴκοσι χρόνια κοντὰ στὸ θεῖο του Λάβαν. Στὸ διάστημα αὐτὸ παντρεύθηκε μὲ τὴ Λεία καὶ τὴ Ραχὴλ, ἀπόκτησε πολλὰ παιδιά καὶ ἄφθονα πλοῦτη. Τότε ὁ Θεὸς τοῦ ἐπέτρεψε νὰ γυρίσῃ στὴν πατρίδα του.

Ἐρωτήσεις : Πόσα χρόνια ἔζησε ὁ

Ἰακώβ στὴ Χαρράν; Γιατί πῆρε δυὸ γυναῖκες; Ποιά εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν παιδιῶν του; Ποιὸς ἦταν ὁ κατήμιός του; Τί τοῦ εἶπε ὁ Θεός;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τοὺς κόπους τῶν καλῶν ἀνθρώπων.

πῶν. 20 χρόνια

Μάθημα

20

Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Ἰακώβ

Τὸ ταξίδι τοῦ Ἰακώβ πρὸς τὴ Χαναάν ἦταν πολὺ κουραστικό. Ἡ λαχτάρα νὰ ἰδῇ τοὺς δικούς του τοῦ ἔδινε θάρρος καὶ δύναμη, ἀλλὰ ἡ συμπεριφορὰ του πρὸς τὸν Ἡσαῦ, γιὰ τὴν ὁποία τόσο εἶχε μετανοήσει, τὸν κρατοῦσε σὲ ἀγωνία. Τάχα θὰ τὸν συγχωροῦσε ὁ ἀδελφὸς του ἢ θὰ ζητοῦσε ἐκδίκηση;

Γι' αὐτὸ, ὅταν πλησίασε στὴ Χαναάν, ἔστειλε ἀγγελιαφόρους νὰ εἰδοποιήσουν τὸν Ἡσαῦ, ὅτι γυρίζει νὰ τοῦ ζητήσῃ συγχώρεση.

Οἱ ἀγγελιαφόροι ἐπέστρεψαν καὶ τοῦ εἶπαν πῶς ὁ Ἡσαῦ ἔρχεται νὰ τὸν συναντήσῃ μὲ τετρακόσιους ἀνδρες.

Ἡ εἶδηση αὐτὴ φόβισε τὸν Ἰακώβ, γιατί δὲ γνώριζε τις διαθέσεις τοῦ ἀδελφοῦ του.

Κατὰ τὴν κρίσιμη ἐκείνη στιγμή ζήτησε ἀνακούφιση στὴν προσευχὴ πρὸς τὸν Θεό:

—Θεέ μου, Σὺ ποῦ μοῦ ἐπέτρεψες νὰ γυρίσω στὴν πατρίδα μου καὶ μοῦ ὑποσχέθηκες πῶς δὲ θὰ μ' ἐγκαταλείψης, φύλαξέ με ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀδελφοῦ μου.

Ἐπειτα ἔστειλε ὑπηρετές του με πλοῦσια δῶρα πρὸς τὸν Ἡσαῦ. Τὴν ἴδια νύχτα εἶδε περίεργο ὄνειρο. Εἶδε πὼς ὅλη τὴ νύχτα πάλευε με κάποιον δυνατό καὶ πὼς στὸ τέλος ὁ δυνατὸς τὸν εὐλόγησε καὶ τοῦ εἶπε ὅτι στὸ ἐξῆς θὰ ὀνομάζεται Ἰσραήλ (= δυνατὸς). Γι' αὐτὸ κι οἱ ἀπόγονοὶ του λέγονται Ἰσραηλίτες.

Τὸ πρῶτὸ ἔφτασε ὁ Ἡσαῦ.

Ὁ Ἰακώβ γονάτισε, τὸν προσκύνησε ἑπτὰ φορές καὶ τοῦ ζήτησε συγχώρεση. Ὁ Ἡσαῦ, πού τὰ εἶχε ξεχάσει ὅλα, ἀγκάλιασε τὸν ἀδελφὸ του καὶ τὸν φίλησε. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ξαναγύρισε κοντὰ τους.

Ἐπειτα ὁ Ἰακώβ πῆγε στὸν τόπο, πού εἶδε τὸ πρῶτο ὄνειρο, στὴ Βαιθήλ, ἔχτισε θυσιαστήριο καὶ εὐχαρίστησε τὸ Θεὸ γιὰ τὴ σωτηρία του.

Με λύπη πληροφορήθηκε τὸ θάνατο τῆς ἀγαπημένης του μητέρας, τὴν ὁποία ἀκολούθησε στὸν τάφο ἀργότερα κι ὁ Ἰσαάκ, πού τὸν ἔθαψαν τὰ παιδιὰ του με ἀγάπη καὶ σεβασμὸ.

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Ἰακώβ ἐπέστρεψε στὴ Χαναάν, ὅπου συμφιλώθηκε με τὸν Ἡσαῦ. Τὰ δύο ἀδελφία ἔζησαν πιά ἀγαπημένα με τὴν εὐλογία τοῦ πατέρα τους.

Ἐρωτήσεις : Ποιὰ ἦταν ἡ χάρὰ καὶ ποῖος ὁ φόβος τοῦ Ἰακώβ, πού γύριζε στὴν πατρίδα του; Τί ἔκανε στὴν κρίσιμη στιγμή, πού θὰ ἀντάμωνε τὸν Ἡσαῦ;

Ποῖες δυσκολίες νίκησε ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη.

Δίδαγμα : Ἡ ἀδελφικὴ ἀγάπη νικά κάθε ἐμπόδιο.

Προσευχὴ : ... Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

III. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

Τὰ ὄνειρα τοῦ Ἰωσήφ

Ὁ Ἰακώβ ἀγαποῦσε ὅλα τὰ παιδιά του. Ἔδειχνε ὅμως ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὸ μικρότερο, τὸν Ἰωσήφ, πού ἦταν φρόνιμο καὶ εὐγενικό. Γι' αὐτὸ καὶ τοῦ ἔφερνε δῶρα, πράγμα πού ἔκαμε τὰ ἄλλα ἀδέλφια του νὰ ζηλεύουν.

Μιά μέρα ὁ Ἰακώβ ἔφερε στὸν Ἰωσήφ ἓνα ὠραιότατο πολύχρωμο φόρεμα, σὰν ἐκεῖνο πού φοροῦσαν μόνο τὰ ἀρχοντόπουλα. Τότε πιά δὲν τὸν ζήλευαν ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ τὸν μισοῦσαν. Τὸ μίσος τους μεγάλωσε πιὸ πολύ, ὅταν κάποτε εἶδε καὶ τοὺς διηγήθηκε τὰ παρακάτω ὄνειρα.

—Βρίσκονταν, λέει, ὅλα μαζί τὰ ἀδέλφια στὰ χωράφια, ὅπου θέριζαν κι ἔδεναν δεμάτια. Ξαφνικά ὅμως τὸ δεμάτι τοῦ Ἰωσήφ σηκώθηκε ὄρθιο καὶ τότε ὅλα τὰ ἄλλα δεμάτια στριφογύριζαν καὶ τὸ προσκυνοῦσαν.

Σὰν τὸν ἄκουσαν τὰ ἀδέλφια του, εἶπαν :

—Θέλεις νὰ πῆς πῶς θὰ γίνης βασιλιάς καὶ κύριός μας; Τώρα τὸ μίσος τους ἦταν πιά ἀνυπόφορο.

Ὁ καλὸς Ἰωσήφ ὅμως, πού ἐξακολουθοῦσε ν' ἀγαπᾶ τὰ ἀδέλφια του καὶ δὲν τοὺς ἔκρυβε τίποτε, διηγήθηκε σ' αὐτὰ καὶ στὸν πατέρα του καὶ ἓνα ἄλλο ὄνειρο.

—Εἶδε τὸν ἥλιο, τὸ φεγγάρι κι ἔντεκα ἀστέρια νὰ τὸν προσκυνοῦν.

Ὁ Ἰακώβ ἔδωσε τὴν ἐξήγηση :

— Αὐτὸ σημαίνει πὼς ἐγώ, ἡ μητέρα σου καὶ τὰ ἀδελφία σου θὰ σέ προσκυνήσωμε κάποτε.

Τὰ ἀδελφία του δὲν εἶπαν τίποτε πιά. Μόνο σχεδίαζαν μὲ τί τρόπο θὰ βγάλουν ἀπὸ τὴ μέση τὸ φαντασμένο - ὅπως τὸν νόμιζαν - ἀδελφὸ τους.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἀπὸ τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰακώβ μονάχα ὁ Ἰωσήφ εἶχε γεννηθῆ ἀπὸ τὴν Ραχὴλ στὴ Χαρρὰν. Ὅλα τὰ μεγαλύτερα καὶ ἡ κόρη Δείνα γεννήθηκαν ἀπὸ τὴ Λεία. Ἀργότερα ἡ Ραχὴλ γέννησε στὴν Χαναὰν τὸ τελευταῖο, τὸν Βενιαμίν, ἀλλὰ πέθανε κατὰ τὸν τοκετὸ καὶ τὴν ἔθαψαν κοντὰ στὴ Βηθλεέμ.

Περίληψη : Ὁ Ἰσαὰκ ἀγαποῦσε ἰδίαιτερα τὸ γιὸ τοῦ Ἰωσήφ, πρὶν γεννηθῆ ὁ Βενιαμίν, καὶ μαζί μὲ ἄλλα δῶρα τοῦ χάρισε ἓνα πανάκριβο πολύχρωμο χιτῶνα.

Τοῦτο καὶ τὰ προφητικὰ ὄνειρα τοῦ Ἰωσήφ, ἔκαναν τὰ ἀδελφία του νὰ τὸν μισοῦν καὶ νὰ θέλουν τὸ θάνατό του.

Ἐρωτήσεις : Ποιὸ ἦταν τὸ προτελευταῖο παιδί τοῦ Ἰακώβ ; Γιατί τὸ ἀγαποῦσε περισσότερο ; Ποιὸ δῶρο ἔφερε τὴ ζήλεια τῶν ἀδελφῶν του καὶ ποιὰ ὄνειρα τὸ μίσος ;

Δίδαγμα : Νὰ μὴ ζηλεύωμε καὶ νὰ μὴ φθονοῦμε τὰ ἀδελφία μας.

Ἡ πώληση τοῦ Ἰωσήφ

Μάθημα
22

Μιά μέρα ὁ Ἰακώβ φώναξε τὸν Ἰωσήφ καὶ τοῦ εἶπε :

— Παιδί μου, πήγαινε νὰ ἰδῆς τί κάνουν τὰ ἀδελφία σου καὶ τὰ κοπάδια μας ἐκεῖ στὴν ἐξοχή.

Ὁ Ἰωσήφ περπάτησε ἀρκετὰ καὶ ἐπὶ τέλους ἔφτασε στὸ μέρος, πού οἱ ἀδελφοὶ του ἔβοσκαν τὰ κοπάδια.

Μόλις τὸν εἶδαν τὰ ἀδελφία του νὰ ἔρχεται ἀπὸ μακριά, εἶπαν :

— Νὰ τος !... Ἔρχεται ὁ ὄνειροπαρμένος ! Εὐκαιρία εἶναι νὰ τὸν σκοτώσωμε καὶ νὰ εἰποῦμε στὸν πατέρα μας πὼς τὸν ἔφαγαν τὰ ἄγρια θηρία. Νὰ ἰδοῦμε πὼς θὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὄνειρά του !

Τότε ὁ μεγαλύτερος, ὁ Ρουβὴμ, συμβούλεψε :

— Ἄς μὴ βάψωμε τὰ χέρια μας μὲ ἀδελφικὸ αἷμα. Καλύτερα νὰ τὸν ρίξωμε σὲ ἓνα ξεροπήγαδο. Ἐκεῖ θὰ πεθάνη τῆς πείνας !

Μόλις ἔφτασε ὁ Ἰωσήφ, τὸν ἔπιασαν, τὸν ξέντυσαν, τοῦ πήραν τὸν πολύχρωμο χιτῶνα καὶ τὸν ἔρριξαν μέσα σὲ ἕνα ξεροπήγαδο.

Ἐπειτα κάθησαν γιὰ φαγητό. Τότε εἶδαν νὰ περνοῦν ἀπὸ ἐκεῖ ἔμποροι Ἰσραηλιτῆς μὲ τὶς καμῆλες φορτωμένες πολύτιμα ἐμπορεύματα.

Ὁ Ἰούδας εἶπε στὰ ἀδελφία του :

—Τί θὰ κερδίσουμε ἂν πεθάνη τῆς πείνας ὁ Ἰωσήφ; Δὲν τὸν πουλοῦμε καλύτερα σ' αὐτοὺς τοὺς ἐμπόρους; Ἔτσι κι αὐτὸς θὰ χαθῆ καὶ ἐμεῖς θὰ πάρουμε χρήματα.

Τότε ἔβγαλαν τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τὸ πηγάδι καὶ τὸν πούλησαν γιὰ εἴκοσι χρυσὰ νομίσματα.

Ἐπειτα ἔσφαξαν ἕνα κατσίκι καὶ μὲ τὸ αἷμα ἔβαψαν τὸ χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ. Τὸ ἴδιο βράδυ πήγαν στὸν Ἰακώβ, τοῦ ἔδειξαν τὸ χιτῶνα καὶ τοῦ εἶπαν :

—Αὐτὸ τὸ πανωφόρι τὸ βρήκαμε στὸ δάσος. Μήπως εἶναι τοῦ Ἰωσήφ;

Τὸ εἶδε ὁ ἄμειρος πατέρας καὶ ξέσχισε τὰ φορέματά του ἀπὸ τῆ λύπη. Ἔκλαιε καὶ θρηνοῦσε ἀπαρηγόρητα τὸ χαμένο του παιδί.

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Ἰωσήφ ἐπισκέφθηκε τὰ ἀδελφία του στὴν ἔξοχὴ καὶ κείνα θελήσαν νὰ τὸν σκοτώσουν. Μὲ παρακίνηση τοῦ Ρουβὴμ καὶ τοῦ Ἰούδα τὸν πούλησαν σὲ ξένους ἐμπόρους γιὰ δούλο.

Ἐρωτήσεις : Ποιὰ εὐκαιρία βρέθηκαν τὰ ἀδελφία τοῦ Ἰωσήφ γιὰ νὰ τὸν ἐκδική-

σουν; Πῶς ὁ Ρουβὴμ καὶ ὁ Ἰούδας ἔπραξαν νὰ τὸν σώσουν; Ποιοὶ ἀγόρασαν τὸν Ἰωσήφ; Πῶς ξεγέλασαν τὸν Ἰακώβ;

Δίδαγμα : Ὁ φθόνος, ἢ ζήλεια καὶ τὸ μίσος ὀδηγοῦν στὰ μεγαλύτερα κακουργήματα.

Ὁ Ἰωσήφ στὴν Αἴγυπτο

Οἱ Ἰσμηλίτες ἔμποροι, ὕστερα ἀπὸ κοπιαστικὸ ταξίδι, ἔφτασαν στὴν Αἴγυπτο. Ἐκεῖ, στὸ σκλαβοπάζαρο, ἄρχισαν νὰ δείχνουν καὶ νὰ διαλαλοῦν τὰ ἀκριβὰ τους ἐμπορεύματα καὶ τὸ ἀκριβότερο ἀπὸ ὅλα τὸν ὠραῖο, ἔξυπνο καὶ ἀγαθὸ Ἰωσήφ.

Ὁ ἀρχιμάγειρας τοῦ Φαραῶ τῆς Αἰγύπτου Πετεφρῆς πρόσφερε μεγαλύτερη τιμῆ, ἀγόρασε τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν ἔφερε στὸ παλάτι. Ἐκεῖ ὁ Ἰωσήφ ἐργαζόταν ὅλη μέρα, χωρὶς ποτὲ νὰ βαρυκομήσῃ γιὰ τὴν τύχη του.

Μὲ τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἐργατικότητά του πέτυχε νὰ τὸν ἀγαπήσουν ὅλοι. Ἐγινε τότε ἀρχηγὸς στοὺς ὑπηρέτες καὶ οἰκονόμος τοῦ παλατιοῦ ποὺ κανόνιζε ὅλα τὰ ἔξοδα. Δικαιοσύνη καὶ τάξη ἄρχισαν νὰ βασιλεύουν ἐκεῖ.

Ὁ Ἰωσήφ ἔδωξε ὅλους τοὺς κλέφτες καὶ πονηροὺς. Μέσα σ'αὐτοὺς ἦταν καὶ πολλὲς ὑπηρέτριες τῆς γυναίκας τοῦ Πετεφρῆ. Ἐξ ἄλλου ἔκοψε καὶ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔξοδά της. Γι' αὐτὸ μιὰ μέρα ἐκείνη εἶπε στὸν ἄνδρα της :

— Αὐτὸς ὁ Ἑβραῖος, ποὺ μοῦ κουβάλησες στὸ παλάτι, οὔτε τίμιος εἶναι, οὔτε καλὸς ἄνθρωπος. Φτάνει νὰ σοῦ πῶ πὼς εἶναι καὶ ἀνήθικος. Μὲ ἐνοχλεῖ φοβερά...

Ὁ Πετεφρῆς πίστεψε τὴ γυναίκα του, ἔδωξε τὸν Ἰωσήφ ἀπὸ τὴν θέση του καὶ τὸν ἔστειλε στὴ φυλακῆ.

Μέσα στὴ μαύρη φυλακῆ τοῦ παλατιοῦ ὁ ἀθῶος Ἰωσήφ δὲν εἶχε ἄλλη παρηγοριά ἀπὸ τὴν προσευχὴ πρὸς τὸ Δίκαιο Θεό.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἡ λέξη «Φαραῶ» δὲν εἶναι ὄνομα ἀλλὰ τίτλος, ποὺ σημαίνει «βασίλης» τῶν βασιλιάδων τῆς Αἰγύπτου.

Περίληψη : Οἱ Ἰσμηλίτες ἔμποροι ποὺ ἀγόρασαν τὸν Ἰωσήφ, ἔφτασαν στὴν Αἴγυπτο καὶ τὸν πούλησαν στὸ σκλαβοπάζαρο. Τὸν ἀγόρασε ὁ Πετεφρῆς, ὁ ἀρχιμάγειρας τοῦ Φαραῶ, καὶ τὸν ἔκανε οἰκονόμο τοῦ παλατιοῦ. Ἡ γυναίκα τοῦ Πετεφρῆ κατηγοροῦσε τὸν Ἰωσήφ ὡς ἀνήθικο κι ὁ

ἀθῶος νέος κλείστηκε στὴν βασιλικὴ φυλακῆ.

Ἐρωτήσεις : Μὲ ποῖο σκοπὸ ἀγόρασαν οἱ Ἰσμηλίτες ἔμποροι τὸν Ἰωσήφ; Ποῦ τὸν ἔφεραν; Ποιὸς τὸν ἀγόρασε; Μὲ ποῖον τρόπο ἔγινε οἰκονόμος τοῦ παλατιοῦ; Μὲ ποιὲς συκοφαντίες κλείστηκε στὴν φυλακῆ;

Δίδαγμα : Ἡ συκοφαντία εἶναι ὑπόουλο καὶ φονικὸ ὄπλο.

Ὁ Ἰωσήφ στὴ φυλακὴ

Μέσα στὴ φυλακὴ ὁ Ἰωσήφ ζοῦσε μὲ πολλοὺς φυλακισμένους, ποὺ ἄλλοι εἶχαν σκοτώσει, ἄλλοι εἶχαν κλέψει κι ἄλλοι ἐπαναστατήσκει γιὰ νὰ διώξουν τὸ Φαραῶ. Ὁ ἴδιος ἔδειξε τόσο καλὴ διαγωγή, ποὺ τὸν πρόσεξε ὁ διευθυντὴς τῆς φυλακῆς, καὶ τὸν πῆρε βοηθό του καὶ τὸν ἔκαμε ἐπιστάτη τῶν ἄλλων φυλακισμένων.

Ὡς ἐπιστάτης ἔκανε συντροφιά μὲ ὄλους, τοὺς συμβούλευε, τοὺς παρηγοροῦσε καὶ φρόντιζε μὲ κάθε τρόπο νὰ γλυκάνη τὸν πόνο τους. Ὅλοι τὸν ἀγαποῦσαν κι ὄλοι τοῦ ἐμπιστεύονταν τὰ μυστικά καὶ τίς ἀνησυχίες τους.

Μιά μέρα τὸν πλησίασαν δυὸ φυλακισμένοι πολὺ ἀνησυχιοί. Ἦταν ὁ ἀρχαιονοχός κι ὁ ἀρχιαρτοποιός τοῦ Φαραῶ, ποὺ τὸ προηγούμενο βράδυ εἶδαν ἄσχημα ὄνειρα.

— Νὰ μοῦ πῆτε τὰ ὄνειρά σας, τοὺς λέει ὁ Ἰωσήφ. Ἰσως μπορέσω νὰ τὰ ἐξηγήσω...

Ὁ ἀρχαιονοχός διηγήθηκε:

— Εἶδα μιὰ βλαστερὴ κληματαριά μὲ ἀνθισμένα κλαδιά. Ξαφνικὰ οἱ ἀνθοὶ τῆς ἔδωσαν τρία τσαμπιά ἀπὸ ζουμερὰ σταφύλια. Τὰ πῆρα καὶ τὰ ἔσπιψα μέσα στὸ ποτήρι τοῦ Φαραῶ. Ἐπειτα ἔδωσα νὰ πιῇ τὸ γλυκὸ χυμὸ τους.

Ὁ Ἰωσήφ τοῦ ἐξήγησε:

— Σὲ τρεῖς μέρες θὰ βγῆς ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ θὰ ξαναπάρῃς τὴ θέση σου κοντὰ στὸ Φαραῶ. Τότε θυμήσου καὶ μένα...

Ὁ ἀρχιαρτοποιός τοῦ εἶπε:

— Ἐγὼ εἶδα πὼς κρατοῦσα στὸ κεφάλι μου τρία κάνιστρα τὸ ἓνα πάνω στὸ ἄλλο. Στὸ πιὸ ἐπάνω κάνιστρο ὑπῆρχαν γλυκά, ἀπὸ κείνα ποὺ ἐτοίμαζα γιὰ τὸ Φαραῶ. Μὰ τὰ πουλιά κατέβαιναν λαίμαργα καὶ τὰ ἔτρωγαν.

Λυπημένος ὁ Ἰωσήφ τοῦ εἶπε:

— Δυστυχῶς, φίλε μου, μέσα σὲ τρεῖς μέρες θὰ σὲ ἀποκεφαλίσουν καὶ θὰ κρεμάσουν τὸ σῶμα σου σὲ ἓνα δέντρο. Τὰ πουλιά θὰ τρῶνε ἐσένα, δυστυχισμένε.

Ἔτσι κι ἔγινε. Μόνο πού ὁ ἀρχιοινοχόος, μέσα στή χαρά του, ξέχασε τὴν παράκληση τοῦ Ἰωσήφ.

Μάθημα

25

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Ἰωσήφ στὴ φυλακὴ γίνεται ἐπιστάτης τῶν φυλακισμένων. Μέσα στὰ ἄλλα ἐξήγησε σωστά καὶ τὰ ὄνειρα δύο φυλακισμένων.

Ὁ Ἰωσήφ στὴ φυλακὴ; Ποιὰ θέση πήρε; Ποιὰ ὄνειρα ἐξήγησε; Ποιὸς τοῦ ἔδωσε τὸ χάρισμα αὐτό;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς δὲν ἀφήνει

Ἐρωτήσεις : Ποιὰ διαγωγὴ ἐδειξε νὰ χαθῆ κανέννας καλὸς ἄνθρωπος.

Τὰ ὄνειρα τοῦ Φαραῶ

Δυὸ χρόνια ἔμεινε ὁ Ἰωσήφ, κλεισμένος στὴ φυλακὴ. Ὅλοι τὸν εἶχαν ξεχάσει, ὄχι ὅμως κι ὁ καλὸς Θεός, πού ὅλα τὰ βλέπει καὶ ὅλα τὰ φροντίζει. Γι' αὐτὸ κι ἔκαμε νὰ ἰδῆ ὁ Φαραῶ δυὸ τρομακτικὰ ὄνειρα :

Τὸ πρῶτο ὄνειρο ἦταν τὸ ἐξῆς :

—Στεκόταν, λέει, στὴν ἀκροποταμιὰ τοῦ ποταμοῦ Νείλου καὶ θαύμαζε τὰ ὀρμητικὰ νερά του. Ἐξαφνα ξεπετάχτηκαν μέσα ἀπὸ τὰ νερά ἑπτὰ καλοθρεμμένες ἀγελάδες, πού ἔτρεξαν νὰ βοσκῆσουν σὲ ὀλοπράσινο λιβάδι. Σὲ ὅμως βγῆκαν ἀπὸ τὸ ποτάμι ἄλλες ἑπτὰ ἀσχημες καὶ ἰσχνές ἀγελάδες, πού χύμηξαν ἀπότομα κι ἐπνιξαν τὶς πρῶτες.

Τὸ δεύτερο ὄνειρο ἦταν διαφορετικό :

—Ἐμεινε, λέει, στὸ ἴδιο μέρος καὶ εἶδε νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ ποτάμι ἑπτὰ χρυσοκίτρινα στάχυα, φορτωμένα μὲ χοντρά σπειριά. Μὰ ἀμέσως κατόπιν βγῆκαν ἄλλα ἑπτὰ ἀτροφικὰ κι ἄκαρπα στάχυα, πού ρίχτηκαν πάνω στὰ πρῶτα καὶ τὰ ἔπνιξαν.

Ξύπνησε κατατρομαγμένος ὁ Φαραῶ καὶ κάλεσε ὅλους τοὺς σοφοὺς μάγους κι ὄνειροκρίτες τοῦ παλατιοῦ. Τοὺς

διηγήθηκε τὰ ὄνειρα, μὰ κανέννας τους δὲν μπόρεσε νὰ δώση μιὰ λογικὴ ἐξήγηση.

Ὁ Φαραὼ ἔπεσε σὲ βαθειὰ συλλογὴ κι ἀνησυχία. Ἐπὸ στόμα σὲ στόμα ὅλοι ἔμαθαν γιὰ τὰ ὄνειρά του, ὅλοι μιλοῦσαν γι αὐτὰ κι ἔδιναν διάφορες ἐρμηνεῖες, χωρὶς καμμιά νὰ ἱκανοποιῆ τὸ δύστυχο βασιλιά. Ἡ θλίψη κι ἡ δυστυχία ἀπλώθηκε σὲ ὅλο τὸ πρὶν εὐτυχισμένο παλάτι.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Οἱ εἰδωλολάτρες συνήθιζαν νὰ συμβουλευώνται τοὺς μάγους, ποὺ ἦταν σοφοὶ ἱερεῖς καὶ ἀσχολοῦνταν μὲ τὴν ἐξήγηση τῶν ὀνείρων.

Περίληψη : Ὁ Ἰωσήφ μένει δύο χρόνια στὴ φυλακὴ. Ὁ Φαραὼ βλέπει δύο περίεργα ὄνειρα, τὸ ἓνα μὲ τὶς ἰσχνὲς ἀγελᾶδες, ποὺ ἔφαγαν τὶς παχειές, καὶ τὸ ἄλλο μὲ τὰ ἄκαρπα στάχυα, ποὺ ἐπνίζαν τὰ καρπερά. Κανέννας δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ τὰ ἐξηγήση.

Ἐρωτήσεις : Τί εἶναι τὰ ὄνειρα ; Ποιὰ ἀπὸ αὐτὰ μπορεῖ νὰ εἶναι προφητικά ; Ποιὰ ὄνειρα εἶδε ὁ Φαραὼ ; Τί ἦταν οἱ μάγοι τῆς Αἰγύπτου καὶ γιατί δὲν μπόρεσαν νὰ ἐξηγήσουν τὰ ὄνειρα τοῦ Φαραὼ ; Ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ τὸ κάμῃ ;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς βρίσκει πολλοὺς τρόπους, γιὰ νὰ βοηθήσῃ κάθε δίκαιο.

Ἡ δόξα τοῦ Ἰωσήφ

Τέλος ὁ ἀρχιαινοχόος θυμήθηκε πὼς κάποιος στὴ φυλακὴ τοῦ εἶχε ἐξηγήσει σωστά δικό του ὄνειρο. Παρουσιάστηκε λοιπὸν στὸ Φαραῶ καὶ τοῦ διηγήθηκε τὸ περιστατικό.

Ὁ Φαραῶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ βροῦν ἀμέσως τὸν Ἰωσήφ καὶ νὰ τὸν φέρουν μπροστά του.

Τότε ἔφεραν ἀπὸ τὴ φυλακὴ τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἐπλύναν καὶ τὸν ἐντυσαν. Ἐπειτα τὸν παρουσίασαν στὸ βασιλιά, ποὺ τοῦ διηγήθηκε τὰ ὄνειρά του.

Ὁ Ἰωσήφ τοῦ ἐξήγησε :

— Οἱ ἑπτὰ παχειές ἀγελάδες, βασιλιά μου, σημαίνουν ἑπτὰ χρόνια ἐξαιρετικῆς σοδειᾶς. Τὰ χωράφια τῆς Αἰγύπτου θὰ δώσουν ἀφθονο σιτάρι. Τὰ δέντρα θὰ εἶναι φορτωμένα ἀπὸ καρποὺς καὶ τὰ κοπάδια θὰ πληθύνουν. Μεγάλη χαρὰ καὶ εὐτυχία θὰ ἀπλωθῇ στὸ βασίλειό σου. Οἱ ἑπτὰ ἰσχνές ἀγελάδες πάλι σημαίνουν τὰ κατοπινὰ ἑπτὰ χρόνια, ποὺ ὁ λαὸς σου θὰ δυστυχήσῃ. Ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου δὲν θὰ βγάξῃ οὔτε ἀγκάθια, πολλὰ δέντρα θὰ ξεραθοῦν καὶ πολλὰ κοπάδια θὰ ἀφανιστοῦν. Τὴν ἴδια σημασία ἔχουν καὶ τὰ ἑπτὰ στάχυα. Τὸ ὅτι δευτέρωσε τὸ ὄνειρο, δείχνει πὼς ἡ ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ εἶναι νὰ γίνουν ἔτσι τὰ πράγματα. Μόνο βάλε ἓνα τίμιο ἄνθρωπο νὰ φροντίσῃ, ὥστε νὰ ἀποθηκευτῇ σιτάρι ἀπὸ τὰ καλὰ χρόνια γιὰ τὰ ἄσχημα.

Ὁ Φαραῶ πρόσεξε τὴ φρονιμάδα τοῦ Ἰωσήφ καὶ πρόσταξε :

— Σὲ διορίζω ἄρχοντα σὲ ὅλη τὴν Αἴγυπτο. Σὺ θὰ κυβερνᾷς τὸ παλάτι μου καὶ σὲ σένα θὰ ὑπακούῃ ὁ λαὸς μου. Κάμε ὅ,τι πρέπει.

Τὰ γεγονότα, ποὺ ἀκολούθησαν, δικαίωσαν τὸν Ἰωσήφ.

Τὰ πρῶτα ἑπτὰ χρόνια ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου ἔδωσε ἀφθονο καρπὸ. Τὰ στάχυα ἦταν πυκνά καὶ καρπερά. Οἱ ξανθὲς θημωνιές ὑψώνονταν σὰν βουνὰ ἀπὸ χρυσάφι.

Ὁ Ἰωσήφ διόρισε παντοῦ ἐπιστάτες, πὺ γέμισαν τὶς ἀποθῆκες σὲ ὅλη τὴ χώρα. Κι ὅταν ἔφτασε ἡ ἐποχὴ τῆς ἀκαρπίας, πείνα καὶ δυστυχία βασίλευε παντοῦ ἄλλου, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο.

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Ἰωσήφ ἐξηγεῖ τὰ ὄνειρα τοῦ Φαραώ, γίνεται δεῦτερος βασιλιάς τῆς καὶ σώζει τὴ χώρα.

Ἐρωτήσεις : Πότε καὶ ποῦς θυμήθηκε τὸ φυλακισμένο Ἰωσήφ; Τί σήμαιναν τὰ ὄνειρα τοῦ Φαραώ; Πῶς δοξάστηκε ὁ Ἰωσήφ;

Δίδαγμα : Κανένας ποτὲ δὲ χάθηκε ἀπὸ ὄσους στηρίχτηκαν στὸ Θεό.

Παροιμία : Ὁ Θεὸς ἄργεῖ, ἀλλὰ δὲ λησμονεῖ.

Μάθημα
27

Ὁ Ἰωσήφ καὶ τὰ ἀδελφία του

Κατὰ τὴν περίοδο τῆς πείνας οἱ πλούσιες ἀποθῆκες τοῦ Ἰωσήφ δὲν ἔσωσαν μονάχα τὴν Αἴγυπτο, ἀλλὰ καὶ τοὺς γειτονικοὺς λαοὺς. Ὅλοι τοὺς μποροῦσαν νὰ ἀγοράσουν σιτάρι καὶ τὰ βασιλικά ταμεῖα γέμισαν χρήματα.

Ἡ πείνα ἔφτασε κι ὡς τὴ Χαναάν, ὅπου πολλὲς οἰκογένειες, ὅπως κι ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἰακώβ, ἔμειναν χωρὶς ψωμί.

Ὁ Ἰακώβ ἔμαθε πῶς στὴν Αἴγυπτο πουλοῦν σιτάρι κι ἔστειλε τὰ δέκα παιδιὰ του μὲ πολλὰ χρήματα νὰ φορτώσουν τὰ ζῶα τους. Μαζί του κράτησε γιὰ παρηγοριά τὸ μικρὸ Βενιαμίν.

Τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰακώβ, ὕστερα ἀπὸ κουραστικὸ ταξίδι, ἔφτασαν στὴν Αἴγυπτο. Παρουσιάστηκαν στὸν Ἰωσήφ, τὸν προσκύνησαν καὶ τὸν παρακάλεσαν νὰ τοὺς πουλήσῃ σιτάρι.

Ὁ Ἰωσήφ γνώρισε τότε τὰ ἀδελφία του, ἀλλὰ δὲν ἤθελε νὰ φανερωθῇ. Θυμήθηκε τὰ ὄνειρα, πὺ εἶχε ἰδῆ στὴ Χαναάν. Πραγματικὰ τῶρα τὰ ἀδελφία του τὸν προσκύνησαν. Τάχα, νὰ μετάνιωσαν κι ὄλας γιὰ τὴν κακὴ τους πράξη;..

— Δὲν ἦρθατε γιὰ τὸ σιτᾶρι τοὺς λέει. Εἴσαστε κατὰσκοποι!

— Ὅχι, κύριε, τοῦ λένε. Εἶμαστε παιδιὰ τοῦ Ἰακῶβ καὶ οἱ δέκα. Ἐνα ἀκόμη ἀδελφάκι μας τὸ κράτησε ὁ πατέρας μας. Ἐνα ἄλλο μᾶς χάθηκε. .

— Αὐτὰ εἶναι λόγια. Θὰ πᾶτε στὴ φυλακὴ!. εἶπε ὁ Ἰωσήφ, ποὺ ἤθελε νὰ τοὺς δοκιμάσῃ.

Οἱ φύλακες τοὺς ἔρριξαν ἀμέσως στὴ φυλακὴ.

Τὴν τρίτη μέρα ὁ Ἰωσήφ διέταξε καὶ τοὺς ἔφεραν μπροστά του.

— Θὰ σᾶς δώσω σιτᾶρι, τοὺς λέει. Ὅμως ἕνας ἀπὸ σᾶς θὰ μείνῃ ἐδῶ. Ὅταν τελειώσῃ τὸ σιτᾶρι καὶ ξαναγυρίσετε, θὰ μοῦ φέρετε καὶ τὸν ἄλλο ἀδελφὸ σας. Ἐτσι θὰ φανῇ ἂν μοῦ λέτε τὴν ἀλήθεια.

Τὰ ἀδέλφια εἶπαν τότε μεταξὺ τους: «Καλὰ νὰ πάθω-
με. Ὁ Θεὸς μᾶς τιμωρεῖ. Πληρώνομε τὸ κακό, ποὺ κάναμε
στὸν ἀδελφὸ μας».

Κι ὁ Ρουβὴμ εἶπε σὲ ὅλους: «Σᾶς τὸ εἶπα νὰ μὴν κά-
νωμε κακό στὸν ἀδελφὸ μας. Τώρα τὸ αἷμα τοῦ μᾶς ἐκδι-
κεῖται».

Ὁ Ἰωσήφ, πού ἄκουσε τὰ λόγια τους καὶ γνώριζε τὴ γλώσσα τους, συγκινήθηκε πολὺ. Γιὰ νὰ μὴ φανερωθῆ πῆγε πρὸ πέρα καὶ ἔκλαψε.

Ἔπειτα ἔδωσε διαταγὴ νὰ γεμίσουν τὰ σακκιά ὄλων μὲ σιτάρι, νὰ βάλουν τὰ χρήματα τοῦ καθενὸς μέσα στὸ σακκί του καὶ νὰ τοὺς δώσουν τροφές γιὰ τὸ δρόμο.

Στὴν Αἴγυπτο ἔμεινε ὁ Συμεὼν. Οἱ ἄλλοι ἀναχώρησαν γιὰ τὴ Χαναάν.

Ὅταν ἔφτασαν στὴν πατρίδα τους, ἀνοιξαν τὰ σακκιά καὶ βρῆκαν μέσα τὰ χρήματα, πού εἶχαν πληρώσει. Δὲν ἤξεραν τί συμβαίνει κι ἀποφάσισαν νὰ ἐπιστρέψουν τὰ χρήματα. ὅταν ξαναγυρῶν στὴν Αἴγυπτο γιὰ σιτάρι.

Ἔργασίες

Περίληψη : Κατὰ τὴν περίοδο τῆς μεγάλης πείνας ὁ Ἰακώβ ἔστειλε τὰ παιδιά του στὴν Αἴγυπτο γιὰ νὰ ἀγοράσουν σιτάρι. Ἐκεῖ τὰ γνώρισε ὁ Ἰωσήφ καὶ τὰ δοκίμασε ἂν εἶχαν μετανοήσει γιὰ τὸ κακὸ, πού τοῦ ἔκαναν.

Ἐρωτήσεις : Γιὰ ποιὸ λόγο τὰ παιδιά τοῦ Ἰακώβ βρέθηκαν στὴν Αἴγυπτο; Πῶς ὁ Ἰωσήφ δοκίμασε ἂν μενάνοιωσαν τὰ ἀδέλφια του; Ποιὸ κράτησε ἀπὸ αὐτά; Τί

εἶπε ὁ Ρουβὴν; Τί βρῆκαν στὰ σακκιά, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σιτάρι, κατὰ τὴν ἐπιστροφή; Τί σκέφτηκαν νὰ κάμουν τὰ χρήματα;

Δίδαγμα : Κάθε κακὴ πράξη θὰ τιμωρηθῆ κάποτε.

Παροιμία : Ὅ,τι κάνει ἡ γίδα στὸ πουρνάρι, τὸ βρίσκει στὸ τομάρι.

Ὁ Ἰωσήφ φανερώνεται στὰ ἀδέλφια του

Σὲ λίγον καιρὸ τὸ σιτάρι σώθηκε καὶ τὰ παιδιά τοῦ Ἰακώβ ἔπρεπε νὰ ταξιδέψουν στὴν Αἴγυπτο γιὰ νὰ ἀγοράσουν ἄλλο. Ὁ Ἰακώβ ὅμως μὲ κανένα τρόπο δὲν ἤθελε νὰ τοὺς δώση μαζί τους τὸ Βενιαμίν.

Μὲ τὰ πολλὰ καὶ μὲ ἰδιαίτερη ἐγγύηση τοῦ Ἰούδα ὁ Ἰακώβ τοὺς ἔδωσε τὸ Βενιαμίν, πολλὰ δῶρα, διπλά χρήματα καὶ τοὺς ἔστειλε στὴν Αἴγυπτο.

Ὅταν ἔφτασαν στὴν Αἴγυπτο, ἔτρεξαν ἀμέσως πρὸς τὸν Ἰωσήφ. Ἔπεσαν, τὸν προσκύνησαν, τοῦ πρόσφεραν τὰ δῶρα καὶ τοῦ παρουσίασαν τὸ Βενιαμίν.

Μὲ μεγάλη συγκίνηση δέχτηκε ὁ Ἰωσήφ τὰ ἀδέλφια του. Ἡ συγκίνησή του ὅμως μεγάλωσε σὰν ἀντίκρουσε τὸ Βενιαμίν. Τοῦ μίλησε μὲ λόγια τρυφερὰ καὶ θὰ ἤθελε πολὺ νὰ τὸν σφίξῃ στὴν ἀγκαλιά του. Μὰ ἕνας κόμπος τὸν ἔπνιγε στὸ λαιμὸ καὶ δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίσῃ. Ἐφυγε γιὰ νὰ κλάψῃ στὸ δωμάτιό του.

Τὸ μεσημέρι κάλεσε ὅλα τὰ ἀδέλφια του, μαζί μὲ τὸ φυλακισμένον Συμεὼν, σὲ πλούσιο τραπέζι. Ἐντύπωση ἔκαναν σὲ ὅλους δυὸ περιστατικά. Πρῶτα, πού ἔβαλε νὰ καθίσουν στὸ τραπέζι μὲ τὴ σειρά ἡλικίας τους, γιὰ τὴν ὁποία κανένας δὲν εἶχε ρωτήσει. Ἔπειτα, πού στὸ Βενιαμίν ἔδωσε πολὺ μεγαλύτερη μερίδα φαγητοῦ.

Μετὰ τὸ φαγητὸ ὁ Ἰωσήφ ἔδωσε ἐντολὴ στοὺς δούλους του νὰ γεμίσουν τὰ σακκιά σιτάρι, νὰ βάλουν ὅλα τὰ χρήματα μέσα σ' αὐτὰ καὶ μέσα στὸ σακκί τοῦ Βενιαμίν τὸ χρυσὸ ποτήρι του.

Τὰ παιδιά τοῦ Ἰακώβ προσκύνησαν, εὐχαρίστησαν τὸν Ἰωσήφ κι ἔφυγαν χαρούμενα γιὰ τὴ Χαναάν.

Δὲν πρόφτασαν ὅμως νὰ ξεμακρύνουν καὶ πολὺ, ὅταν ἔφτασαν στρατιῶτες καὶ τοὺς σταμάτησαν:

— Εἰστε ἀχάριστοι καὶ κλέφτες, τοὺς λένε. Κάποιος ἀπὸ σᾶς ἔκλεψε τὸ χρυσὸ ποτήρι τοῦ βασιλιᾶ μας.

Κατέβασαν τὰ σακκιά ἅπο τὰ ζῶα καὶ τὰ ἔψαξαν. Μπροστά δὲ στὰ κατάπληκτα μάτια ὄλων ἔβγαλαν τὸ χρυσὸ ποτήρι μέσα ἀπὸ τὸ σακκί τοῦ Βενιαμίν.

Τώρα πιά δὲν ἤξεραν τί νὰ ὑποθέσουν.

Τοὺς ἔφεραν ὄλους στὸν Ἰωσήφ καὶ κείνος τοὺς εἶπε:

— Σεῖς οἱ ἄλλοι νὰ φύγετε. Ὁ κλέφτης ὅμως θὰ πάη στὴ φυλακή!...

Τότε ὁ Ἰούδας σωριάστηκε μπροστά στὰ πόδια τοῦ Ἰωσήφ καὶ τὸν θερμοπαράκαλοῦσε:

— Βασιλιά μου, συγχώρεσε τὸ μικρὸ μου ἀδελφό. Κράτησε ἐμένα γιὰ δούλο σου. Σκότωσέ με, ἂν θέλης. Ὅμως ἄφησε τὸ Βενιαμίν. Ὁ πατέρας μου δὲ θ' ἀνθῆξῃ σὲ νέα συμφορά..

Ὁ Ἰωσήφ δὲ μπόρεσε νὰ κρατηθῆ περισσότερο:

— Δὲν πρόκειται νὰ πάθῃ κανένας σας τίποτε! τοὺς λέγει. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἀδελφός σας Ἰωσήφ, πού πουλήσατε στοὺς ἐμπόρους.

Κι ἔτρεξε κι ἀγκάλιασε ὄλους καὶ περισσότερο τὸ Βενιαμίν, πού καταφιλοῦσε γιὰ ὦρα πολλή.

Ἐπειτα τοὺς φόρτωσε δῶρα καὶ τοὺς εἶπε νὰ πᾶνε στὴ Χαναάν καὶ νὰ φέρουν στὴν Αἴγυπτο τὸν πατέρα τους καὶ τὶς οἰκογένειές τους, γιατί ἡ πείνα θὰ κρατοῦσε πολλὰ χρόνια ἀκόμα.

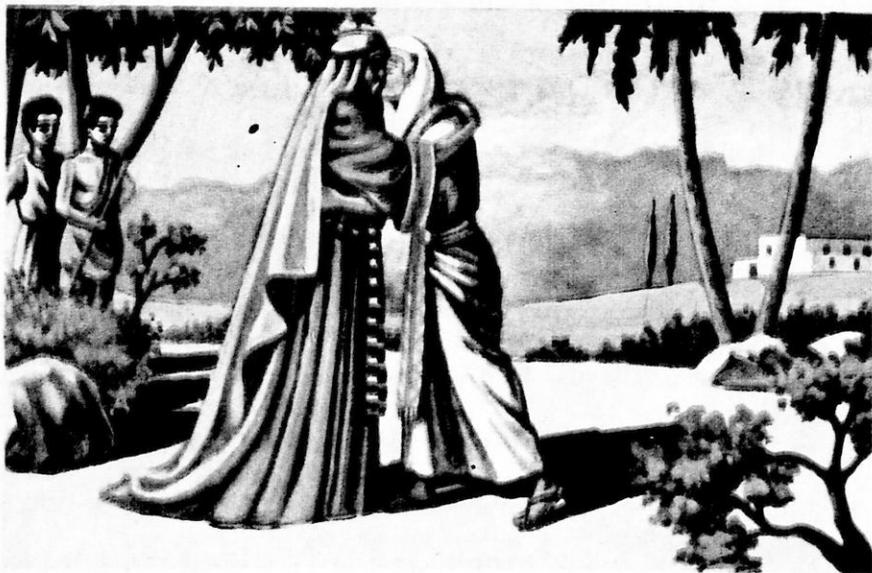
Ἔργασίες

Περίληψη: Τὰ παιδιά τοῦ Ἰακώβ κάνουν δεύτερο ταξίδι στὴν Αἴγυπτο, ὅπου ἔφεραν καὶ τὸ Βενιαμίν. Ὁ Ἰωσήφ, ὄστερα ἀπὸ μεγαλύτερη δοκιμὴ γιὰ τὴ μετάνοιά τους, τοὺς φανερώνει καὶ τοὺς στέλνει νὰ φέρουν τὸν πατέρα καὶ τὶς οἰκογένειές τους.

Ἐρωτήσεις: Πῶς δέχτηκε ὁ Ἰωσήφ τ' ἀδέλφια του κατὰ τὸ δεύτερο ταξίδι; Τί ἔνοιωσε σὰν ἀντίκρουσε τὸ Βενιαμίν; Γιατί τὸν ἀγαποῦσε περισσότερο; Μήπως

γιατί ἦταν ἀδελφός του «ὀμομήτριος»; Ποιὰ ἦταν ἡ τελευταία δοκιμὴ; Τί ἔκαμε ὁ Ἰούδας γιὰ νὰ σώσῃ τὸ Βενιαμίν; Ἦταν δυνατόν πιά νὰ μὴ φανερωθῆ ὁ Ἰωσήφ;

Δίδαγμα: Ὅταν μετανοήσῃ κανεὶς εὐλικρινά γιὰ μιὰ κακὴ πράξη του, τὸν συγχωροῦν καὶ οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁ Θεός.

Μάθημα

29

Ὁ Ἰακώβ στὴν Αἴγυπτο

Ἡ χαρὰ του Ἰακώβ, ὅταν ἔμαθε πὼς ζῆ ὁ πολυαγαπημένος του Ἰωσήφ καὶ βασιλεύει στὴν Αἴγυπτο, δὲν περιγράφεται. Λησιμόνησε τὰ γηρατειὰ κι ἔβαλε θαρρεῖς φτερά στὰ πόδια γιὰ νὰ φτάσῃ κοντὰ του

Ἐνα βράδυ, ἐκεῖ πού κοιμήθηκε κατάκοπος, εἶδε τὸ Θεὸ στὸν ὕπνο του, πού τοῦ εἶπε:

— Ἰακώβ, τιμωρήθηκες ἀρκετὰ γιὰ τὸ σφάλμα σου. Τώρα θὰ σὲ βοηθήσω νὰ φτάσῃς στὴν Αἴγυπτο. Θὰ σοῦ σφαλίσῃ τὰ μάτια ὁ Ἰωσήφ καὶ θὰ γίνῃ ἀπὸ σένα ἓνας λαὸς μεγάλος.

Μὲ νέα δύναμη ὁ Ἰακώβ συνέχισε τὸ ταξίδι του. Στὰ σύνορα τῆς Αἰγύπτου τοὺς περίμεναν ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοὺς συνόδεψαν ὡς τὴν πρωτεύουσα. Ὁ ἴδιος ὁ Ἰωσήφ βγῆκε μὲ τὸ βασιλικὸ ἀμάξι νὰ τοὺς προὔπαντήσῃ.

Κι ὅταν ὁ γερο-Ἰακώβ ἀγκάλιασε τὸ χαμένο παιδί του, ἡ στιγμή ἦταν πολὺ συγκινητικὴ. Πατέρας καὶ γιὸς ἔμειναν ἀγκαλιασμένοι ὥρα πολλή κι ἔκλαιαν ἀπὸ χαρὰ.

Ὁ Ἰωσήφ πῆγε τότε στοὺς Φαραῶν καὶ ζήτησε τόπο γιὰ τὰ ἀδελφία καὶ τὸν πατέρα του. Ὁ Φαραῶ τοὺς χάρισε τὴ Γεσέμ, ὅπου ἐγκαταστάθηκαν ὅλοι, ποὺ ἦταν 75 ψυχές. .

Πέρασαν 17 εὐτυχισμένα χρόνια. Ὁ Ἰακώβ κατάλαβε πῶς πλησιάζει τὸ τέλος του. Κάλεσε λοιπὸν τὰ παιδιά του καὶ τὰ εὐλόγησε. Ἰδιαίτερη εὐλογία ἔδωσε στὸν Ἰούδα καὶ τοῦ εἶπε πῶς ἡ φυλὴ του θὰ κυριαρχήσῃ στὶς φυλές τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του καὶ ὅτι ἀπὸ αὐτὴ θὰ γεννηθῆ κάποτε ὁ Χριστός.

Συμβούλεψε ὅλους νὰ μείνουν πιστοὶ στοῦ Θεοῦ, ποὺ θὰ ὀδηγήσῃ τοὺς Ἰσραηλίτες νὰ ξαναγυρίσουν κάποτε στὴ Χαναάν, καὶ πέθανε σὲ ἡλικία 147 χρονῶν.

Ὁ Ἰωσήφ μετέφερε τὸ σῶμα τοῦ πατέρα του στὴ Χαναάν καὶ τὸ ἔθαψε στὴ σπηλιὰ τῆς Χεβρών, κοντὰ στὴ βελανιδιά τοῦ Μαβρῆ, ποὺ ἦταν ὁ οἰκογενειακὸς τοὺς τάφος.

Ἔστερα ἀπὸ χρόνια πέθανε κι ὁ Ἰωσήφ, ἀφοῦ συμβούλεψε τὰ ἀδελφία του καὶ τὰ ἐξόρκισε νὰ μεταφέρουν τὰ κόκαλά του στὴ Χαναάν.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ὁ Ἰούδας ἔγινε ἀργότερα Πατριάρχης τῆς φυλῆς τῶν Ἰουδαίων, ἀπὸ τὴν ὁποία σχηματίσθηκε τὸ Βασίλειο τοῦ Ἰούδα. Ὁ Χριστὸς σταυρώθηκε σὺν «Βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων».

Ὁ Ἰωσήφ, ποὺ ἔπαθε πολλά, δοκιμάστηκε πολὺ καὶ στοὺς τέλους θριάμβησε, συμβολίζοντὸν ἴδιον τὸν Χριστό. Ἡ Ἐκκλησία μας τὸν ὀνομάζει γιὰ τὶς ἀρετὲς του «πάγκαλον» καὶ ἐορτάζει τὴ μνήμη του τὴ Μεγάλῃ Δευτέρῃ.

Περίληψη : Ὁ Ἰακώβ σκεύδει στὴν Αἴγυπτο γιὰ νὰ καταφιλήσῃ τὸν ἀγαπημένο του Ἰωσήφ. Ὁ Φαραῶ χαρίζει στοὺς

Ἰσραηλίτες τὴ χώρα Γεσέμ. Ὁ Ἰακώβ εὐλόγησε τὰ παιδιά του καὶ ἰδιαίτερα τὸν Ἰούδα καὶ πέθανε. Πολὺ ἀργότερα πέθανε κι ὁ Ἰωσήφ.

Ἐρωτήσεις : Ποιὰ ἀνέλπιστη χαρὰ δοκίμασε ὁ Ἰακώβ; Τί τοῦ εἶπε ὁ Θεὸς στὸν ὕπνο του; Γιατί ἦταν συγκινητικὴ ἡ στιγμή, ποὺ ἀνταμώθηκε μὲ τὸν Ἰωσήφ; Ποιές ἦταν οἱ τελευταῖες θελήσεις τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἰωσήφ; Πῶς ὀνομάζει ἡ Ἐκκλησία μας τὸν Ἰωσήφ καὶ πότε γιορτάζει τὴ μνήμη του;

Δίδαγμα : Τὸ δίκιο καὶ ἡ ἀρετὴ πάντοτε θριαμβεύουν.

IV. Η ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Ἡ ζωὴ τῶν Ἰσραηλιτῶν στὴν Αἴγυπτο

Πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε, πού πέθαναν ὁ Ἰακώβ, ὁ Ἰωσήφ καὶ τ' ἀδέλφια του.

Στὸ διάστημα αὐτὸ οἱ Ἰσραηλίτες πλῆθυναν πολὺ κι ἡ Γεσέμ δὲν τοὺς χωροῦσε πιά.

Ἡ ζωὴ τους κυλοῦσε ἥσυχη ὅσο ζοῦσε ὁ Φαραώ, πού προστάτεψε τὸν Ἰωσήφ. Μετὰ τὸ θάνατό του ὁ νέος Φαραώ ἔβλεπε μὲ καχυποψία τὴ μεγάλη αὐξησὴ τῶν Ἰσραηλιτῶν. Φοβήθηκε ἐπανάστασι ἐναντίον του ἢ συμμαχία μὲ τοὺς ἐχθροὺς του. Προσπάθησε λοιπὸν νὰ τοὺς ἐξοντώσῃ μὲ κάθε μέσο.

Πρῶτα τοὺς ἔβαλε νὰ χτίζουν ψηλὰ σπίτια καὶ τοὺς ὑποχρέωνε νὰ δουλεύουν σκληρά. Ἐχτιζαν πόλεις καὶ γεφύρια καὶ κουβαλοῦσαν λάσπη καὶ νερὸ ὅλη τὴ μέρα.

Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὁμῶς οἱ Ἰσραηλίτες πλῆθαιναν περισσότερο.

Τότε ὁ Φαραώ εἶπε στὶς μαμές νὰ πνίγουν ὅλα τὰ ἀγόρια κατὰ τὴν ὥρα τοῦ τοκετοῦ. Μὰ ἐκείνες τὸ ἀπόφευγαν, φοβούμενες τὸ Θεό. Στὸ Φαραώ δικαιολογήθηκαν πῶς οἱ Ἰσραηλίτισσες γεννοῦν γρήγορα. Ὡσπου νὰ τὶς καλέσουν, ἔχουν κι ὅλας γεννήσει.

Ὁ Φαραὼ διέταξε πιά νά ρίχνουν ὅλα τὰ ἀγόρια τῶν Ἰσραηλιτῶν μέσα στό Νεῖλο ποταμό. Τῇ διαταγῇ δέ αὐτῇ ἐκτελοῦσαν μέ μεγάλη σκληρότητα, ἀφοῦ μάλιστα πίστευαν πῶς ὁ Νεῖλος εἶναι θεός καί ἤθελε τίς θυσίες αὐτές.

Τò κακὸ πιά εἶχε παραγίνει. Οἱ Ἰσραηλίτες ἔπρεπε νά ἀφανιστοῦν ἢ νά ἀλλαξοπιστήσουν γιά νά σωθοῦν.

Ἀπὸ τὰ δεινὰ αὐτὰ μονάχα ὁ Θεὸς μπορούσε νά τοὺς σώσῃ, ἂν δὲν ἔχαναν τὴν πίστη τους σ' αὐτόν.

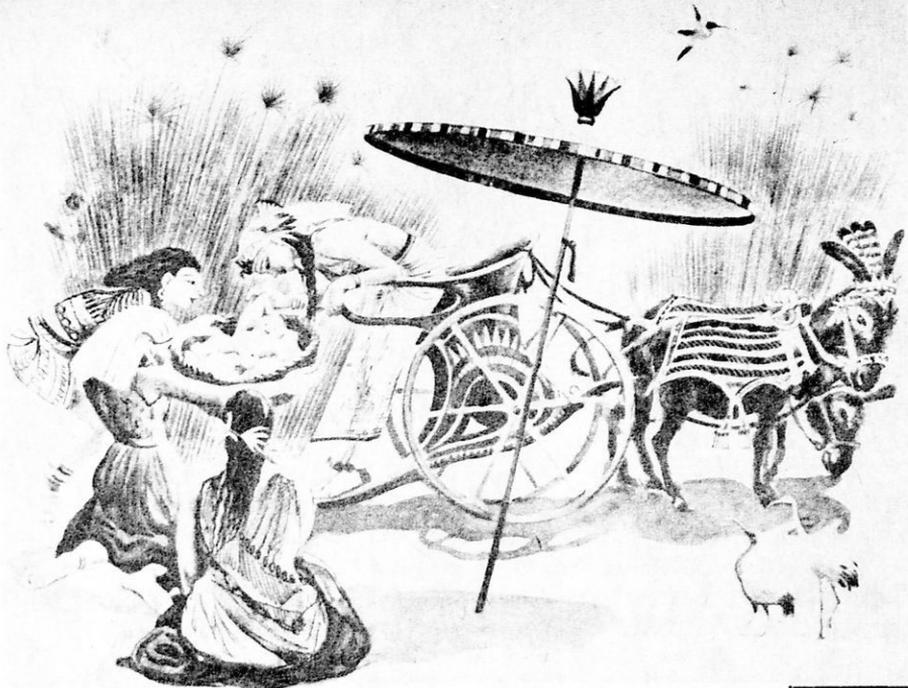
Ἔργασίες

Περίληψη: Μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ οἱ Ἰσραηλίτες στὴν Αἴγυπτο πλήθαιναν ἀδιάκοπα. Οἱ νέοι Φαραὼ πήραν σκληρὰ μέτρα ἐναντίον τους κι ἓνα ἀπὸ αὐτὰ ἦταν νά πνίγουν στὸ Νεῖλο ὅλα τὰ ἀγόρια.

Ἐρωτήσεις: Πῶς ζοῦσαν οἱ Ἰσραηλίτες στὴν Αἴγυπτο μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἰωσήφ; Γιατί τοὺς φοβήθηκαν οἱ Φαραὼ;

Ποιά μέτρα πήραν γιὰ νά τοὺς λιγοστέψουν; Ποιὸ ἀπὸ αὐτὰ ἦταν τὸ σκληρότερο; Τί κινδύνους διέτρεχαν; Ποιὸς μπορούσε νά τοὺς σώσῃ;

Δίδαγμα: Ἡ πίστη στὸ Θεὸ φέρνει τὴν εὐλογία καί τὴ σωτηρία ἀπὸ κάθε κίνδυνο.

Ὁ Μωυσῆς

Μάθημα
31

Ἡ διαταγή τοῦ Φαραῶ νά ρίχνουν στό Νεῖλο ποταμό τὰ ἀγόρια τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔφερε σέ ἀπόγνωση τίς μητέρες. Πῶς νά σώσουν τὰ παιδιά τους; Ποῦ νά τὰ κρύψουν; Ἄν τις ἀνακάλυπταν, κυνδύνευαν νά πνιγοῦν οἱ ἴδιες μέ ὄλη τους τήν οἰκογένεια. Γι' αὐτό στεναγμοί, δάκρυα κι ἀπελπισία βασίλευαν σέ κάθε ἰσραηλιτικό σπίτι, μόλις γεννιόταν ἀγοράκι. Θά τὸ παράδιναν στοὺς Αἰγυπτίους, πού θά τὸ ἔκαναν θυσία στό Νεῖλο ποταμό.

Μιά μητέρα, ἀπό τή φυλὴ τοῦ Λευῖ, γέννησε ἓνα πολὺ ὁμορφο ἀγοράκι. Λυπήθηκε νά τὸ δώση στοὺς Αἰγυπτίους καὶ τὸ κράτησε στό σπίτι της ἐπὶ τρεῖς μῆνες μαζί μέ τὰ μεγαλύτερα ἀδελφάκια του, τὸν Ἀαρῶν καὶ τὴ Μαριάμ, πού μεγάλωσαν πρὶν ἀπὸ τὴ διαταγή. Στὸ τέλος ὅμως φοβήθηκε μὴν τὴν ἀνακαλύψουν καὶ τότε σκέφθηκε νά τὸ σώση μέ τὸ ἐξῆς τέχνασμα: Πῆρε ἓνα πανέρι καὶ τὸ ἄλειψε ἀπ' ἔξω μέ πίσσα, ὥστε νά μὴ μπαίνει τὸ νερό. Ἐπειτα ἔβαλε τὸ ἀγοράκι της, τὴν ὥρα πού κοιμότανε, μέσα στό

πανέρι αυτό και έστειλε τή Μαριάμ νά τò αφήση στά νερά του Νείλου, άκριβώς στο σημείο, πού έπαιρνε τò λουτρό της ή βασιλοπούλα. Ή Μαριάμ θά κρυβόταν μέσα στα καλάμια και θά ένεργοϋσε σύμφωνα με τις συμβουλές, πού τής έδωσε.

Έτσι κι έγινε. Τò μωρό βρέθηκε στο ποτάμι και σε λίγο ήρθε ή βασιλοπούλα με τις φίλες της για τò λουτρό της. Είδε τò πανέρι, τò άνοιξε και βρήκε τò παχουλò και χαριτωμένο άγοράκι.

— Τί άμορφο, πού είναι ! είπε στις φίλες της. Είναι Έβραιοπούλο, αλλά τò λυπάμαι. Θά τò έπαιρνα για δικò μου, άν είχα μιá καλή παραμána νά τò θηλάζη.

Τότε βγήκε από τὰ καλάμια ή Μαριάμ. Έκανε πώς βρέθηκε εκεί στην τύχη και προσφέρθηκε νά συστήση μιá καλή παραμána Ίσραηλίτισσα για τò μωρό.

Ή βασιλοπούλα δέχτηκε με χαρά τή μητέρα του παιδιού για παραμána, συμφώνησε για τò μισθò της και τής παράδωσε τò μωρό.

Με πόση χαρά ή άμοιρη μητερούλα δέχτηκε τò παιδάκι της ; Και με πόση λαχτάρα τò ανάθρεψε επί τρία χρόνια !.

Έπειτα τò έφερε στο παλάτι, όπου ή βασιλοπούλα τò δέχτηκε για παιδί της. Του έδωσε τò όνομα « Μωυσής », πού σημαίνει : « γλιτωμένος από τò νερό ».

Μέσα στο παλάτι ó Μωυσής άνατράφηκε και μορφώθηκε με όλη τήν Αιγυπτιακή σοφία.

Έργασίες

Περίληψη : Μιá Ίσραηλίτισσα, για νά σώση τò παιδάκι της, τò άφησε στο Νείλο μέσα σε ένα πανέρι. Τò βρήκε ή βασιλοπούλα και τò πήρε στο παλάτι για παιδί της. Ήταν ó Μωυσής.

Έρωτήσεις : Πώς μιá Ίσραηλίτισσα σέφθηκε νά σώση τò νεογέννητο μωρό της από τόν κίνδυνο νά πνιγη στο Νείλο ; Ποιά ήταν ή Μαριάμ και τί έκαμε ; Πώς μορ-

φώθηκε ó Μωυσής ; Τί σημαίνει τò όνομά του ;

Δίδαγμα : Ή μητρική άγάπη βρίσκει τρόπο νά σώση τò παιδί της από κάθε κίνδυνο.

Παροιμία : *Άρνι, πού βλέπει ó Θεός, ó λύκος δέν τò τρώει.*

Ὁ Μωυσῆς φεύγει στή Μαδιάμ

Ὁ Μωυσῆς ἔμεινε στό παλάτι τοῦ Φαραῶ ἐπὶ σαράντα χρόνια. Ζοῦσε μέσα ἐκεῖ μὲ ὄλα τὰ καλά, μὰ δὲν τὰ χαίροταν, γιατί ἤξερε πῶς ἦταν Ἰσραηλίτης. Μὲ σπαραγμὸ ψυχῆς ἔβλεπε τὰ δεινὰ τῶν συμπατριωτῶν του, τὰ ὁποῖα προσπαθοῦσε νὰ ἀπαλύνη μὲ κάθε τρόπο.

Μιά μέρα, ἐκεῖ πού γύριζε στήν ἐξοχή, συνάντησε ἕνα Αἰγύπτιο, πού ἔδερνε ἀλύπητα κάποιον Ἰσραηλίτη. Πόνεσε ἡ ψυχὴ του καὶ μὲ μιὰ γροθιά ἄφησε στὸν τόπο τὸν Αἰγύπτιο. Πρόσεξε πῶς δὲν τὸν εἶδε κανεὶς καὶ παράχωσε τὸ πτώμα γρήγορα-γρήγορα μέσα στὴ ἄμμο. Ἐπειτα γύρισε ἰκανοποιημένος στό παλάτι.

Μιὰν ἄλλη μέρα συνάντησε δυὸ Ἰσραηλίτες, πού μάλωναν. Προσπάθησε νὰ τοὺς συμφιλιώσῃ καὶ εἶπε σὲ κείνον, πού εἶχε τὸ ἄδικο:

— Γιατί χτυπᾶς τὸν ἀδελφό σου;

Μὰ ἐκεῖνος τοῦ ἀπάντησε μὲ αὐθάδεια:

— Ἄρχοντα, ποιός σὲ ἔβαλε γιὰ δικαστὴ σὲ μᾶς; Ἡ θέλεις νὰ σκοτώσῃς καὶ μένα, ὅπως σκότωσες τὸν Αἰγύπτιο;

Ὁ Μωυσῆς κατάλαβε πῶς ἐγίνε γνωστὸ τὸ ἐγκλημά του κι ἀπὸ λόγο σὲ λόγο θὰ τὸ μάθαινε κι ὁ Φαραῶ.

Πραγματικὰ δὲ τὸ ἔμαθε ὁ Φαραῶ κι ἔστειλε στρατιῶτες νὰ συλλάβουν τὸ Μωυσῆ. Ἐκεῖνος ὅμως πρόλαβε κι ἔφυγε γιὰ τὴ Μαδιάμ.

Στὴ Μαδιάμ ὁ Μωυσῆς γνωρίστηκε μὲ τὸν ἱερέα Ἰσθὸρ καὶ παντρεύτηκε μιὰ ἀπὸ τίς κόρες του, τὴ Σεπφώρα. Κι ἐγίνε βοσκὸς τοῦ Ἰσθὸρ, χωρὶς νὰ θέλῃ τὴ Μαδιάμ γιὰ πατρίδα του. Ἡ ψυχὴ του λαχταροῦσε τὴν ὄνειρεμένη Χαναάν

κι ὁ νοῦς του ἦταν πάντα κοντὰ στὸ βασανισμένο λαό του. Τάχα τὰ τόσα βάσανα θὰ ἔκαναν τοὺς Ἰσραηλίτες νὰ ζητήσουν τὴ σωτηρία ἀπὸ κείνον, πὺ μποροῦσε νὰ τὴ χάριση, τὸν ἀληθινὸ Θεό;

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Μωσῆς ἀπὸ συμπόνια πρὸς τοὺς συμπατριῶτες του σκοτῶνει ἓνα Αἰγύπτιο κι ἀναγκάζεται νὰ φύγη γιὰ τὴ Μαδιάμ, ὅπου παντρεύτηκε τὴ Σεπφώρα.

Ἐρωτήσεις : Γιατί ὁ Μωσῆς προτίμησε τὴ δυστυχία κοντὰ στὸ λαό του κι ὄχι τὰ πλοῦτη τοῦ παλατιοῦ; Ποιὰ αἰτία τὸν ἀνάγκασε νὰ φύγη γιὰ τὴ Μαδιάμ;

Ποιὸν γνώρισε ἐκεῖ; Πῶς ζοῦσε; Ποιὸ ἦταν τὸ ὄνειρό του;

Δίδαγμα : Ἡ ἀγάπη τῆς πατρίδος καὶ τῶν πατριωτῶν μας πρέπει νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ σὲ κάθε θυσία.

Παροιμία : *Κάλλιο λάχανα μὲ γλύκα παρὰ ζάχαρη μὲ πίκρα.*

Μάθημα
33

Ὁ Θεὸς καλεῖ τὸ Μωυσῆ

Μιά μέρα ὁ Μωυσῆς ἀνέβηκε μὲ τὰ πρόβατά του στὸ βουνὸ Χωρήβ κι ὅπως κοίταζε κάτω τὶς πεδιάδες, σκεφτόταν - ὅπως πάντα - τὶς ἄλλες πεδιάδες τῆς Αἰγύπτου, πού τὶς δρόσιζε ὁ ἰδρώτας τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ τὶς πότιζε τὸ αἷμα τους.

Ἐξαφνα πρόσεξε κάτι περίεργο. Ἀπέναντί του εἶδε ἓνα βᾶτο νὰ βγάξη φλόγες καὶ καπνοὺς, χωρὶς νὰ καίεται.

Ἐκανε νὰ πλησιάσῃ, ἀλλὰ ἄκουσε μιὰ φωνὴ νὰ τοῦ λέη:

— Μωυσῆ, μὴν πλησιάσῃς περισσότερο, μόνο βγάλε τὰ παπούτσιά σου, γιατί ὁ τόπος, πού πατᾶς, εἶναι ἱερός. Εἶμαι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων σου κι ὁ Θεὸς ὁ δικός σου. Ἄκουσα τοὺς στεναγμοὺς κι εἶδα τὰ δάκρυα τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο. Σὲ καλῶ νὰ τὸν ὀδηγήσῃς καὶ πάλι στὴ Χαναάν, ὅπου ρέει μέλι καὶ γάλα.

Πῶς ὅμως ὁ Μωυσῆς νὰ ἀναλάβῃ τόσο μεγάλο ἔργο, ποῦ τοῦ ἀνέθετε ὁ Θεός, ἀφοῦ μάλιστα οὔτε ν' ἀκούσῃ ἤθελε πῶς θὰ ξαναγύριζε στὴν Αἴγυπτο;

Τότε ὁ Θεός τοῦ εἶπε πῶς θὰ εἶναι μαζί του καὶ γιὰ νὰ τοῦ τονώσῃ τὸ θάρρος, τὸν ἔβαλε κι ἔκαμε τὰ ἔξῃς:

— Ἐρριξε τὸ ραβδί του στὴ γῆ, ὁπότε ἔγινε φίδι. Ὑστερα τὸ ἔπιασε ἀπὸ τὴν οὐρὰ κι ἔγινε πάλι ραβδί.

— Ἐβαλε τὸ χέρι του στὸν κόρφο του κι ὅταν τὸ ἔβγαλε εἶχε γεμίσει λέπτρα. Τὸ ἔβαλε πάλι στὸν κόρφο του, ἀλλὰ ὅταν τὸ ξανάβγαλε ἦταν πιά γερό.

Ἐπειτα τοῦ εἶπε πῶς ἂν δὲν τὸν ἀκούσουν, νὰ πάρῃ νερὸ ἀπὸ τὸν ποταμὸ Νεῖλο καὶ νὰ τὸ χύσῃ στὴ γῆ, ὁπότε θὰ μεταβληθῇ σὲ αἷμα.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ὁ Μωυσῆς δίσταζε. Ἰσχυρίστηκε λοιπὸν πῶς ἡ φωνή του εἶναι ἀδύνατη καὶ ἐπὶ πλέον ἦταν καὶ βραδύγλωσσος.

Τότε ὁ Θεός τοῦ εἶπε νὰ χρησιμοποιοῦν τὸν ἀδελφὸ του Ἄαρών, ποῦ ἦταν εὐγλωττος καὶ θαρραλέος, ὡς συμπαραστάτη καὶ βοηθὸ κατὰ τὶς διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Φαραῶ.

Ἔτσι ὁ Μωυσῆς ἀνέλαβε νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτες καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ στὴ θρυλικὴ Χαναάν.

Ἔργασίες

Περίληψη: Ὁ Θεός φανερώνεται στό Μωυσῆ, τὸν ἐνθαρρύνει καὶ τὸν καλεῖ νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτες καὶ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ καὶ πάλι στὴ Χαναάν.

Ἐρωτήσεις: Σὲ ποιο βουνό ἀνέβηκε ὁ Μωυσῆς μὲ τὰ πρόβατά του; Τί περίεργο εἶδε; Τί ἄκουσε; Γιατί δίσταζε νὰ ὑ-

πακούσῃ στό Θεό; Πῶς ἐπείσθη νὰ ἀναλάβῃ τὴ μεγάλη ἀποστολή; Ποιὸν θὰ εἶχε βοηθὸ καὶ συμπαραστάτη;

Δίδαγμα: Ἡ θεία δύναμη ὀπλίζει ὅσους προορίζονται γιὰ μεγάλα ἔργα.

Οί δέκα πληγές του Φαραώ

Μάθημα

34

Σύμφωνα με την έντολή του Θεού ο Μωυσής πήρε την οικογένειά του κι έφυγε για την Αίγυπτο.

Στό δρόμο συνάντησε τον Άαρών, που έρχόταν για τον ίδιο σκοπό.

Όλοι μαζί έφτασαν στη Γεσέμ και ανακοίνωσαν στους Ίσραηλίτες το θέλημα του Θεού. Εκείνοι άκουσαν με δισταγμό τη μεγάλη είδηση, γιατί τὰ βάσανα τους είχαν κάμει δύσπιστους.

Ο Μωυσής τότε πήρε τον Άαρών και οι δύο τους παρουσιάστηκαν στο Φαραώ, στον οποίο ανακοίνωσαν τη θεία προσταγή.

Ο Φαραώ όμως τους έδιωξε από το παλάτι κι έδωσε διαταγή νά βασανίζουν ακόμα περισσότερο τους Ίσραηλίτες.

Ο Μωυσής με τον Άαρών ξαναπήγαν στο παλάτι και παραπονέθηκαν για τὰ βασανιστήρια τῶν Ίσραηλιτῶν. Για

νά δείξουν δὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἄαρὼν ἔκαμε μπροστά στο Φαραὼ ὅλα τὰ θαύματα, πού ὁ Θεὸς ἔδειξε στο Μωυσῆ.

Ὁ Φαραὼ ὅμως, τυφλωμένος ἀπὸ τὸ μίσος, δὲν ἔδωσε καμιὰ σημασία σ' αὐτὰ καὶ συνέχισε τὰ δεινὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Τότε ὁ Θεὸς τιμώρησε σκληρὰ τοὺς Αἰγυπτίους γιὰ τὴν κακία τους, μὲ δέκα φοβερὰ δεινὰ, τὶς «δέκα πληγές» τοῦ Φαραὼ.

Αὐτὲς ἦταν οἱ ἑξῆς :

1) Τὸ νερὸ τοῦ Νείλου ἔγινε κατακόκκινο· αἷμα πραγματικό. Οἱ Αἰγύπτιοι δὲν εἶχαν τί νὰ πιοῦν καὶ τὰ ψάρια ψοφοῦσαν.

2) Ὁλόκληρη ἡ χώρα γέμισε ἀπὸ βατράχους, πού ἔφτασαν ὡς τὸ παλάτι.

3) Σύννεφα ἀπὸ σκνιπες γεμισαν τὸν ἀέρα καὶ βασάνιζαν ἀνθρώπους καὶ ζῶα.

4) Φοβερὲς μυῖγες ἔπεσαν στὴ χώρα κι ἔφεραν μεγάλες καταστροφές.

- 5) Βαρεία ἀρρώστια ἔπεσε στὰ ζῶα καὶ τὰ κατάστρεψε.
- 6) Οἱ Αἰγύπτιοι γέμισαν πληγές καὶ πέθαιναν.
- 7) Ἔπεσε φοβερό χαλάζι μὲ φωτιά καὶ κατάστρεψε ὅλα τὰ σπαρτά.
- 8) Σύννεφα οἱ ἀκρίδες ἔφαγαν ὅ,τι ἀπόμεινε.
- 9) Πυκνὸ σκοτάδι σκέπασε τὴν Αἴγυπτο ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες.
- 10) Ὅλα τὰ πρωτότοκα ἀγόρια τῶν Αἰγυπτίων πέθαναν μέσα σὲ μιὰ νύχτα.

Σὲ κάθε πληγή, πού ἔφτανε, ὁ Φαραὼ καλοῦσε τὸ Μωυσῆ νὰ παρακαλέσῃ τὸ Θεό του γιὰ νὰ σώσῃ τὴ χώρα. Ἔδινε δὲ τὴν ὑπόσχεση πὼς θὰ ἄφηνε ἐλεύθερους τοὺς Ἰσραηλίτες. Μόλις ὅμως περνοῦσε τὸ κακὸ τὰ λησιμονοῦσε ὅλα. Ἔτσι ἢ μιὰ πληγὴ ἀχολουθοῦσε τὴν ἄλλη.

Ἔργασίες

Περίληψη : Ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἄαρὼν παρουσιάστηκαν στὸ Φαραῶ, ἔκαναν τὰ θαύματα, πού συμβούλεψε ὁ Θεός, καὶ ζήτησαν τὴν ἀπελευθέρωση τῶν Ἰσραηλιτῶν. Ὁ Φαραῶ ἀρνήθηκε κι ὁ Θεός τιμώρησε τοὺς Αἰγυπτίους μὲ τὶς «δέκα πληγές» τοῦ Φαραῶ.

Ἑρωτήσεις : Τί εἶπαν καὶ τί ἔκαναν ὁ Μωυσῆς καὶ ὁ Ἄαρὼν στὸ Φαραῶ; Γιατί ὁ

Θεός ἔστειλε τὶς δέκα πληγές; Ποιές ἦταν; Τί ἔκανε ὁ Φαραῶ μετὰ ἀπὸ κάθε πληγὴ; Γιατί δὲν τηροῦσε τὴν ὑπόσχεσή του;

Δίδαγμα : Ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴ δύναμη, πού μπορεῖ νὰ ἔχῃ κάθε ἰσχυρὸς τῆς γῆς.

Μάθημα
35

Ἡ Ἔξοδος τῶν Ἰσραηλιτῶν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο

Πρὶν ἀπὸ τὴν τελευταία πληγὴ, ὁ Μωσῆς - ὕστερα ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ - εἶπε στοὺς Ἰσραηλίτες νὰ εἶναι ἕτοιμοι καὶ τοὺς συμβούλεψε τί νὰ κάμουν :

“Ὅλες οἱ οἰκογένειες ἔπρεπε νὰ σφάξουν ἀπὸ ἓνα ἄρνι ἐνὸς χρόνου. Νὰ τὸ ψήσουν, χωρὶς νὰ τοῦ σπάσουν τὰ κόκαλα. Νὰ φᾶνε ψωμί χωρὶς προζύμι (ἄζυμο) καὶ πικρὰ χόρτα. Μὲ τὸ αἷμα τοῦ ἀρνιοῦ νὰ βάψουν τὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν τους, ὥστε ὁ ἄγγελος, πού θὰ περνοῦσε μὲ τὸ σπαθί, νὰ ἔβλεπε τὸ σημάδι καὶ νὰ μὴν ἔμπαινε στὰ δικά τους σπίτια.

Οἱ Ἰσραηλίτες τὸ βράδυ ἐκεῖνο γιόρτασαν τὸ Πάσχα, δηλ. τὴν ἀπελευθέρωση, ἐνῶ οἱ θρῆνοι κι οἱ κραυγὲς ἄρχισαν ν' ἀκούονται ἀπὸ τὰ σπίτια τῶν Αἰγυπτίων.

Ὁ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἔμπαινε σὲ ὅλα τὰ σπίτια, πού δὲν εἶχαν βαμμένη μὲ αἷμα τὴν ἐξώπορτα. Ἄρχισε ἀπὸ τὸ παιδί τοῦ Φαραῶ καὶ τελείωσε μὲ τὸ παιδί τῆς τελευταίας Αἰγυπτίας.

Ὁ Φαραὼ φοβήθηκε τόσο, πού κάλεσε τὸ Μωυσῆ καὶ τοῦ εἶπε νὰ πάρη τοὺς Ἰσραηλίτες του καὶ νὰ φύγουν ἀμέσως.

Τότε δόθηκε τὸ σύνθημα τῆς Ἐξόδου.

Μέσα στὰ 430 χρόνια τῆς σκλαβιάς, παρ' ὄλες τὶς συμφορές, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, οἱ πρῶτες 70 ψυχές εἶχαν γίνει περὶ τὰ 2 ἑκατομμύρια.

Ὁ καθένας πῆρε μαζί του ὅ,τι πολυτίμο εἶχε. Πῆραν καὶ τὰ ὀστᾶ τοῦ Ἰωσήφ, πού ἔπρεπε νὰ θάψουν στὴ Χεβρών.

Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο τράβηξαν πρὸς τὴν Ἐρυθρὰ θαλάσσο, γιὰ νὰ ἀποφύγουν πόλεμο μὲ τοὺς Φιλισταίους.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἀπὸ τότε οἱ Ἰσραηλίτες γιορτάζουν κάθε χρόνο τὸ Πάσχα ἐπὶ ἐπτά ἡμέρες.

Τὸ Ἑβραϊκὸ αὐτὸ Πάσχα ἀποτελεῖ σύμβολο τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὸ πασχαλινὸ ἀρνὶ συμβολίζει τὸ Χριστό, τὸ αἶμα του δὲ τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴ Θεία Μετάληψη, πού σώζει ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

Τὰ πικρὰ χόρτα τὰ ἔφαγαν οἱ Ἰσραηλίτες γιὰ νὰ θυμούνται τὶς πίκρες τῆς σκλαβιάς καὶ τὸ ἄζυμο ψωμί γιὰ νὰ θυμούνται πὼς ἔφυγαν βιαστικά.

Περίληψη : Μὲ τὴν τελευταία πληγὴ, οἱ Ἰσραηλίτες γιορτάζουν τὸ Πάσχα (ἀπελευθέρωση) κι ὁ Φαραὼ δίνει τὴν ἄδεια τῆς ἐξόδου.

Ἐρωτήσεις : Ποιά ἦταν ἡ τελευταία πληγὴ τοῦ Φαραὼ; Γιατί αὐτὴ ἔπρεπε νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα; Ποιά ἦταν ἡ προετοιμασία τῶν Ἰσραηλιτῶν γιὰ τὴν Ἐξοδο; Τί συνέβη ἐκείνη τὴ νύχτα; Πὼς δόθηκε τὸ σύνθημα τῆς ἐξόδου; Πόσοι Ἰσραηλίτες ἔφυγαν;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς ἐλευθερώνει κάθε πιστὸ ἀπὸ κάθε λογῆς σκλαβιά.

Παροιμία : *Ἐὸ γρήγορο καὶ τὸ καλὸ ποτὶ δὲν πᾶν μαζί τὰ δύο.*

Μάθημα
36

Ἡ διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς

Μὲ τὴ νοσταλγία στὴν ψυχὴ οἱ Ἰσραηλίτες ἔφυγαν γιὰ τὴ γῆ τῶν πατέρων τους, τὴν πολυπόθητη Χαναάν.

Ὅλη τὴν ἡμέρα βᾶδιζαν κάτω ἀπὸ τὴ σκιά πού τοὺς δημιουργοῦσε ἓνα μεγάλο σύννεφο, πού πῆγαινε μπροστὰ καὶ τοὺς ὀδηγοῦσε. Τὴ νύχτα πάλι εἶχαν γιὰ ὀδηγὸ μιὰ φωτεινὴ στήλη.

Ἔτσι ἔφτασαν κάποτε στήν Ἐρυθρά θάλασσα. Πῶς ὁμως θά τήν περνοῦσαν; Περίμεναν ἔτσι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες καί τότε ἄκουσαν ποδοβολητὸ ἀλόγων. Ἦταν φανερό πῶς οἱ Αἰγύπτιοι ἔφταναν.

Πραγματικά δὲ ὁ Φαραὼ μετάνοιωσε πὺ ἀφῆσε νὰ φύγουν τόσοι δοῦλοι. Διέταξε λοιπὸν τὸ στρατό του νὰ τρέξῃ μὲ τὰ καλύτερα ἀμάξια καί τὰ γρηγορότερα ἄλογα καί νὰ τοὺς ξαναφέρῃ στήν Αἴγυπτο. Κι ὁ στρατὸς δὲν ἄργησε νὰ τοὺς φτάσῃ.

Στὴ δύσκολη ἐκείνη στιγμή τὰ μάτια ὄλων στράφηκαν πρὸς τὸ Μωυσῆ. Εἶδαν νὰ φωτίζη τὸ πρόσωπό του θεϊκὴ γαλήνη, γιατί δὲν τοῦ ἔλειψε ἡ πίστη.

Κι ἀλήθεια, τὸ σύννεφο, πὺ πήγαινε ἐμπρὸς καί τοὺς ὀδηγοῦσε, πῆγε πίσω καί στάθηκε ἀνάμεσα στοὺς Αἰγυπτίους καί τοὺς Ἰσραηλίτες. Ἔγινε δὲ τόσο σκοτεινὸ, πὺ οἱ Αἰγύπτιοι δὲν μπορούσαν νὰ ἰδοῦν τίποτε.

Ὁ Μωυσῆς σῆκωσε τὰ χέρια καί μὲ τὴ ράβδο του χτύπησε τὴ θάλασσα. Ἀμέσως τὰ νερὰ χωρίστηκαν στὰ δύο. Σχηματίστηκε ἔτσι δρόμος καί πέρασαν ὅλοι οἱ Ἰσραηλίτες, χωρὶς νὰ βραχοῦν διόλου.

Τότε τὸ συννεφο διαλύθηκε κι οἱ Αἰγύπτιοι εἶδαν τὴν ξηρά. Ἀκολούθησαν κι αὐτοὶ τὸν ἴδιο δρόμο, μὰ ὁ Μωυσῆς χτύπησε καὶ πάλι τὴ θάλασσα μὲ τὴ ράβδο του. Τὰ νερὰ τῶρα πῆραν τὴν πρώτη θέση τους κι οἱ Αἰγύπτιοι πνίγηκαν ὅλοι.

Μπροστὰ στὸ θαῦμα αὐτὸ οἱ Ἰσραηλίτες γονάτισαν ὅλοι κι εὐχάρισταν τὸν Παντοδύναμο γιὰ τὴ σωτηρία τους.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Μετὰ τὴ σωτηρία τῶν Ἰσραηλιτῶν, ἡ Μαριάμ (ἀδελφὴ τοῦ Μωυσῆ καὶ Ἀαρῶν) μὲ τὸ τύμπανο στὰ χέρια ἄρχισε νὰ χορεύῃ μαζί μὲ τὰ ἄλλα κορίτσια, ποὺ ἔψαλλαν ἕνα ὠραῖο ὕμνο. Ὁ ὕμνος αὐτὸς τοῦ Μωυσῆ ἀποτελεῖ τὴν πρώτη ᾠδὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, διότι εἶναι ἡ πρώτη ᾠδὴ τῆς Ἑβραϊκῆς καὶ Χριστιανικῆς Ἑυνολογίας.

Περίληψη : Οἱ Ἰσραηλίτες φτάνουν στὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα, ποὺ ὀρθώνεται ἐμπόδιο στὴν πορεία τους. Ὁ Φαραὼ μετανοῖνει καὶ στέλνει τὸ στρατὸ του νὰ ξαναφέρει

τοὺς δούλους του στὴν Αἴγυπτο. Ὁ Μωυσῆς ἀνοίγει δρόμο μέσα στὴ θάλασσα, ἵκανὸ νὰ περάσουν οἱ Ἰσραηλίτες καὶ νὰ πνιγοῦν οἱ Αἰγύπτιοι.

Ἐρωτήσεις : Πῶς ὁ Θεὸς διευκόλυε τὴν πορεία τῶν Ἰσραηλιτῶν; Γιατί ἔλλαξε ἀπόφαση ὁ Φαραὼ; Τί συνέβη στὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα; Πῶς γιόρτασαν οἱ Ἰσραηλίτες τὴ σωτηρία τους;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς ὄλα τὰ μπορεῖ κι ὄλα τὰ κατορθώνει.

Μάθημα

37

Οί Ἰσραηλίτες στὴν ἔρημο

Μετὰ τὴν Ἐρυθρὰ θάλασσα οἱ Ἰσραηλίτες βάδισαν μέσα στὴν ἔρημο. Ἡ πορεία τώρα ἦταν πολὺ κουραστική μέσα στὴν καυτερὴ ἄμμο. Τὸ θαυματουργὸ ὅμως σύννεφο χάριζε τὴ σκιά καὶ τὴ δροσιά του.

Νέα δυσκολία ὅμως παρουσιάστηκε τώρα, τὸ μαρτύριο τῆς δίψας. Ἐπὶ τέλος βρῆκαν μιὰ πηγὴ, ἀλλὰ τὸ νερὸ τῆς ἦταν πικρὸ. Ὁ Μωσῆς ἔρριξε μέσα σ' αὐτὸ ἓνα ξύλο καὶ ἀμέσως τὸ νερὸ ἔγινε κατάλληλο νὰ πιοῦν καὶ νὰ δροσιοστοῦν.

Ἐξακολούθησαν μὲ νέες δυνάμεις τὴν πορεία μέσα στὴν ἀτέλειωτὴ ἔρημο. Οἱ τροφές τους ὅμως εἶχαν πιά τελειώσει καὶ ἡ πείνα ἄρχισε νὰ τοὺς βασανίζη. Λησιμόνησαν διὰ μιᾶς ὅλες τὶς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλεγαν στὸ Μωσῆ:

— Τί μᾶς ἔφερες μέσα στὴν ἔρημο: Νὰ μᾶς πεθάνης ἀπὸ τὴν πείνα: Καλύτερα νὰ ζούσαμε δούλοι στοὺς Αἴγυπτίους παρά ν' ἀφήσωμε τὰ κόκαλά μας ἐδῶ πέρα.

Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν τοὺς ἐγκατέλειψε. Τὸ ἴδιο βράδυ ἔστειλε πυκνὰ κοπάδια ἀπὸ ὀρτύκια, ποὺ ἦταν τόσο κουρασμένα, ὥστε μπορούσαν νὰ τὰ πιάνουν ἀκόμα καὶ μὲ τὰ χέρια.

Κάθε πρωὶ δὲ ἔπεφταν γύρω στὴν κατασκήνωσή τους κάτι μικροὶ ἄσπροι σπόροι, ποὺ εἶχαν τὴ γεύση ψωμιοῦ ζυμωμένου μὲ μέλι. Αὐτὸ ἦταν τὸ «μάννα», ποὺ οἱ Ἰσραηλίτες μάζευαν κι ἔτρωγαν. Μάλιστα γέμισαν ἀπὸ αὐτὸ μιὰ στάμνα καὶ τὴν κουβαλοῦσαν πάντα μαζί τους γιὰ ἐνθύμιο.

Τέλος τοὺς ἔλειψε ἐντελῶς τὸ νερὸ. Ὁ Μωυσῆς τότε χτύπησε μὲ τὴ ράβδο του ἓνα βράχο κι ἀπὸ κεῖ ἀνάβλυσε νερὸ ἄφθονο καὶ καθαρὸ.

Πλησίαζαν πιά πρὸς τὴ χερσόνησο τοῦ Σινᾶ, ὅταν τοὺς ἐπετέθησαν οἱ Ἀμαληκίτες, λαὸς πολὺ φιλοπόλεμος.

Ὁ Μωυσῆς ἀνέθεσε στὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ νὰ στρατολογήσῃ τοὺς πιὸ γενναίους Ἰσραηλίτες καὶ νὰ πολεμήσῃ τὸν ἐχθρὸ. Ὁ ἴδιος μὲ τὸν Ἀαρῶν καὶ τὸν Ὡρ ἀνέβηκε σὲ ἓνα βουνὸ καὶ παρακολοῦθοῦσε τὴ μάχη. Ἄπλωσε τὰ χέρια του σὲ σχῆμα σταυροῦ κι ὅσο τὰ κρατοῦσε ἔτσι, οἱ Ἰσραηλίτες νικοῦσαν. Ὅταν δὲ κουραζόταν καὶ τὰ κατέβαζε, νικοῦσαν οἱ Ἀμαληκίτες. Τότε ὁ Ἀαρῶν καὶ ὁ Ὡρ τοῦ κράτησαν ἐκεῖνοι τὰ χέρια ἀνοιχτά, ὥσπου οἱ Ἰσραηλίτες κέρδισαν τὴν τελικὴ νίκη.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Μὲ τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ, ποὺ σχημάτιζε ὁ Μωυσῆς, συμβολίζεται ἡ ἀκατάλυτη δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ποὺ ἀγίασε ὁ Χριστὸς.

Περίληψη : Ὁ Θεὸς τρέφει τοὺς Ἰσραηλίτες στὴν ἔρημο μὲ τὸ μάννα καὶ τὰ ὀρτύκια, τοὺς ξεδιψᾷ μὲ ὀροσερὸ νερὸ καὶ τοὺς δίνει τὴ νίκη μὲ τὸ σταυρὸ.

Ἐρωτήσεις : Πῶς ὁ Μωυσῆς ἔκαμε πό-

σιμο τὸ πικρὸ νερὸ τῆς ἐρήμου; Πῶς τοὺς ἔδινε τροφὴ ὁ Θεός; Τί ἦταν τὸ μάννα; Ποιὸς ἔγινε ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ; Μὲ ποιὸν τρόπο κέρδισαν τὴ νίκη κατὰ τὸν Ἀμαληκίτῶν;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς φροντίζει γιὰ ὅλα, ὅσα μᾶς χρειάζονται στὴ ζωὴ μας.

Μάθημα

38

Οί Δέκα Έντολές

Ύστερα από πορεία τριών μηνών οι Ίσραηλίτες από την Αίγυπτο έφτασαν στην έρημο Σινά.

Στή μέση τής έρήμου ύψώνεται πελώριο βουνό. Σ' αυτό ανέβηκε ο Μωυσής, καλεσμένος από τὸ Θεό, γιά ν' ἀκούση τήν έντολή του:

— Μωυσή, νά πῆς στό λαό μου νά πλυθῆ, ν' ἀλλάξη και νά νηστέψη ἐπί τρεῖς ἡμέρες. Τήν τρίτη μέρα θά ἀκούσουν τίς Έντολές μου. Ἄν τίς τηρήσουν, θά γίνουν ὁ πιό εὐτυχισμένος λαός τοῦ κόσμου. Προσοχή μονάχα κατά τήν ὥρα, πού θά ἀκούσουν τίς Έντολές μέσα σέ φωνές και σάλπιγγες, νά μὴ ἀγγίξη κανεὶς τὸ βουνό γιὰτί θά πεθάνη. Ὅταν τὸ ὄρος ἡσυχάση, μποροῦν και κείνοι ν' ἀνεβοῦν πάνω σ' αὐτό.

Οἱ Ίσραηλίτες ὑποσχέθηκαν πὼς θά τηρήσουν τίς θεῖες Έντολές κι έτοιμάστηκαν νά τίς ἀκούσουν.

Πραγματικά κατά τήν τρίτη μέρα είδαν τήν κορυφή τοῦ βουνοῦ σκεπασμένη με καπνοὺς και σύννεφα. Ἄστρατες

αυλάκωναν τὸν οὐρανὸ καὶ σάλπιγγες ἀγγέλων ἤχουσαν
Τὸ Σινᾶ σειόταν ὀλόκληρο κι ὁ λαὸς κάτω ἔτρεμε ἀπὸ τὸ
φόβο του, τόσο πού παρακάλεσε τὸ Μωυσῆ:

— Μίλησε ἐσὺ σὲ μᾶς κι ὄχι ὁ Θεός, γιατί θὰ πεθάνωμε..

Τότε ὁ Μωυσῆς ἀνέβηκε στὸ βουνὸ καὶ μέσα ἀπὸ λα-
μπερὸ σύννεφο ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου, ὅμοια μὲ δυ-
νατὴ βροντῆ, πού ἔδινε τὶς Δέκα Ἐντολές:

1 Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός σου, πού σ' ἐλευθέρωσε ἀπὸ τοὺς Αἴγυπτίους. Δὲ δὴ
λατρέψης ἄλλους θεοὺς ἐκτός ἀπὸ μένα.

2) Νὰ μὴ κατασκευάσης κανένα εἶδωλο, οὔτε ἄλλο ὁμοίωμα ἐκείνων, τοῦ
υπάρχουν στὸν οὐρανό, στὴ γῆ, στὴ θάλασσα. Νὰ μὴν προσκυνήσης, οὔτε νὰ λα-
τρέψης τὰ εἶδωλα.

3) Νὰ μὴν ὀρκιστῆς στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ παραμικρό.

4) Νὰ δουλεύης ἕξη μέρες καὶ τὴν ἑβδόμη ν' ἀναπαύεσαι καὶ νὰ τὴν ἀφιε-
ρώνης στὸ Θεό.

5) Νὰ τιμᾷς τὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα σου, γιὰ νὰ εἶσαι εὐτυχισμένος καὶ
νὰ ζήσης πολλὰ χρόνια στὴ γῆ.

6) Νὰ μὴ σκοτώσης ἄνθρωπο.

7) Νὰ μὴ προσβάλης τὴν τιμὴ τοῦ ἄλλου.

8) Νὰ μὴ κλέψης.

9) Νὰ μὴν εἰπῆς ψέματα.

10) Νὰ μὴ ζηλέψης τὰ ξένα πράγματα.

Μὲ τὶς Δέκα Ἐντολές, τὸ Δεκάλογο αὐτό, ὁ Θεὸς ὄρισε
τὰ καθήκοντα τῶν Ἰσραηλιτῶν - καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώπων -
πρὸς τὸ Θεὸ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Ἔργασίες

Περίληψη: Οἱ Ἰσραηλίτες ἔφτασαν μὲ
τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ στὸ ὄρος Σινᾶ καὶ
κεῖ ὁ Θεὸς ἔδωσε στὸ Μωυσῆ τὶς Δέκα
Ἐντολές του.

Ἐρωτήσεις: Ποιὰ ἦταν ἡ προετοιμασί-
α τῶν Ἰσραηλιτῶν γιὰ νὰ δεχτοῦν τὶς Ἐν-
τολές τοῦ Θεοῦ; Τί ἐβλεπαν καὶ τί ἀκούαν;

Ποιές εἶναι αἱ Δέκα Ἐντολές; Ποιές ἀπὸ
αὐτές ὀρίζουν τὰ καθήκοντά μας πρὸς τὸ
Θεὸ καὶ ποιές τὰ καθήκοντά μας πρὸς τοὺς
ἄλλους;

Δίδαγμα: Ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε
Ἄοδηγὸ γιὰ τὴ σωτηρίᾳ μας, ἐκτός
ἀπὸ τὴ βοήθειά του.

Μάθημα

39

Τὸ χρυσὸ μοσχάρι

Ὁ Μωυσῆς ἔμεινε πάνω στὸ ὄρος σαράντα μέρες κι ἄκουε τὰ λόγια καὶ τὰ θελήματα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ λαὸς ὅμως, ποὺ τὸν περίμενε, ἀναρωτήθηκε:

— Μήπως ὁ Μωυσῆς πέθανε; Πάει τόσοσ καιρὸς ἀπὸ τότε, ποὺ ἀνέβηκε σ' αὐτὸ τὸ βουνό, ποὺ φλογίζεται καὶ καπνίζει.

Ἄλλοι πάλι ἔλεγαν:

— Θὰ προτιμούσαμε χίλιες φορές σὰν τοὺς Αἰγυπτίους ἓνα Θεὸ χειροπιαστό, ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ τὸν μεταφέρωμε μαζί μας.

Κι ὅλοι ζήτησαν ἀπὸ τὸν Ἄαρὼν νὰ τοὺς κάμη κάποιον Θεό.

Ὁ Ἄαρὼν τοὺς εἶπε πὼς δὲν ὑπάρχει ἄλλος θεὸς ἀπὸ κείνον, ποὺ τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τόσο τοὺς φροντίζει. Ἐκείνοι ἐπέμεναν.

Τότε ο 'Ααρών μάζεψε τὰ κοσμήματά τους τὰ χρυσά, τὰ έλιωσε κι έκαμε με αυτά ένα χρυσό μοσχάρι, έπειδή κι οί θεοί τών Αιγυπτίων είχαν τή μορφή ζώων.

Τήν άλλη μέρα οί 'Ισραηλίτες έκαμαν θυσία στο χρυσό αυτό μοσχάρι κι έπειτα άρχισαν νά πίνουν και νά χορεύουν.

Τότε άκριβώς ο Θεός τελείωσε τή συνομιλία του με τόν Μωυσή κι ο Μωυσής κατέβηκε κρατώντας δυο λίθινες πλάκες, πάνω στις όποιες ήταν χαραγμένες οί Δέκα Έντολές. Είδε τούς χορούς και τόν χρυσό μοσχάρι, πού έλαμπε στόν ήλιο, και τόσο τaráχτηκε, ώστε τού έπεσαν οί πλάκες με τίς Έντολές και κομματιάστηκαν στή γή.

Πήρε άμέσως τόν χρυσό μοσχάρι, τόν κομμάτιασε κι έριξε τά κομμάτια μέσα στο νερό. Από αυτό ήπιαν όλοι και ζήτησαν συγχώρεση από τόν Θεό.

Έπειτα ο Μωυσής ανέβηκε πάλι στο βουνό, έμεινε άλλες σαράντα μέρες και ξαναπήρε τίς θείες Έντολές. Κατασκεύασε ένα κιβώτιο από πολύτιμο ξύλο κι έβαλε μέσα τίς πλάκες με τόν Δεκάλογο. Αυτό ήταν ή «Κιβωτός τής Διαθήκης», πού αποτέλεσε τόν ιερώτερο θρησκευτικό και έθνικό σύμβολο τού 'Ιουδαϊκού λαού.

Έργασίες

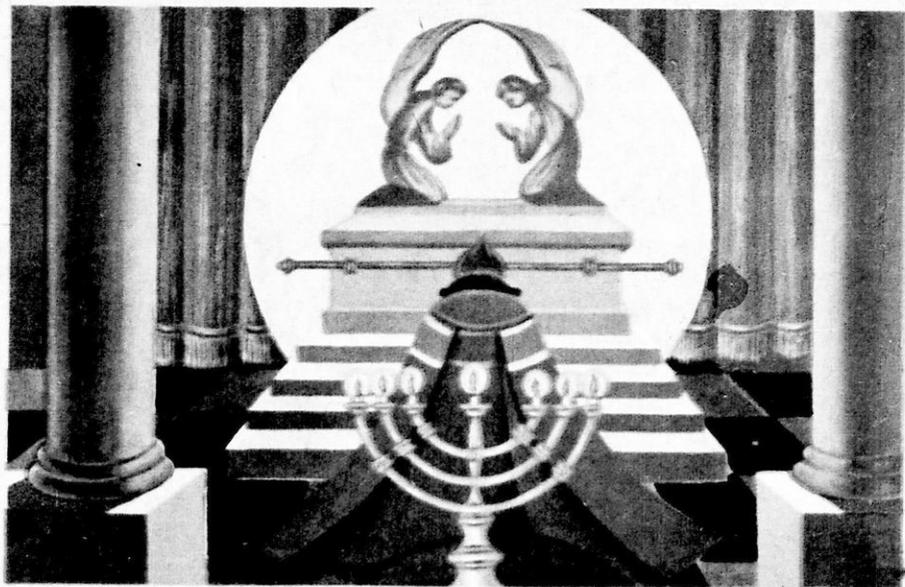
Πληροφορίες : Διαθήκη σημαίνει συμφωνία, μιá συμφωνία με τόν Θεό (πού φανέρωσε τόν θέλημά του) και τόν 'Ισραηλιτικό λαό (πού ύποσχέθηκε πώς θά τόν έκτελή).

Περίληψη : Οί 'Ισραηλίτες κατασκεύασαν ένα χρυσό μοσχάρι και τόν λάτρευαν για θεό. Ο Μωυσής κατεβαίνοντας από τόν βουνό, κομμάτιασε τόν χρυσό μοσχάρι, ζήτησε τή μετάνοια τού λαού και ξαναπήρε τίς θείες Έντολές, τίς όποιες τοποθέτησε

μέσα σέ ένα κιβώτιο, τήν Κιβωτό τής Διαθήκης.

Έρωτήσεις : Γιατί οί 'Ισραηλίτες προτίμησαν ένα χειροπιαστό θεό; Τί έγιναν οί πλάκες με τίς Έντολές τού Θεού; Πώς έγινε ο εξαγνισμός τής ειδωλολατρίας; Τί ήταν ή Κιβωτός τής Διαθήκης;

Δίδαγμα : Η όλιγοπιστία άποτελεί μεγάλο άμάρτημα.

Μάθημα

40

Ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος

Οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ κι οἱ συμπληρωματικὲς διατάξεις τοῦ Μωσῆ ἀποτελέσαν τὸ Μωσαϊκὸ νόμο, πού μοιράζεται σὲ ἠθικὸ (Δεκάλογος) καὶ τελετουργικὸ (λατρευτικὲς καὶ λειτουργικὲς πράξεις κλπ.).

Ὅπου νὰ ἐγκατασταθοῦν μόνιμα στὴ Χαναάν οἱ Ἰσραηλίτες, ὁ Μωσῆς κατεσκεύασε ἓνα κινητὸ ναό, τὴ «Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου». Ἦταν μιὰ πολυτελεστάτη σκηνή, χωρισμένη μὲ παραπέτασμα σὲ δυὸ μέρη: Τὸ Ἅγιον (Ἱερὸν) καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μέσα στὸ Ἅγιον τοποθετήθηκαν τὰ ἐξῆς: ἡ πρόθεση (τετράγωνο τραπέζι γιὰ νὰ τοποθετοῦν τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὶς θυσίες καὶ τὴν ὑπηρεσία τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου), ἡ ἐπτάφωτη λυχνία καὶ τὸ θυσιαστήριο γιὰ τὴν ἀνάιμακτη θυσία (βωμός, στὸν ὁποῖο ἔκαιαν θυμίαμα). Ἀπ' ἐξω ἀπὸ τὴ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου ἦταν ἄλλο θυσιαστήριο γιὰ τὶς αἱματηρὲς θυσίες (βωδιῶν, προβάτων, τρυγωνιῶν, περιστεριῶν).

Μέσα στα Ἅγια τῶν Ἁγίων τοποθετήθηκαν τὰ ἐξῆς: ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης, ἡ χρυσὴ στάμνα μὲ τὸ μάννα καὶ ἡ ράβδος τοῦ Ἀαρών.

Ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου ἦταν ὁ φορητὸς ναὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν, τὸν ὁποῖο ἔστηναν στὶς κατασκηνώσεις, ὅταν ἤθελαν νὰ λατρέψουν τὸ Θεὸ τῶν πατέρων τους.

Ὁ Μωυσῆς ὄρισε καὶ τὰ πρόσωπα τῆς ἱερωσύνης: Ἀρχιερέα (τὸν Ἀαρών), ἱερεῖς καὶ ἱερατικά πρόσωπα (Λευίτες).

“Ορισε επίσης και τις πρώτες γιορτές, που κυριώτερες ήταν οι εξής:

1. Το Σάββατο, αφιερωμένο για ανάπαυση και λατρεία του Θεού, ως η έβδομη ημέρα, που αναπαύτηκε κι ο Θεός από τα έργα της δημιουργίας.

2. Η Νουμηνία (πρωτομηνιά), αφιερωμένη σε ευχαριστίες προς το Θεό για τα αγαθά, που χάρισε στον προηγούμεο μήνα και παρακλήσεις να εύλογηση και το νέο μήνα.

3. Το Πάσχα, αφιερωμένο στην ανάμνηση της άπελευθέρωσης του 'Ισραηλιτικού λαού από τη σκλαβιά των Αιγυπτίων.

4. Η Πεντηκοστή, αφιερωμένη στην ανάμνηση των Δέκα Έντολων, που δόθηκαν στο όρος Σινᾶ, αλλά και για θυσία των πρώτων καρπῶν (πρωτογεννημάτων) της νέας σοδειᾶς.

5. Η Σκηνοπηγία, κατά την οποία οι 'Ισραηλίτες, έμεναν έπί σαράντα ημέρες σε σκηνές, για να θυμούνται τα σαράντα χρόνια, που έζησαν σε σκηνές μέσα στην έρημο.

6. Η ημέρα του Έξιλασμού, κατά την οποία ο Αρχιερέας θυσίαζε μοσχάρι και ράντιζε με το αίμα του το λαό, για να του συγχωρεθούν οι άμαρτίες.

7. Το Σαββατιαῖον, άλλη γιορτή του Σαββάτου κάθε έφτα χρόνια.

8. Το 'Ιωβηλαῖον, δηλ. το 50ο έτος (ύστερα από 7 Σαββατιαῖα), που ο έορτασμός του άρχιζε με μουσική σάλπιγγας (έβραϊκά «'Ιωβέλ»).

Έργασίες

Πληροφορίες: «Μαρτύριο» ονόμαζαν οι Έβραίοι το Νόμο του Θεού. Σκηνή του Μαρτυρίου λοιπόν ήταν η σκηνή, που είχε το Δεκάλογο μέσα στην Κιβωτό της Διαθήκης.

Έπειδή οι διάφορες φυλές ήθελαν την Ιερωσύνη, ο Μωυσής πήρε μιᾶ ξερή ράβδο από κάθε φυλή και τις έβαλε όλες για ένα βράδυ μέσα στη Σκηνή του Μαρτυρίου. Όποιος φυλής ή ράβδος θά βλάσταινε το πρωί, αυτή ή φυλή θά είχε την Ιερωσύνη. Το άλλο πρωί βρήκαν πως είχε βλαστήσει ή ράβδος του 'Ασρών, που ήταν άρχηγός της φυλής του Λευί. Από τότε οι Λευίτες ανέλαβαν όλες τις βοηθητικές έργασίες στη Σκηνή του Μαρτυρίου

από το 25ο ως το 50ο έτος της ηλικίας τους.

Περίληψη: Κατά τη συνομιλία του ο Θεός με το Μωυσή, έδισε το Νόμο, που ήταν ήθικός (Δεκάλογος) και τελετουργικός.

Έρωτήσεις: Ποιός ήταν ο πρώτος ναός των 'Ισραηλιτών; Γιατί ήταν φορητός; Ποιό ήταν το σπουδαιότερο μέρος του; Ποιοί τον υπηρετούσαν; Ποιές ήταν οι γιορτές του;

Δίδαγμα: Να φυλάττωμε και να σεβόμαστε τα άγια και ιερά μας.

Μάθημα

41

Ἡ κατασκόπευση τῆς Χαναάν

Ἐπὶ ἓνα χρόνο ἔμειναν οἱ Ἰσραηλίτες κοντὰ στὸ ὄρος Σινᾶ. Καθ' ὄλο αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ Μωυσὴς τοὺς παρέδωσε τὴ Νομοθεσία του.

Μόλις μπῆκε τὸ δεῦτερο ἔτος ἀπὸ τὴν Ἔξοδο, ξεκίνησαν κι ἔφτασαν στὴν ἔρημο Φαράν, κοντὰ στὴ Χαναάν, ὅπου καὶ κατασκήνωσαν.

Τότε ὁ Μωυσὴς διάλεξε δώδεκα ἄνδρες, ἓνα ἀπὸ κάθε φυλὴ, ἔβαλε ἐπικεφαλῆς ὅλων τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τοὺς ἔστειλε νὰ κατασκοπεύσουν τὴ χώρα.

Οἱ δώδεκα κατάσκοποι ἔφτασαν στὴ Χαναάν τὴν ἐποχὴ τοῦ τρύγου. Ἐκοψαν μεγάλα σταφύλια καὶ πρόσεξαν τοὺς κατοίκους τῆς Χαναάν, ποὺ τοὺς φάνηκαν μεγάλοι σὰν γίγαντες. Εἶδαν καὶ τίς πόλεις τους μὲ τὰ πελώρια τείχη κι ὕστερα ἀπὸ σαράντα μέρες ξαναγύρισαν

Ἡ πληροφορία, πού ἔφεραν, ἦταν ἡ ἐξῆς :

— Εἶναι ὁμορφη, πολὺ ὁμορφη ἡ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Πραγματικά σ' αὐτὴ ρέει μέλι καὶ γάλα. Οἱ καρποὶ τῆς εἶναι μεγάλοι σὰν τὰ σταφύλια, πού βλέπετε. Ὅμως οἱ κάτοικοὶ τῆς εἶναι δυνατοὶ σὰν γίγαντες, τόσο πού ἐμεῖς μοιάζομε σὰν νάνοι πλάι τους. Κι οἱ πόλεις τους ἔχουν τείχη, πού φτάνουν ὡς τὸν οὐρανό!..

Ἡ τελευταία αὐτὴ πληροφορία ἔφερε τὴν ἀπελπισία καὶ τὸν πανικὸ μέσα στὸ λαό.

— Τί τὸ ὄφελος, πού φτάσαμε ὡς ἐδῶ; ἔλεγαν. Δὲν ἦταν καλύτερα νὰ τρώγαμε τὸ πικρὸ ψωμί τῆς σκλαβιάς στὰ σίγουρα, παρὰ νὰ μᾶς σκοτώσουν οἱ Χανααναῖοι;

Σκέφτηκαν μάλιστα νὰ βάλουν ἄλλον ἀρχηγό, γιὰ νὰ τοὺς ξαναφέρῃ στὴν Αἴγυπτο.

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ κι ὁ Χάλεβ δοκίμασαν νὰ τοὺς δώσουν θάρρος καὶ τοὺς θύμισαν τὰ τόσα καλά, πού τοὺς ἔκαμε ὁ Θεός. "Αν δὲν χάσουν τὴν πίστη τους σ' αὐτόν, θὰ ἔχουν τὴ βοήθειά του καὶ θὰ κυριέψουν καὶ τὴ Χαναάν, τοὺς εἶπαν. Ὁ ὄχλος ὅμως παρὰ λίγο νὰ τοὺς λιθοβολήσῃ.

Γιὰ τὴν ἀχαριστία τους αὐτὴ τοὺς τιμώρησε ὁ Θεός. Καταδίκασε ὄλους, πού ἦταν πάνω ἀπὸ τὰ εἴκοσι, νὰ μὴν μποῦν ποτὲ στὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Θὰ πέθαιναν ὄλοι τους περιπλανώμενοι στὴν ἔρημο ἐπὶ σαράντα χρόνια. Μονάχα ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ κι ὁ Χάλεβ θὰ γλίτωναν, γιὰ νὰ ὀδηγήσουν τοὺς ἄλλους στὴ Χαναάν.

Τὴν ἴδια τύχη, νὰ πεθάνουν στὴν ἔρημο, θὰ εἶχαν ἀκόμα κι ὁ Μωυσῆς μὲ τὸν Ἄαρών, γιὰτι κι αὐτοὶ λιποψύχησαν κάποτε.

Ἔργασίες

Περίληψη: Ἡ κατασκόπευση τῆς Χαναάν δίκαιωσε τίς προσδοκίες ὄλων γιὰ μιὰ εὐτυχημένη γῆρα, ἀλλὰ ἔφερε καὶ τὴ δυσπιστία γιὰ τὴν κατάκτησή της ἀπὸ ὀλιγοπιστία. Ὁ Θεός καταδίκασε ὄλους τοὺς ἠλικιωμένους νὰ μὴ χαροῦν ποτὲ τὴν πολυπόθητη γῆ.

Ἐρωτήσεις: Ποιοὶ πῆγαν σὰν κατάσκοποι στὴ Χαναάν; Τί εἶδαν καὶ τί ἔφεραν; Ποιά γεγονότα ἔκαμαν τοὺς Ἰσραη-

λίτες νὰ χαροῦν καὶ ποιά νὰ ἀπελπιστοῦν; Ποιοὶ ἀπόμειναν σταθεροὶ στὴν πίστη τους πρὸς τὸ Θεό; Ποιά ἦταν ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ;

Δίδαγμα: Ἡ πίστη στὸ Θεὸ γίνεται δύναμη, πού νικᾷ κάθε ἐμπόδιο, ἐνῶ ἡ ὀλιγοπιστία ὀδηγεῖ στὴν καταστροφή καὶ τὸ θάνατο.

Μάθημα

42

Ὁ θάνατος τοῦ Μωυσῆ

Οἱ Ἰσραηλίτες ἄρχισαν τώρα τὴν ἀτέλειωτη περιπλάνηση μέσα στὴν ἔρημο.

Ὁ Μωυσῆς τοὺς ὀδηγοῦσε καὶ τοὺς ἔδινε θάρρος.

Ὁ Θεὸς τοὺς ἔτρεφε μὲ τὸ μάννα καὶ τοὺς πότιζε μὲ νερό, ποὺ πάντα εὔρισκε, τὸ θαυματουργικὸ ραβδί τοῦ Μωυσῆ. Ἡ θεία Πρόνοια ἐξ ἄλλου δὲν ἄφησε νὰ φθαροῦν τὰ ἐνδύματά τους, οὔτε νὰ καταστραφοῦν τὰ ὑποδήματά τους καθ' ὅλη τὴ τεσσαρακονταετία.

Κάποτε πλησίασαν τὴ Χαναὰν κι οἱ Χαναναῖοι τοὺς πολέμησαν. Οἱ γογγυσμοὶ καὶ τὰ παράπονα δὲν ἔλειψαν καὶ τώρα.

Τότε ὁ Θεὸς τοὺς ἔστειλε φαρμακερὰ φίδια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πέθαναν πολλοί. Πάλι ζήτησαν συγχώρεση κι ὁ Θεὸς εἶπε στὸ Μωυσῆ νὰ κατασκευάσῃ ἕνα χάλκινο φίδι καὶ νὰ τὸ ὑψώσῃ σὲ ἕνα χοντρὸ ξύλο σὲ σχῆμα σταυροῦ.

— "Ὅποιον δαγκάνουν τὰ φίδια, ἄς κοιτάξῃ τὸ φίδι αὐτὸ καὶ θὰ γιατρεῦεται! ἐξήγησε ὁ Μωυσῆς.

Ὁ Ἄραων εἶχε πεθάνει στὸ μεταξὺ αὐτὸ κι ὅταν πέθαναν κι ὄλοι οἱ ἄλλοι, ποὺ τρόμαζαν τοὺς «γίγαντες» τῆς Χαναάν, ὁ Θεὸς εἶπε στὸ Μωυσή:

— Ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ μποῦν οἱ Ἰσραηλίτες στὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Σὺ ὅμως εἶσαι πιά γέρος καὶ κουρασμένος καὶ πρέπει ἀναπαυθῆς. Θὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ποὺ θὰ τοὺς ὀδηγήγῃ. Μόνο ἀνέβα στὸ βουνὸ καὶ κοίταξε ἀπὸ ψηλὰ τὴ χώρα, ποὺ θὰ δώσω στὸ λαό μου.

Ὁ Μωυσῆς τότε κάλεσε ὄλους. τοὺς συμβούλεψε, ὅρισε ἀρχηγό τους τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ κι ἀνέβηκε στὸ ὄρος Νεβὼ.

Ἀπὸ κεῖ ἀγνάντεψε τὴν εὐλογημένη Χαναάν! Εἶδε τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους τῆς, καμάρωσε τὸν ἀσημένιο Ἰορδάνη, ποὺ κυλοῦσε τὰ ὄλογάργαρα νερά του, καὶ εὐχαρίστησε τὸ Θεό. Ἐπειτα ἔκλεισε τὰ μάτια του γιὰ πάντα.

Οἱ Ἰσραηλίτες πένθησαν ἐπὶ ἓνα μῆνα τὸ θάνατο τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ, Προφήτη καὶ Νομοθέτη τους.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Τὸ χάλκινο φίδι συμβολίζει τὸ σταυρικό θάνατο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴ μνήμη τοῦ μεγάλου Ἀρχηγοῦ, Νομοθέτη καὶ Προφήτη Μωυσῆ στὶς 4 Σεπτεμβρίου.

Περίληψη : Οἱ Ἰσραηλίτες ἔζησαν ἐπὶ σαράντα χρόνια στὴν ἔρημο. Ὁ Μωυσῆς μὲ τὸ χάλκινο φίδι τοὺς ἔσωσε ἀπὸ τὰ φίδια. Τέλος πέθανε κι ὁ μεγάλος Ἀρχηγός καὶ Προφήτης τους.

Ἑρωτήσεις : Ποῦ γύριζαν οἱ Ἰσραηλί-

τες ἐπὶ σαράντα χρόνια; Ποῖος τοὺς ἔτρεφε, τοὺς πότιζε, τοὺς ἐντυνε; Πί ἦταν τὸ χάλκινο φίδι καὶ τί συμβολίζει; Πῶς πέθανε ὁ Μωυσῆς; Πῶς ὁ Θεὸς τὸν φώτισε νὰ ἰδῇ τὴν ἀγαπημένη του Χαναάν; Ποιὸν ὅρισε διάδοχό του;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς ἀμείβει τὸ ἔργο κάθε καλοῦ ἀνθρώπου κἀννοτάς το ὑπόδειγμα γιὰ τοὺς νεωτέρους.

**Μάθημα
43**

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ὁδήγησε τοὺς Ἰσραηλίτες μὲ θάρρος πρὸς τὴ Χαναάν.

Ἐφτασαν στὸν Ἰορδάνη ποταμό. Σοβαρὸ ἐμπόδιο παρουσιάστηκε τώρα τὸ πέρασμά του. Ἐμειναν τρεῖς μέρες στὶς ὄχθες του.

Τὴν τρίτη μέρα ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ διέταξε τοὺς ἱερεῖς νὰ σηκώσουν στὸν ὦμο τὴν Κιβωτὸ τῆς Διαθήκης καὶ νὰ προχωρήσουν πρῶτοι μέσα στὸ ποτάμι. Τότε ἐπαναλήφθηκε τὸ θαῦμα τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας. Τὰ νερά χωρίσαν γιὰ νὰ περάσουν κι ἔπειτα ἐνώθησαν πάλι.

Πατοῦσαν τώρα τὴ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας κι ἡ χαρὰ τους δὲν περιγράφεται. Δὲν κράτησε ὅμως πολὺ. Ἐκεῖ μπροστά τους ἦταν ἡ Ἰεριχώ μὲ τὰ ψηλὰ κι ἀπάτητα κάστρα της. Πῶς θὰ τὰ κυρίευαν;

Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, ποὺ οὔτε στιγμή δὲν ἔχασε τὴν πίστη του στὸ Θεό, ἔδωσε τὴν ἐξῆς ἐντολή:

— Οί όπλισμένοι νά πάνε μπροστά. Νά τούς άκολουθήσουν έπτά ιερείς μέ σάλπιγγες και κείνοι πού μετέφεραν τήν Κιβωτό τής Διαθήκης. Πίσω τους θά βαδίζη όλος ό άλλος λαός. Ή πομπή αύτή θά φέρη γύρω τήν πόλη επί έξη μέρες. Τήν έβδόμη μέρα ή πομπή θά κάμη τό γύρο της μέ άλαλαγμούς και σαλπίσματα.

Έτσι κι έγινε. Τήν έβδόμη ήμέρα, μέ τούς άλαλαγμούς και τά σαλπίσματα, τρομερός σεισμός τράνταξε τά φρούρια. Τά τείχη γκρεμίστηκαν κι έπεσαν μέ πάταγο. Φοβερή σκόνη σκέπασε τά σπίτια κι οί Ίσραηλίτες μπήκαν στήν πόλη και τήν κυρίεψαν.

Τότε όμως όλοι οί βασιλιάδες τής Χαναάν ένώθηκαν για νά πολεμήσουν όλοι μαζί τούς Ίσραηλίτες. Μεγάλη μάχη έγινε κοντά στήν πόλη Γαβαών, πού κράτησε όλη τή μέρα. Κατά τό βράδυ ή νίκη έκλινε μέ τό μέρος τών Ίσραηλιτών. Πλησίαζε όμως ή νύχτα κι ύπήρχε φόβος νά δώση καιρό στους έχθρους νά άνασунταχθούν.

Ό Ίησούς του Ναυή όμως παρεκάλεσε τό Θεό:

— Νά σταθή ό ήλιος πάνω άπό τή Γαβαών κι ή σελήνη νά μείνη στό φαράγγι τής Αιλών.

Έτσι ή μέρα κράτησε περισσότερο, οί έχθροι νικήθηκαν κι οί Ίσραηλίτες κατάκτησαν όλόκληρη τή Χαναάν. Ό Ίησούς του Ναυή τή μοίρασε σέ τμήματα και έδωσε μέ κληρο σέ κάθε φυλή τό δικό της μερίδιο. Μονάχα ή φυλή του Λευί δέν πήρε μερίδιο, γιατί άποτελούσε τούς κληρικούς όλου του λαού, και έπρεπε νά μένη κοντά του και νά τρέφεται άπό αύτόν.

Ό Ίησούς του Ναυή έκαμε πρωτεύουσά του τήν πόλη Σελώ, έστήσε εκεί τή Σκηνή του Μαρτυρίου και κάποτε πέθανε ευτυχισμένος.

Έργασίες

Πληροφορίες : Για τή δικαιοσύνη και τις άλλες άρετές, πού είχε ό Ίησούς του Ναυή, ή Έκκλησία μας τιμά τή μνήμη του τήν 1η Σεπτεμβρίου.

Περίληψη : Νέος άρχηγός τών Ίσραηλιτών ό Ίησούς του Ναυή τους δόγησε μέ επιτυχία στή γή τών πατέρων τους.

Έρωτήσεις : Ποιό ήταν τό πρώτο έμ-

πόδιο, πού συνάντησαν οί Ίσραηλίτες στή Χαναάν; Πώς κυρίεψαν τήν Ίεριχώ; Πότε ό ήλιος και τó φεγγάρι στάθηκαν στή θέση τους; Πώς έγινε ή διανομή τής Χαναάν;

Δίδαγμα : Τά αδύνατα για τούς ανθρώπους είναι δυνατά για τό Θεό.

V. Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΩΒ

Μάθημα
44

Ο ΙΩΒ

Στά χρόνια, πού οι Ίσραηλίτες έμεναν στην Αίγυπτο, σέ μιὰ πόλη τῆς Ἀραβίας ζούσε ένας άνθρωπος πολὺ εὐσεβῆς καὶ πολὺ δίκαιος, ὁ Ἰώβ.

Ὁ Ἰώβ εἶχε καλὴ ὑγεία, πολλὰ παιδιά, ἄφθονα πλούτη καὶ ἀμέτρητα κοπάδια ἀπὸ πρόβατα, καμήλες, βώδια κ. ἄ. Ὅλοι ζήλευαν τὴν εὐτυχία του καὶ ὅλοι ἤθελαν νὰ γίνουν φίλοι του.

Ὁ Θεὸς θέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστη καὶ τὴν ὑπομονὴ τοῦ Ἰώβ καὶ ἐπέτρεψε νὰ τοῦ ἔλθουν οἱ συμφορὲς ἢ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη.

Ἔτσι μιὰ μέρα οἱ ὑπηρέτες ἔφτασαν ὁ ένας μετὰ τὸν ἄλλο γιὰ νὰ τοῦ ἀναγγεῖλουν τὴν καταστροφὴν:

— Κύριε, οἱ λησταὶ σκότωσαν τοὺς βοσκούς σου καὶ ἄρπαξαν ὅλα τὰ ζῶα σου. Μόνο ἐγὼ σώθηκα καὶ ἔτρεξα νὰ σοῦ τὰ πῶ! εἶπε ὁ πρῶτος ὑπηρέτης.

Ἄμεσως ὅμως ἔφτασε δεύτερος καὶ τοῦ εἶπε :

— Κύριε, φωτιά ἔπεσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κι ἔκαψε ὄλα τὰ σπαρτά σου. Μὲ δυσκολία μπόρεσα νὰ ξεφύγω γιὰ νὰρθῶ νὰ σοῦ τὸ πῶ.

Τὴν ἴδια στιγμή τρίτος ὑπηρέτης τοῦ ἀνήγγειλε :

— Κύριε, τὰ παιδιὰ σου διασκέδαζαν στὸ σπίτι τοῦ μεγάλυτερου καὶ ξαφνικὰ ἔγινε σεισμός. Τὸ σπίτι σωριάστηκε πάνω τους καὶ τὰ σκότωσε ὄλα. Μόνο ἐγὼ γλίτωσα κι ἔτρεξα νὰ σοῦ τὸ πῶ!

Ὁ Ἰώβ ἔσχισε τὰ ρούχα του γιὰ νὰ δείξη τὸν μενᾶλο του πόνο - ὅπως τὸ συνήθιζαν τότε. Ἐπειτα ἔπεσε στὴ γῆ, σήκωσε τὰ χέρια του πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ προσευχήθηκε :

— Θεέ μου, γυμνὸς ἦρθα στὸν κόσμο, γυμνὸς καὶ θὰ πεθάνω. Σὺ μοῦ τὰ ἔδωσες ὄλα καὶ Σὺ μοῦ τὰ πῆρες. Ξέρεις Σὺ γιὰτι τὸ ἔκαμες αὐτό. Ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομά σου.

Τὰ βάσανα ὅμως τοῦ Ἰώβ δὲν εἶχαν τελειώσει ὡς ἐδῶ.

Ἀρρώστησε κι ὁ ἴδιος ἀπὸ μιὰ ἀγιάτρευτη ἀρρώστια, τὴ λέπρα. Ὅλο τὸ σῶμά του γέμισε πληγές κι ὄλοι τὸν ἀπέφευγαν. Ἀποσύρθηκε τώρα ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη καὶ ζοῦσε μιὰ ἄθλια ζωὴ. Ὅλοι οἱ φίλοι τὸν εἶχαν ξεχάσει καὶ μονάχα ἡ γυναίκα του πήγαινε νὰ τὸν περιποιηθῆ. Ἀποκαμωμένη ὅμως καὶ κείνη τοῦ εἶπε κάποτε :

— Τί περιμένεις, ἄμοιρε; Δὲ βλέπεις, πού δὲν μᾶς ἀπομεινε τίποτα; Ἐγὼ ἀπηύδησα νὰ γυρίζω ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι καὶ σὺ σαπίζεις μέσα στὴν κοπριά. Βγάλε μιὰ βλαστήμια καὶ πέθανε νὰ ἡσυχάσης ..

Κι ὁ Ἰώβ τῆς εἶπε :

— Γυναίκα, μίλησες ὅπως θὰ μιλοῦσε μιὰ ἄμυαλη. Δεχτήκαμε τὰ καλά, πού μᾶς ἔδωσε ὁ Θεός. Τώρα ἄς δεχτοῦμε καὶ τὶς συμφορές, πού μᾶς βρῆκαν!

Τρεῖς βασιλιάδες, φίλοι τοῦ Ἰώβ, ἔμαθαν τὰ βάσανά του κι ἀποφάσισαν νὰ τὸν ἐπισκεφτοῦν.

Σὰν τὸν εἶδαν ἀπὸ μακρὰ, δὲν τὸν γνώρισαν. Πλησίασαν, τὸν εἶδαν μὲ κάτασπρα μαλλιά, τσακισμένο ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ παραμορφωμένο ἀπὸ τὶς πληγές κι ἔμειναν ἀμίλητοι κοντά του νὰ τὸν κλαίει ἐπὶ πολλὰς μέρες.

Ἐπειτα μίλησαν μαζί του ἐπὶ πολὺ καὶ στὸ τέλος τὸν ἄφησαν, ἀφοῦ τοῦ εἶπαν;

— Φίλε μας, ὁ Θεὸς ποτέ δὲν τιμωρεῖ κάποιον χωρὶς σοβαρὸ λόγο. Κάποια μεγάλη ἁμαρτία θὰ ἔχης κάμει..

Ὁ Ἰώβ ἔφερε στὸ νοῦ του γιὰ μιὰ στιγμή τὰ καλὰ, πού εἶχε. Πρόσεξε τὴν κατάντια του, πειράχτηκε ἀπὸ τὰ λόγια τῶν φίλων του καὶ βαρυκόμησε :

— Καλύτερα νὰ μὴ γεννιόμουν ποτέ! εἶπε.

Μὰ ἡ ἀπογοήτευσή του κράτησε μιὰ στιγμή μονάχα. Ἀμέσως σκέφτηκε πὼς οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι τέλειοι καὶ δὲν μποροῦν νὰ κρίνουν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ. Πρέπει λοιπὸν νὰ δέχωνται ἀγόγγυστα ὅ,τι τοὺς στέλνει ὁ Θεός, γιατί θέλει πάντα τὸ καλὸ τους. Μετάνιωσε λοιπὸν πικρὰ καὶ ζήτησε συγχώρεση ἀπὸ τὸ Θεὸ μὲ συντριβὴ ψυχῆς.

Κι ὁ Θεός, πού εἶδε τὴν ὑπομονὴ τοῦ Ἰώβ καὶ δοκίμασε τὴ μεγάλη πίστη του, δέχτηκε τὴ μετάνοιά του καὶ τοῦ ἔδωσε ὅλα τὰ καλὰ, πού εἶχε, κι ἀκόμα περισσότερα.

Ἀπόκτησε λοιπὸν ἄλλα παιδιὰ καὶ περισσότερα πλούτη κι ἔζησε πολλὰ χρόνια, γιὰ νὰ παρηγορηθῆ ἀπὸ τὰ βάνασά του καὶ γὰ χαρὴ τὴν εὐτυχία του.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ὁ Ἰώβ ἀποτελεῖ παράδειγμα ὑπομονῆς σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Γιὰ τὶς ἀρετὲς του θεωρεῖται ἅγιος κι ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴ μνήμη του στὶς 6 Μαΐου.

Περίληψη : Στὴν Ἀραβία ζοῦσε ὁ Ἰώβ, ἄνθρωπος πλούσιος καὶ δίκαιος. Ὁ Θεὸς δοκίμασε τὴν πίστη καὶ ὑπομονὴ του δίνοντάς του τὶς μεγαλύτερες συμφορές. Ὁ Ἰώβ τὰ ὑπέμεινε ὅλα. Κι ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε περισσότερα ἀγαθὰ.

Ἐρωτήσεις : Ποιὸς ἦταν ὁ πιὸ εὐτυχισμένος ἄνθρωπος τῆς Ἀραβίας; Γιατί ὁ

Θεὸς τὸν ἔκαμε δυστυχισμένο; Ποιὲς ἦταν οἱ συμφορές του; Πῶς τὸν δέχτηκε; Ποιὰ ἦταν ἡ ἀνταμοιβή του;

Δίδαγμα : Πρέπει νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς μὲ ὑπομονὴ καὶ πίστη στὸ Θεό.

Ρητό : Ὁ ἠπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Παροιμία : Ὅποιος ὑπομένει, κερδισμένος βγαίνει.

VI. Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ

Κριτές - Δεββώρα

Μετά τὸ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, οἱ Ἰσραηλίτες ἔμειναν χωρὶς ἀρχηγὸ καὶ τὴν κάθε φυλὴ κυβερνοῦσαν οἱ γεροντότεροι.

Μὲ τὸν καιρὸ οἱ Ἰσραηλίτες ἀναμείχτηκαν μὲ τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς Χαναάν, ποὺ ἦταν εἰδωλολάτρες. Λησμονοῦσαν κι αὐτοὶ τὸ Θεὸ τῶν πατέρων τους συχνά, ὅποτε λάτρευαν τὰ εἰδωλά.

Ὁ Θεὸς τότε ἐπέτρεπε σὲ βάρβαρους λαοὺς νὰ τοὺς σκλαβώνουν καὶ νὰ τοὺς βασανίζουν. Ὡς σκλάβοι πιά παρακαλοῦσαν τὸν ἀληθινὸ Θεὸ νὰ τοὺς σώσει κι ὁ Πολυεύσπλαχνος τοὺς ἔστειλε ἄνδρες μὲ θερμὴ πίστη καὶ μεγάλη ἀγάπη στὴν πατρίδα τους. Αὐτοὶ ἐλευθέρωναν τοὺς Ἰσραηλίτες καὶ τοὺς κυβερνοῦσαν «μὲ φόβο Θεοῦ».

Οἱ ἄνδρες αὐτοὶ ὀνομάστηκαν Κριτές καὶ ἦσαν ὄλοι τους δέκα. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν καὶ μιὰ γυναίκα, ἡ Δεββώρα.

Ἡ Δεββώρα ἦταν μιὰ ἀπλὴ γυναίκα, ποὺ εἶχε καὶ τὸ χάρισμα νὰ προφητεύη. Ἐζήσε ἀρκετὰ χρόνια μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, τότε ποὺ οἱ Μωαβίτες κυρίεψαν καὶ κατὰστρεψαν τὴ Χαναάν.

Ἡ Δεββώρα μαζί μὲ τὸ στρατηγὸ Βαράκ μάζεψαν 10 χιλιάδες στρατὸ κι ἐπίασαν τὴν κορυφὴ ἀπὸ τὸ ὄρος Θαβώρ. Οἱ Μωαβίτες μὲ στρατηγὸ τὸ Σισάρα ἔτρεξαν νὰ τοὺς πολεμήσουν κι ἡ κοιλάδα Κισσὸν ἀπὸ κάτω πλημμύρισε ἀπὸ στρατὸ κι ἀπὸ ἄρματα μάχης.

Τὴ νύχτα ἐκείνη ἔβρεξε πολὺ καὶ τὸ πρωὶ τὸ ἵππικὸ καὶ τὰ ἄρματα τῶν Μωαβιτῶν γλιστροῦσαν καὶ χώνονταν στὴ λάσπη. Τότε ὁ Βαράκ ἔκαμε ἐπίθεση κι οἱ ἐχθροὶ ἔπαθαν ἀληθινὴ πανωλεθρία. Ὁ ἴδιος ὁ Σισάρα πῆγε νὰ κρυφτῆ σὲ μιὰ σκηνὴ Ἰσραηλίτισσας. Ἐκείνη ὅμως τὸν γνώρισε καὶ τὸν σκότωσε.

Μετά τή νίκη ή Δεββώρα δοξολόγησε τὸ Θεὸ μὲ ἕνα ὕμνο ἀπὸ τοὺς καλυτέρους τῆς Π. Διαθήκης.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Οἱ Μαδιανίτες λάτρευαν τὸν θεὸ Μολόχ, ἕνα εἰδωλο στὸ ὁποῖο θυσιάζαν μικρὰ παιδιὰ.

Περίληψη : Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τοὺς Ἰσραηλίτες κυβερνοῦσαν οἱ γεροντότεροι κάθε φυλῆς. Ἡ ἀνάμιξη τοὺς μὲ τοὺς εἰδωλολάτρεις, τοὺς ἔκαμε νὰ λησμονοῦν συχνὰ τὸν ἀληθινὸ Θεό, ποὺ γιὰ τιμωρία ἐπέτρεπε τὴ σκλαβιά τοὺς. Ἐπειτα ἔστειλε τοὺς Κριτὲς καὶ τοὺς ἔλευ-

θέρωναν. Μεταξὺ τῶν Κριτῶν ἦταν κι ἡ Δεββώρα.

Ἐρωτήσεις : Τί ἦταν οἱ Κριτὲς; Πόσοι ἦταν; Πότε τοὺς ἔστειλε ὁ Θεός; Τί ἦταν ἡ Δεββώρα; Πῶς ἔσωσε τὸ λαὸ τῆς; Τί ἔκαμε μετὰ τὴ νίκη;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς λησμονεῖ ὄσους τὸν λησμονοῦν καὶ θυμᾶται ὄσους τὸν θυμοῦνται.

Μάθημα

46

Ὁ Γεδεὼν

Οἱ Ἰσραηλίτες ὑπέφεραν πολὺ ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὲς καὶ λεηλασίεις τῶν Μαδιανιτῶν, ἐπειδὴ εἶχαν ἀμαρτήσῃ. Ὄταν μετανόησαν, ὁ Θεὸς τοὺς ἔστειλε ὡς Κριτὴ ἕναν ἀπλὸ χωρικό, τὸν Γεδεὼν.

Ἡ οἰκογένεια τοῦ Γεδεὼν λάτρευε τὰ εἰδωλα, ὅταν ὁ Θεὸς τὸν κάλεσε μὲ ἄγγελό του νὰ σώσῃ τὸ Ἰσραήλ. Τότε ὁ Γεδεὼν κοιμᾶτιασε τὸ ἄγαλμα τοῦ Βάαλ, ποὺ λάτρευε ὁ πατέρας του, γκρέμισε τὸ βωμὸ του, ἔκοψε τὸ γειτονικὸ δάσος τῆς Ἀστάρτης καὶ εἶπε στοὺς Ἰσραηλίτες :

— Ὅποιος ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του, ἄς ἔρθῃ μαζί μου.

Δέκα χιλιάδες πιστοὶ τὸν ἀκολούθησαν καὶ στρατοπέδευσε κοντὰ στὸ στρατόπεδο τῶν ἐχθρῶν του.

Τὴ νύχτα διάλεξε τριακοσίους γενναίους ἄντρες. Ἐδωσε στὸν καθένα μιὰ σάλπιγγα καὶ μιὰ στάμνα, μέσα στὴν ὁποία ἔκρυψε μιὰ ἀναμμένη λαμπάδα, καὶ περικύκλωσε τοὺς ἐχθροὺς. Ὄταν πλησίασαν ἀρκετὰ, σάλπισαν ὅλοι μαζί, ἔσπασαν τὶς στάμνες, γιὰ νὰ φανοῦν οἱ λαμπάδες, καὶ ὄρμησαν μὲ ἀλαλαγμοὺς.

Οἱ Μαδιανίτες ξύπνησαν περίτρομοι. Τὰ ἔχασαν, πέταξαν τὰ ὄπλα κι ἔτρεξαν νὰ σωθοῦν. Μέσα ὁμῶς στὸ σκο-

τάδι και τὸ μεγάλο κακό, δὲν μπορούσε ὁ ἕνας νὰ γνωρίση τὸν ἄλλο κι ἄρχισαν νὰ σκοτώνωνται μεταξύ τους. Ἔφτασαν κι οἱ ἄλλοι Ἰσραηλίτες καὶ τοὺς κατάστρεψαν.

Μετὰ τὴ νίκη ὅλοι μαζί εὐχαρίστησαν τὸ Θεό καὶ παρακάλεσαν τὸ Γεδεὼν νὰ γίνῃ βασιλιάς τους. Ἐκείνος ἀρνήθηκε.

— Ὅ,τι ἔκαμα, ἔγινε γιατί με βοήθησε ὁ Θεός, πού κυβερνᾷ τοὺς Ἰσραηλίτες! εἶπε.

Καὶ κυβέρνησε τοὺς πατριῶτες του σὰν Κριτὴς ὡς τὰ βαθεῖά του γηρατεῖα.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ὁ Βάαλ καὶ ἡ Ἀστάρτη ἦταν θεοὶ τῶν Χανααναίων, πού τοὺς λατρεύσαν με χορούς, μαστιγώσεις καὶ πολλές ἀκολασίες.

Περίληψη : Σπουδαῖος Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦταν ὁ γενναῖος Γεδεὼν, πὸ μὲ τριακόσια πᾶλληκάρια, σὺλλιγγες καὶ ἀλαλαγμοὺς σκόρπισε τὸν πανικό στοὺς Μαδιανίτες καὶ τοὺς κατάστρεψε.

Ἐρωτήσεις : Ποιά ἦταν ἡ νέα τιμωρία τῶν Ἰσραηλιτῶν καὶ γιατί ἔγινε; Ποιὸς ἦταν ὁ νέος Κριτὴς; Τί τέχνασμα σέφτηκε γιὰ νὰ καταστρέψῃ τοὺς ἐχθρούς του; Γιατί μετὰ τὴ νίκη δὲ δέχτηκε νὰ γίνῃ βασιλιάς στοὺς Ἰσραηλίτες;

Δίδαγμα : Ἡ πραγματικὴ μετάνοια ὁδηγεῖ στὴ σωτηρία.

Ὁ Σαμψών

Μετά τὸ θάνατο τοῦ Γεδεών, κυβέρνησαν τοὺς Ἰσραηλίτες ἄλλοι Κριτές. Σιγά - σιγά ὅμως λησμόνησαν τὸν ἀληθινὸ Θεό, σκλαβώθηκαν ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους, μετανόησαν κι ὁ Θεὸς τοὺς ἔστειλε Κριτὴ τὸ Σαμψών.

Ὁ Σαμψών ἦταν ἀφιερωμένος στὸ Θεό. Γι αὐτὸ εἶχε μακριὰ μαλλιά καὶ δὲν ἔπινε ποτὲ ποτὲ ποτὰ μὲ οἰνόπνευμα. Ὁ Θεὸς ἐξ ἄλλου τὸν εἶχε προικίσει μὲ ὑπερβολικὴ δύναμη, τόσο πὺ κάποτε σκότωσε ἓνα λιοντάρι μὲ τὰ χέρια του.

Ὁ Σαμψών δὲν μπορούσε νὰ ἀνεχθῆ τὴ σκλαβιὰ τῶν Φιλισταίων καὶ σὲ κάθε εὐκαιρία τοὺς ἔκανε μεγάλες καταστροφές.

Μιά φορὰ ἔπιασε τριακόσιες ἀλεπουῖδες, ἔδεσε στὴν οὐρὰ τῆς κάθε μιᾶς ἀπὸ μία ἀναμμένη λαμπάδα καὶ τὶς ἀφησε ἐλεύθερες μέσα στὰ σπαρτὰ τῶν Φιλισταίων, τὰ ὁποῖα καὶ ἔκαψαν.

Κάποτε οί Φιλισταίοι πέτυχαν νά τόν πιάσουν καί τόν έδεσαν μέ χοντρά σχοινιά. Έκείνος όμως τά έσπασε, άρπαξε ένα κόκκαλο από σαγόι γαϊδάρου, πού βρέθηκε μπροστά του, καί μέ αυτό σκότωσε πολλούς.

Άλλοτε πάλι οί Φιλισταίοι έμαθαν πώς ό Σαμψών ήταν στην πόλη Γάζα. Έκλεισαν λοιπόν τις σιδερένιες πόρτες από τά τείχη της κατά τή νύχτα, για νά τόν βρούν καί νά τόν σκοτώσουν τό άλλο πρωί. Ό Σαμψών, όταν έφτασε σέ μιá πόρτα καί τή βρήκε κλειστή, τήν ξεκόλλησε, τή φορτώθηκε στον ώμο του καί τήν κουβάλησε ως τό γειτονικό λόφο.

Για όλα αυτά καί τόσα άλλα ό Σαμψών έγινε ό φόβος καί ό τρόμος τών Φιλισταίων, πού έφτανε ν' άκούσουν τό όνομά του για νά τούς πιάση πανικός.

Σκέφτηκαν λοιπόν πώς μόνο μέ δόλο θά μπορούσαν νά τόν έξοντώσουν καί χρησιμοποίησαν για κατάσκοπο μιá όμορφη γυναίκα, τή Δαλιδά. Αυτή φρόντισε νά γνωριστή μέ τό Σαμψών καί νά μάθη τό μυστικό του. Η δύναμή του θά χανόταν, αν του έκοβαν τά μαλλιά. Μιá νύχτα ή Δαλιδά φρόντισε καί τοῦ τά έκοψε καί τότε τόν παρέδωσε στους Φιλισταίους. Έκείνοι τόν τύφλωσαν καί τόν γυρίζαν από πόλη σέ πόλη για νά τόν έξευτελίσουν. Στο τέλος τόν έρριξαν στή φυλακή καί τόν ύποχρέωσαν νά γυρίζη αδιάκοπα τόν τροχό ενός μύλου.

Άργότερα, σέ μιá μεγάλη γιορτή του Θεού Δραγών, έφεραν καί τό Σαμψών για νά διασκεδάσουν. Είχε περάσει όμως καιρός. Τά μαλλιά του είχαν μεγαλώσει καί ξαναβρήκε τή δύναμή του. Άγκάλιασε λοιπόν τις κολόνες του ναοῦ καί ψιθύρισε:

— Άς πεθάνη κι ή ψυχή μου μαζί μέ τούς άλλοφύλους
Τράνταξε τις κολόνες μέ τόση δύναμη, πού γκρεμίστηκαν μέ πάταγο. Τό ήρωικό κορμί του Σαμψών τάφηκε στά έρείπια μαζί μέ τά πτώματα τών έχθρων του.

Έργασίες

Πληροφορίες : Οί άφιερωμένοι στο Θεό 'Ισραηλίτες είχαν τόν τίτλο «Ναζηραίοι». 'Ο Σαμφών ήταν ένας Ναζηραΐος. 'Ο Δραγών είχε τή μορφή ανθρώπου και ψαριού.

Περίληψη : Σπουδαίος Κριτής τών 'Ισραηλιτών ήταν ο Σαμφών, που σκόρπισε τόν πανικό στους Φιλισταίους. 'Η Δαλιδά πέτυχε νά μάθι τó μυστικό του, τού έκοψε τά μαλλιά και τόν παρέδωσε στους πατριώτες της. 'Ο ήρωας ξαναβρήκε τή δύ-

ναμή του και τάφηκε μαζί με τούς έχθρούς του στό έρείπια του ναού τους.

Έρωτήσεις : Ποιόν Κριτή έστειλε ο Θεός νά παλεμήση τούς Φιλισταίους; Τί ήταν οί Ναζηραίοι; Πού χρωστούσε ο Σαμφών τήν άπίστευτη δύναμή του; Ποιά ήταν τά κατορθώματά του; Πώς πέτυχε ή Δαλιδά τήν έξόντωσή του; Ποιό θάνατο διάλεξε;

Δίδαγμα : 'Η πίστη στο Θεό μάς δίνει δύναμη κι ή άπιστία άδυναμία.

Μάθημα

48

Ήλι και Σαμουήλ

'Ο Ήλι ήταν άρχιερέας και μετά τó θάνατο του Σαμφών έγινε Κριτής τών 'Ισραηλιτών. Ήταν όμως πολύ γέρος πιά και δύσκολα μπορούσε νά κυβερνήσει. Έξ άλλου είχε μεγάλη άδυναμία στους δυό γιούς του, άν και ήταν άσεβείς και ταλαιπωρούσαν τó λαό.

Άπό τήν περηφάνεια τών παιδιών του παρασύρθηκε σέ μάχη με τούς Φιλισταίους, άν και δέν είχε κάμει καιιά προετοιμασία. ούτε ζήτησε τή βοήθεια του Θεού. Τά παιδιά του μάλιστα είχαν πάρει μαζί τους και τήν Κιβωτό τής Διαθήκης.

Στή μάχη αυτή οί 'Ισραηλίτες έπαθαν μεγάλη πανωλεθρία. Οί Φιλισταίοι σκότωσαν κι αυτά τά παιδιά του Ήλι, πήραν για λάφυρο και τήν Κιβωτό τής Διαθήκης και τήν τοποθέτησαν μέσα στό ναό του θεού τους Δραγών.

"Έτσι τιμωρήθηκε ο Ήλι, που έδειχνε μεγαλύτερη αγάπη στό παιδιά του, παρά στό Θεό. Ύστερα από αυτό ο Ήλι πέθανε από τή λύπη του.

Κατόπιν έγινε Κριτής ο Σαμουήλ, που από μικρός ήταν Ναζηραΐος. 'Ο Σαμουήλ σύστησε στους 'Ισραηλίτες νά μετανοήσουν και νά ξαναγυρίσουν στην πίστη προς τόν άληθινό Θεό για νά βρουν τήν εύτυχία τους.

Κι ὁ Θεὸς ἔστειλε τόσες συμφορὲς στοὺς Φιλισταίους, πὺ ἀναγκάστηκαν νὰ ἐπιστρέψουν τὴ Κιβωτὸ τῆς Διαθήκης καὶ νὰ ἀφήσουν ἐλεύθερες πολλὲς πόλεις.

Ὁ Σαμουὴλ κυβέρνησε ὡς Κριτὴς ἐπὶ πολλὰ χρόνια, ὥσπου γέρασε. Τότε οἱ Ἰσραηλίτες τοῦ ζήτησαν βασιλιά, ὅπως εἶχαν κι οἱ γειτονικοὶ λαοί. Κι ὁ Σαμουὴλ ἔχρισε ὡς πρῶτο βασιλιά τὸ Σαοὺλ.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Οἱ ἀρχιερεῖς ἢ οἱ προφῆτες ἔχουναν λάδι στὸ κεφάλι τῶν βασιλιάδων καὶ τοὺς «ἐχρίον». Τοῦτο ἦταν ἐξωτερικὸ σημεῖο τοῦ ὅτι ὁ Θεὸς τοὺς ἀναγνώριζε. Γι' αὐτὸ κι ὀνομάζονταν «Χριστοὶ τοῦ Κυρίου» καὶ γι' αὐτὸ κι ὁ Σωτῆρας ὀνομάστηκε «Χριστὸς», δηλ. ἀναγνωρισμένος ἀπὸ τὸ Θεὸ ὡς ὁ ἀληθινὸς Μεσσίας.

Περίληψη : Τελευταῖοι Κριτὲς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦταν ὁ Ἡλὶ (πὺ πῆθανε γιὰτι ἀγαποῦσε περισσότερο τὰ παιδιὰ του παρὰ τὸ Θεὸ) κι ὁ Σαμουὴλ (πὺ μὲ τὴν εὐσεβειὰ του πέτυχε νὰ ἐπιστρέψουν οἱ Φιλισταῖοι τὴν Κιβωτὸ τῆς Διαθήκης). Ὁ Σαμουὴλ ἔχρισε βασιλιά τὸ Σαοὺλ.

Ἐρωτήσεις : Ποιά μειονεκτήματα εἶχε ὁ Κριτὴς Ἡλὶ; Πῶς τιμωρήθηκε; Ποιά προτερήματα εἶχε ὁ Σαμουὴλ; Τί πέτυχε; Γιατί οἱ Ἰσραηλίτες ζήτησαν βασιλιά; Ποιὸ βασιλιά ἔχρισε ὁ Σαμουὴλ;

Δίδαγμα : Ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη στὰ παιδιὰ μᾶς ξεμακρύνει ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ ὁδηγεῖ ὅλους στὴν καταστροφή. Ἡ ἀρετὴ ἀμείβεται πάντα ἀπὸ τὸ Θεὸ.

Παροιμία : Τὸ πρῶτο λάθος πάθημα καὶ δάσκαλος γιὰ τ' ἄλλα.

VII. Η ΚΑΛΗ ΝΥΦΗ ΡΟΥΘ

Μάθημα
49

Ἡ Ροὺθ

Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν Κριτῶν συνέβη νὰ πέση μεγάλη πείνα στὴ Χαναάν καὶ πολλοὶ ἔφευγαν γιὰ ἄλλα μέρη.

Τότε ἔφυγε κι ὁ Ἐλιμέλεχ μαζί με τὴ γυναίκα του Νοεμὶν καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ του. Πῆγαν στὴ γειτονικὴ χώρα τῶν Μωαβιτῶν. Ἐκεῖ πέθανε ὁ Ἐλιμέλεχ κι ἡ Νοεμὶν βρῆκε δυὸ καλὲς νύφες γιὰ τὰ παιδιὰ της.

Συνέβη ὅμως νὰ πεθάνουν καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ κι ἡ Νοεμὶν ἔμεινε στὴ ξένη χώρα μαζί με τὶς νύφες της, τὴν Ὁρφὰ καὶ τὴ Ροὺθ.

Στὸ μεταξύ πέρασε ἡ πείνα κι ἡ Νοεμὶν νοστάλησε νὰ γυρίσῃ στὴ Χαναάν. Παρακάλεσε τότε τὶς νύφες της νὰ μείνουν στοὺς γονεῖς τους. Ἡ Ὁρφὰ τὴν ἄκουσε. Ἡ Ροὺθ

ὅμως μὲ κανένα τρόπο δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἀποχωριστῆ καὶ νὰ τὴν ἀφήσῃ μόνη, ἀφοῦ μάλιστα ἦταν μεγάλη στὴν ἡλικία καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἐργαστῆ.

— Μητέρα, τῆς λέει, θὰ ἔρθω μαζί σου, ὅπου καὶ νὰ πᾶς. Ὁ Θεός σου θὰ γίνῃ καὶ Θεός μου κι ὁ λαός σου λαός μου. Μονάχα ὁ θάνατος θὰ μᾶς χωρίσῃ.

Μὲ μεγάλη συγκίνηση ἡ Νοεμὶν πῆρε τὴ Ροῦθ καὶ πῆγαν νὰ ζήσουν στὴ Βηθλεέμ. Βρέθηκαν ἐκεῖ κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ καὶ γιὰ νὰ ζήσουν ἡ καλὴ Ροῦθ πήγαινε στὰ χωράφια τοῦ πλούσιου Βοὸζ καὶ μάζευε στάχια.

Ἐκεῖ τὴ γνώρισε ὁ Βοὸζ. Τὴν εἶδε καλὴ κι ἐργατικὴ καὶ τὴ ζήτησε γιὰ γυναίκα του. Οἱ γάμοι ἔγιναν ἀμέσως. Ἡ Ροῦθ ἀμειψθῆκε ἔτσι γιὰ τὴν ἀρετὴ καὶ τὴ θυσία της, ἀλλὰ κι ἡ Νοεμὶν ἔζησε πιά εὐτυχησμένη κοντὰ τους.

Ἀπὸ τὴ γενιὰ τῆς ξένης ἀλλὰ ἀφοσιωμένης Ροῦθ καὶ τοῦ βοὸζ κατάγεται ὁ Δαβὶδ κι ἀπὸ τὴ γενιὰ τοῦ Δαβὶδ γεννήθηκε ἀργότερα ὁ Χριστός.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Τέκνο τοῦ Βοὸζ καὶ τῆς Ροῦθ εἶναι ὁ Ὡβηδ, τέκνο δὲ τοῦ Ὡβηδ ὁ Ἰεσσαί, πατέρας τοῦ βασιλιᾶ Δαβὶδ, ποῦ εἶναι καὶ πρόγονος τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀνθρώπου.

Περίληψη : Στὴ χώρα τῶν Μωαβιτῶν ζοῦσε ἡ Νοεμὶν μὲ τὶς νύφες τῆς Ὀρφά καὶ Ροῦθ. Ἡ Νοεμὶν ἐπέστρεψε στὴν Χαναάν μαζί μὲ τὴ Ροῦθ, ποῦ μάζευε στάχια γιὰ νὰ ζήσει τὴν πεθερὰ της. Ἐκεῖ τὴ

γνώρισε ὁ πλούσιος Βοὸζ καὶ τὴν πῆρε γυναίκα του.

Ἐρωτήσεις : Γιατί ὁ Ἐλιμέλεχ ἔφυγε γιὰ τὴ χώρα τῶν Μωαβιτῶν; Ποιοὺς πῆρε μαζί του; Πῶς ἡ Νοεμὶν ἔμεινε μόνη μὲ τὶς νύφες τῆς; Ποιὰ νύφη δὲ θέλησε νὰ τὴν ἀποχωριστῆ; Τί ἔκαμε γιὰ νὰ τὴ ζήσῃ; Πῶς ἀμειψθῆκε ἡ ἀφοσίωσή της;

Δίδαγμα : Ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἐργασία εἶναι εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

VIII. Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Μάθημα

50

Ὁ Σαοὺλ

Ὁ πρῶτος βασιλιάς τῶν Ἰσραηλιτῶν Σαοὺλ κυβερνοῦσε τὸ λαὸ μετ' ἀγάπη καὶ δικαιοσύνη. Μετ' τὴ βοήθεια δὲ τοῦ Θεοῦ νίκησε καὶ σὲ ὄλους τοὺς πολέμους, ποὺ ἔκαμε.

Μετ' τὸν καιρὸ ὅμως ὁ Σαοὺλ, μεθυσμένος ἀπὸ τὶς νίκες καὶ τὴ δόξα, λησμόνησε τὸν ἀληθινὸ Θεό. Ἔγινε κι ἄδικος καὶ σκληρὸς πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτες.

Ὁ Σαμουὴλ τότε τὸν εἰδοποίησε ὅτι θὰ χάσῃ τὴ βασιλεία καὶ κανένα ἀπὸ τὰ παιδιά του δὲ θὰ γίνῃ βασιλιάς.

Ἡ προφητεία αὐτὴ ἔρριξε τὸ Σαοὺλ σὲ μεγάλῃ μελαγχολία. Γιὰ νὰ παρηγορηθῇ, προσκάλεσε στὸ παλάτι του τὸ βοσκὸ Δαβίδ, ποὺ ἔπαιζε λύρα.

Ὁ Δαβίδ μετ' τὴ μουσικὴ, τὰ ποιήματα καὶ τὰ τραγούδια τοῦ ἀνακούφιζε τὴ μελαγχολία τοῦ Σαοὺλ. Μάλιστα συνδέθηκε μετ' στενὴ φιλία μετ' τὸν γιὸ τοῦ Σαοὺλ Ἰωνάθαν.

Ἀργότερα ὅμως ὁ Σαοὺλ ζήτησε τὸ Δαβίδ καὶ θέλησε μετ' κάθε τρόπο νὰ τὸν ἐξοντώσῃ. Δυὸ φορές ἔρριξε τὸ δόρυ του νὰ χτυπήσῃ τὸ Δαβίδ ἐκεῖ, ποὺ ἔπαιζε τὴ λύρα, χωρὶς νὰ τὸν πετύχῃ.

Μπροστὰ στὸν κίνδυνο ὁ Δαβίδ ἔφυγε γιὰ τὴν ἔρημο. Ἀλλὰ καὶ κεῖ τὸν καταδίωξε ὁ Σαοὺλ. Κάποτε μάλιστα τρύπωσε καὶ κοιμήθηκε σὲ μιὰ σπηλιά, ποὺ στὸ βάθος τῆς ἔτυχε νὰ κρύβεται ὁ Δαβίδ. Οἱ φίλοι του τὸν παρακινούσαν νὰ σκοτώσῃ τὸν κοιμισμένο βασιλιά. Ὁ Δαβίδ ὅμως τοὺς πῆρε κι ἔφυγαν.

Μιὰ ἄλλῃ νύχτα ὁ Δαβίδ ἔμπηκε στὴ σκηνὴ τοῦ Σαοὺλ, τοῦ πῆρε τὸ ποτήρι καὶ τὴ λόγχη. Ὑστερα πῆγε στὸ ἀντικρινὸ βουνὸ καὶ φώναξε :

— Ἔτσι φυλάτε τὸ βασιλιά σας ; Τοῦ πῆρα τὸ ποτήρι καὶ τὴ λόγχη. Μποροῦσα καὶ νὰ τὸν σκοτώσω, ἂν ἤθελα.

Τώρα οἱ Φιλιισταῖοι ἤρθαν φοβερώτεροι καὶ νίκησαν τὸ Σαοὺλ. Στὴ μάχῃ σκοτώθηκαν ὄλα τὰ παιδιά του, ὁ ἴδιος πληγώθηκε βαρεῖά κι ἀργότερα πέθανε.

Ὁ Δαβίδ λυπήθηκε πολὺ γιὰ τὸ οἰκτρὸ τέλος τοῦ Σαοῦλ κι ἔκλαψε περισσότερο τὸ θάνατο τοῦ ἀγαπημένου τοῦ Ἰωνάθαν.

Ἔργασίες

Περίληψη. Πρῶτος βασιλιάς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἦταν ὁ Σαοῦλ, πού στὴν ἀρχὴ κυβέρνησε δίκαια, ἀλλὰ στὸ τέλος κατάντησε τυραννικός. Ἰδιαίτερα κινήθηκε τὸ βοσκὸ Δαβίδ, πού μὲ τὴ λύρα του καταπράυνε τὴ μελαγχολία του. Στὸ τέλος ὁ Σαοῦλ νικήθηκε ἀπὸ τοὺς Φιλισταίους καὶ πέθανε μαζί μὲ τὰ παιδιά του.

Ἑρωτήσεις : Πότε ὁ Σαοῦλ καὶ πῶς

κατάντησε τυραννικός ; Τί τοῦ ἦταν ὁ Δαβίδ ; Πῶς ἀμείφθηκε ;

Δίδαγμα : Ἡ ζήλεια εἶναι μεγάλο ἀμάρτημα, ἀφοῦ ὀδηγεῖ στὴν ἀχαριστία.

Παροιμία : Ὅ,τι σπείρης, θὰ θερίσης.

Μάθημα
51

Δαβίδ καὶ Γολιάθ

Κατὰ τὸν πόλεμο, πὺ εἶχαν οἱ Ἰσραηλίτες μὲ τοὺς Φιλιισταίους, καὶ πρὶν ἀπὸ μιᾶς μάχης, παρουσιάστηκε ἕνας γίγαντας, ὁ Γολιάθ, καὶ φώνηξε :

— Ἰσραηλίτες, γιατί ἐτοιμάζεστε γιά μάχη; Ἄς ἔρθη ἕνας σας νά μονομαχήσῃ μαζί μου. Ἄν μὲ νικήσῃ, ἐμεῖς οἱ Φιλιισταῖοι θά γίνωμε δούλοι σας. Ἄν τὸν νικήσω, θά γίνετε σεῖς δούλοι δικοί μας.

Ἐπὶ σαράντα μέρες προκαλοῦσε ἔτσι τοὺς Ἰσραηλίτες ὁ Γολιάθ, ἀλλὰ κανένας δὲν τολμοῦσε νά μονομαχήσῃ μ' αὐτόν.

Ὁ Δαβίδ, ἂν καὶ δὲν ἦταν στρατιώτης ἐπειδὴ ἦταν μικρὸς ἀκόμα, δὲ μπόρεσε νά ἀνεχθῆ τὴν προσβολή. Παρακάλεσε τὸ Θεὸ νά τὸν βοηθήσῃ, πῆρε τὴ ράβδο καὶ τὴ σφεντόνα του καὶ προχώρησε πρὸς τὸ γίγαντα.

Μόλις τὸν εἶδε ὁ Γολιάθ, γέλασε περιφρονητικά.

— Για σκύλο με πήρες, παιδί μου, κι έρχεσαι να με πολεμήσης με τὸ ραβδί και τις πέτρες; τοῦ εἶπε.

— Ἔχω ἄλλο ὄπλο, πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ ὅλα μαζί τὰ δικά σου! τοῦ ἀπάντησε ὁ Δαβίδ. Ἔχω τὴν πίστη στὸν ἀληθινὸ Θεό.

Κι ἀμέσως ἔβαλε μιὰ πέτρα στὴ σφεντόνα του και σημάδεψε τὸ Γολιάθ στὸ μέτωπο. Γυμνασμένος ὁ Δαβίδ με τ' ἀγρίμια τοῦ λόγγου, ποὺ κυνηγοῦσε, και με ἀκλόνητη πίστη στὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πέτυχε τὸ γίγαντα στὸ μέτωπο.

Ὁ Γολιάθ ζαλίστηκε κι ἔπεσε κάτω. Τότε ὁ Δαβίδ ἔτρεξε και τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι με τὸ ἴδιο σπαθί τοῦ Φιλισταίου.

Ἦστερα ἀπὸ αὐτὸ οἱ Φιλισταῖοι τρομοκρατήθηκαν και τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια. Ὁ Δαβίδ τοὺς κυνήγησε με τοὺς Ἰσραηλίτες και τοὺς διασκόρπισε.

Τὸ κατόρθωμα αὐτὸ ἔκαμε τὸ Δαβίδ ἀγαπητὸ σὲ ὅλους.

Ἔργασίες

Περίληψη: Ὁ γίγαντας τῶν Φιλισταίων Γολιάθ ζητοῦσε ἓνα Ἰσραηλίτη σὲ μονομαχία. Ὁ Δαβίδ δέχτηκε νὰ ἀγωνιστῆ γιὰ τὸ λαὸ του και με τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ νίκησε.

Ἐρωτήσεις: Ποιὸ ἦταν τὸ στήριγμα τοῦ Γολιάθ γιὰ νὰ θεωρῆ τὸν ἑαυτοῦ του ἀνίκητο; Ποῦ στηρίχτηκε ὁ Δαβίδ; Ποιὰ ἦταν τὰ πλεονεκτήματα και ποιὰ τὰ μειο-

νεκτήματα τοῦ καθενός; Ποιὸς νίκησε;

Δίδαγμα: Πραγματικὰ μεγάλος εἶναι κείνος, ποὺ ἔχει τὴ βοήθειαν τοῦ Θεοῦ.

Παροιμία: Ἔχεις πίστη στὸ Θεό; Μὴ φοβᾶσαι τὸν ἐχθρό.

Ὁ Δαβίδ Βασιλιάς

Ὅταν πέθανε ὁ Σαούλ, βασιλιάς τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔγινε ὁ Δαβίδ σέ ἡλικία 30 ἐτῶν.

Ὁ Δαβίδ κυριεύσει τῆ Σαλήμ καί τήν ἔκαμε πρωτεύουσα του μέ τὸ ὄνομα Ἱερουσαλήμ. Ἐκεῖ ἔχτισε ὠραία ἀνάκτορα καί μεγάλη σκηνή γιά τήν Κιβωτό τῆς Διαθήκης. Ἐπειτα ἔκαμε διαφόρους πολέμους, νίκησε ὅλους τοὺς ἐχθροὺς καί μεγάλωσε τὸ βασίλειό του.

Σάν ἄνθρωπος ὅμως ἔπεσε κι ὁ Δαβίδ σέ βαρὺ ἁμάρτημα. Ἔστειλε τὸν ἀξιωματικό του Οὐρία σέ ἐπικινδυνή μάχη γιά νὰ σκοτωθῆ. Ἐπειτα τοῦ πῆρε τὴ γυναίκα του.

Ὁ προφήτης Νάθαν, γιά νὰ τὸν κάμῃ νὰ νοιώσῃ τὸ λάθος του, τοῦ εἶπε μιὰ ἱστορία :

— Κάποτε, βασιλιά μου, ἦταν ἓνας πλούσιος ἄρχοντας μ' ἀμέτρητα κοπάδια. Ὅταν ἔτυχε νὰ φιλοξενήσῃ ἓνα ἄλλο ἄρχοντα, διέταξε κι ἔσφαξαν τὸ μοναδικὸ ἄρνι, πού εἶχε ὁ φτωχὸς γείτονάς του. Λυπήθηκε νὰ σφάξῃ ἓνα ἀπὸ τὰ δικά του.

— Ἄν βρίσκεται στὸ βασίλειό μου ὁ ἄδικος αὐτός, πρέπει νὰ τιμωρηθῆ σκληρά! εἶπε ὁ Δαβίδ.

— Εἶσαι σύ, βασιλιά μου! τοῦ εἶπε ὁ Νάθαν καί τοῦ θύμισε τὸ ἁμάρτημά του.

Ὁ Δαβίδ μετανόησε πικρὰ γιά τὴν πράξη του κι ἀφοσιώθηκε στὸ Θεὸ μέ ὅλη τὴν ψυχὴ του. Ἐγραψε πολλὰ ποιήματα καί μαζί μέ τοὺς πιὸ παλιούς θρησκευτικούς ὕμνους σχηματίστηκε τὸ Ψαλτήρι. Σέ πολλοὺς ψαλμοὺς προφητεὺεῖ τὴ γέννηση τοῦ Χριστοῦ.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ὁ περιφημότερος ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ἀρχίζει ἔτσι :

— «Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. »

Περίληψη : Ὁ Δαβίδ ἔγινε ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ δοξασμένους βασιλιάδες τοῦ Ἰσραήλ. Ἄμάρτησε βαρεῖα καί μετανόησε πικρὰ, ἔκαμε δὲ τοὺς ψαλμοὺς.

Ἐρωτήσεις : Πότε ἔγινε βασιλιάς ὁ Δα-

βίδ; Γιατί νὰ προτιμήθηκε; Ποιά ἦταν τὰ ἔργα του καί ποιὸ τὸ ἁμάρτημά του; Τί ἔκαμε νὰ ξεπλύνῃ τὴν ἁμαρτία του; Τί εἶναι οἱ ψαλμοί;

Δίδαγμα : Ἡ ἁμαρτία λεκκιάζει τὴν ψυχὴ κι ἡ μετάνοια τὴν ξεπλύνει.

Μάθημα
53

‘Ο θάνατος του ‘Αβεσσαλώμ

‘Ο Δαβίδ είχε πολλά παιδιά, αλλά ο ίδιος αγαπούσε περισσότερο τὸν ‘Αβεσσαλώμ. Ἦταν ἓνα πολὺ ὁμορφο ἄγορι μὲ μακριὰ μαλλιά καὶ γερὰ μπράτσα.

Ἡ ψυχὴ ὅμως τοῦ ‘Αβεσσαλώμ ἦταν κακὴ καὶ φθονερή. Γι’ αὐτό, μόλις μεγάλωσε, θέλησε νὰ γίνῃ ἀμέως βασιλιάς. Μάζεψε λοιπὸν στρατὸ κι ἔκαμε ἐπανάσταση. Προχώρησε μάλιστα καὶ πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν κυρίεψε.

‘Ο Δαβίδ, πὺ μόλις πρόλαβε κι ἔφυγε, ἔδωσε ἐντολὴ στὸ στρατὸ του νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἐπαναστάτες, ἀλλὰ νὰ μὴ σκοτωθῇ ὁ ‘Αβεσσαλώμ.

Σὲ λίγο ὁ στρατὸς τοῦ Δαβίδ συνάντησε τοὺς ἐπαναστάτες. Δόθηκε μάχη φοβερή, κατὰ τὴν ὁποία οἱ ἐπαναστάτες νικήθηκαν καὶ διασκορπίστηκαν. Κι ὁ ἴδιος ὁ ‘Αβεσσαλώμ ζήτησε νὰ σωθῇ μὲ τὴ φυγὴ. Καθὼς ὅμως κάλπαζε

μέσα στα δέντρα, τὰ ὄμορφα μακριὰ μαλλιά του μπερδεύτηκαν στά κλαδιά μιᾶς βελανιδιάς. Τὸ ἄλογο προχώρησε κι αὐτὸς ἔμεινε κρεμασμένος.

Ὁ στρατηγὸς τοῦ Δαβὶδ Ἰωάβ πρόφτασε τὸν Ἄβεσσαλώμ. Εἶχε ξεχάσει ὅμως τὴν ἐντολὴ τοῦ Δαβὶδ κι ἔρριξε ἐναντίον του τρία βέλη. Ἔφτασαν κι οἱ στρατιῶτες του καὶ τὸν ἀποτελείωσαν.

Ὁ Δαβὶδ λυπήθηκε πολὺ γιὰ τὸ θάνατο τοῦ παιδιοῦ του κι ὁ μεγάλος πόνος τὸν ἔφερε στὸν τάφο.

Λίγο πρὶν πεθάνη, κάλεσε τὸ γυιό του Σολομώντα καὶ τοῦ εἶπε:

— Παιδί μου, βάδιζε πάντα στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ. Ποτέ μὴν ἀμαρτήσης, γιατί τίποτε δὲν μένει ἀτιμώρητο.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴ μνήμη τοῦ Δαβὶδ κατὰ τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὰ Χριστούγεννα.

Περίληψη : Σὰν τιμωρία γιὰ τὸ Δαβὶδ ἦρθε ἡ ἐπανάσταση τοῦ γιοῦ του Ἄβεσσαλώμ, ποὺ θέλησε νὰ τοῦ πάρη τὸ βασίλειο. Οἱ ἐπαναστάτες νικήθηκαν κι ὁ Ἄβεσσαλώμ πέθανε κρεμασμένος ἀπὸ τὰ μαλλιά.

Ἐρωτήσεις : Πῶς ἦταν ὁ Ἄβεσσαλώμ ;

Τί θέλησε νὰ κάνει ; Τί ζήτησε γι' αὐτὸν ὁ πατέρας του ; Ποιὰ ἦταν ἡ τιμωρία τοῦ Ἄβεσσαλώμ ; Ποιὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ Δαβὶδ ; Ποιὰ ἦταν ἡ συμβουλή, ποὺ ἄφησε καὶ γιατί τὴ βρήκε σωστή ;

Δίδαγμα : Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴ μητέρα σου .

Παροιμία : Ὅποιος γονιὸ δὲν ἀγροικᾷ, κακὸς κικοῦ θὰ πάη.

Ὁ Σολομῶν βασιλιάς

Μετὰ τὸν Δαβίδ ἔγινε βασιλιάς ὁ γιὸς τοῦ Σολομῶν. Πρῶτη δουλειὰ τοῦ νέου βασιλιά ἦταν νὰ πῆσῃ στὴ Γαβῶν γιὰ νὰ προσφέρῃ θυσία στὸ Θεό. Τῆ νύχτα κείνη παρουσιάστηκε ὁ Θεὸς στὸν ὕπνο του καὶ τοῦ εἶπε:

— Ζήτησέ μου ὅ,τι θελήσης: πλοῦτο, δόξα, σοφία..

Κι ὁ Σολομῶν ἀπάντησε:

— Κύριε, δός μου σοφία γιὰ νὰ ξεχωρίζω τὸ δίκαιο ἀπὸ τὸ ἄδικο καὶ νὰ κυβερνῶ σωστὰ τὸ λαό σου!

Κι ὁ Θεὸς τοῦ ἔδωσε ὄχι μόνο σοφία, ἀλλὰ καὶ πλούτη ἀμέτρητα καὶ δόξα μεγάλη.

Ἡ σοφὴ κρίση τοῦ φάνηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή.

Ἐνα πρωὶ παρουσιάστηκαν δυὸ γυναῖκες νὰ τίς κρίνῃ.

Ἦταν κι οἱ δυὸ μητέρες μικρῶν παιδιῶν. Τῆ νύχτα ὅμως ἢ μιὰ κατὰ λάθος ἔπεσε πάνω στὸ μωρό της καὶ τὸ σκότωσε. Μέσα στὴν ἀπελπισία της, πῆρε τὸ ζωντανὸ παιδί τῆς ἄλλης καὶ στὴ θέση τοῦ ἄφησε τὸ νεκρὸ δικό της. Τὸ πρωὶ ἄρχισε ἡ φιλονικία κι ἔφτασαν ὡς τὸ βασιλιά.

Ὁ Σολομῶν, ἄκουσε καὶ τίς δυὸ μητέρες, εἶδε πὼς κάθε μιὰ ἤθελε γιὰ δικό της τὸ ζωντανὸ παιδί καὶ εἶπε σὲ ἕνα στρατιώτη:

— Βγάλε τὸ ξίφος σου καὶ μοίρασε στὴ μέση τὸ μωρό, γιὰ νὰ πάρῃ ἡ κάθε μητέρα ἀπὸ ἕνα κομμάτι.

— Ὅχι, βασιλιά μου, παρακάλεσε ἡ ἀληθινὴ μητέρα. Ἄς τὸ πάρῃ ἡ ἄλλη ὀλόκληρο, ἀρκεῖ νὰ μείνῃ τὸ παιδί ζωντανό!

Ὅλοι κατάλαβαν τότε ποιά ἦταν ἡ ἀληθινὴ μητέρα τοῦ ζωντανοῦ παιδιοῦ κι ὁ Σολομῶν τῆς τὸ χάρισε.

Ἔργασίες

Περίληψη: Ὁ Σολομῶν, μόλις ἔγινε βασιλιάς, ζήτησε ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ τοῦ δώσῃ σοφία γιὰ νὰ κυβερνᾷ καλά. Ἡ σοφὴ κρίση τοῦ φάνηκε ὅταν δίκασε δυὸ μητέρες.

περίπτωση φάνηκε ἡ σοφὴ κρίση τοῦ Σολομῶντα;

Δίδαγμα: Νὰ μὴ ζητοῦμε ἀπὸ τὸ Θεὸ ὕλικά, ἀλλὰ πνευματικὰ ἀγαθά.

Ἐρωτήσεις: Τί ζήτησε ὁ Σολομῶν ἀπὸ τὸ Θεό; Τί τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός; Σὲ ποιά

Τὰ ἔργα τοῦ Σολομώντα

Ὁ Σολομών βασιλεύσε σέ μιὰ ἐποχὴ εἰρήνης κι ὅλα τὰ ἔργα του εἶναι εἰρηνικά.

Τὸ λαμπρότερο ἔργο του ἦταν ὁ περίφημος ναός του. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ διάλεξε τὸ λόφο Μορία, πού ἔγινε ἡ θυσία τοῦ Ἀβραάμ καὶ ἀπέναντι ἀπὸ τὸ λόφο Σιών, τὴν ὄχυρὴ ἀκρόπολη. Χιλιάδες ἐργάτες ἰσοπέδωσαν τὸ μέρος κι ἄλλες χιλιάδες ἔκοψαν πέτρες ἀπὸ τὰ λατομεῖα καὶ μετέφεραν ξυλεία ἀπὸ τὰ βουνά. Ὑστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια κι ἀφοῦ ἐργάστηκαν χιλιάδες ἐργάτες καὶ τεχνίτες χτίστηκε ὁ μεγαλόπρεπος ναός, μέσα στὸν ὁποῖο τοποθέτησαν τὴ Κιβωτὸ τῆς Διαθήκης.

Ἐπειτα ἔχτισε πολυτελέστια ἀνάκτορα, πολλές νέες πόλεις καὶ φρόντισε γιὰ τὴν ὕδρευση, γιὰ τὴ δημιουργία σπουδαίου στόλου καὶ γιὰ τὶς τέχνες καὶ τὰ γράμματα. Ὁ ἴδιος ἔγραψε πολλὰ καὶ σοφὰ βιβλία.

Ἡ φήμη του ὡς σοφοῦ βασιλιᾶ ἀπλώθηκε σ' ὅλες τὶς χώρες καὶ πολλοὶ ξένοι τὸν ἐπισκέπτονταν γιὰ νὰ τὸν θαυμάσουν ἀπὸ κοντά. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ἦταν κι ἡ περίφημη γιὰ τὰ πλούτη καὶ τὴν ὁμορφιά τῆς βασιλίσσας τοῦ Σαββᾶ τῆς Ἀραβίας. Ἐκαμε κοπιαστικὸ ταξίδι γιὰ νὰ ἰδῆ μὲ τὰ μάτια τῆς τὰ ἔργα καὶ νὰ ἀκούσῃ τὰ σοφὰ λόγια τοῦ μεγάλου βασιλιᾶ. Κι ἔφυγε καταμαγεμένη ἀπὸ ὅ,τι εἶδε κι ἄκουσε.

Τὰ πολλὰ πλούτη ὅμως, ἡ μαλθακὴ ζωὴ κι ἡ συναναστοφὴ μὲ τοὺς εἰδωλολάτρες ἔκαμαν ὥστε κι ὁ σοφὸς αὐτὸς βασιλιάς καὶ τόσο πιστὸς στὸ Θεό, νὰ ἀμαρτήσῃ. Παντρεύτηκε γυναῖκες εἰδωλολατρῶν κι ἔχτισε εἰδωλολατρικούς ναοὺς μέσα καὶ σ' αὐτὴ τὴν Ἱερουσαλήμ.

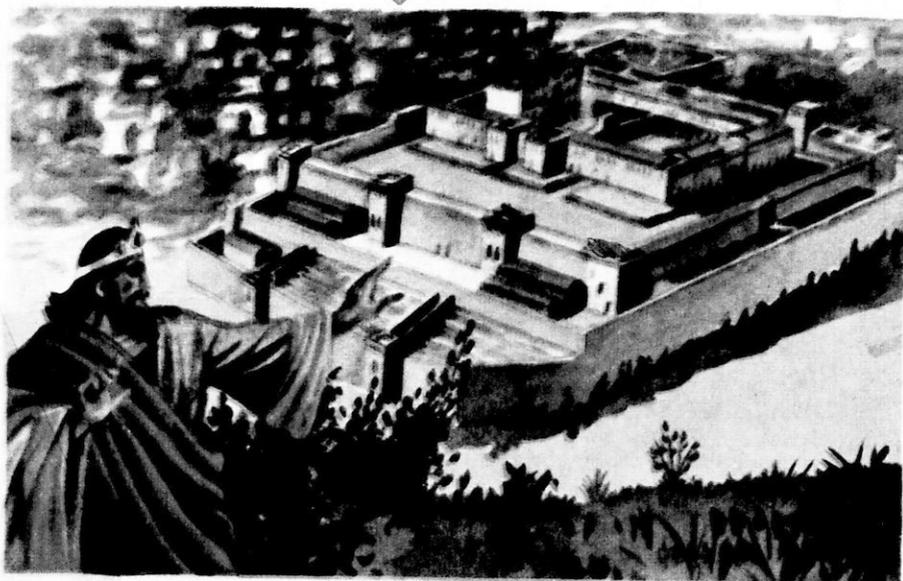
Ὡστόσο τὸ Ἰσραὴλ ποτὲ δὲ γνώρισε τόση δόξα καὶ τόση εὐτυχία, ὅσο κατὰ τὴν ἐποχὴ, πού βασιλεύε ο Ἰσραηλίων.

Ἡ κρίση τοῦ Σολομώντα

Ὁ Ναός τοῦ Σολομώντος

Έργασίες

Πληροφορίες : Από τα βιβλία του Σολομώντα σώζονται σήμερα τα έξης : «Σοφία Σολομώντος», «παροιμιαί», «'Εκκλησιαστής» και «'Ασμα 'Ασμάτων».

Ο Ναός του Σαλομώντος είχε ως πρότυπο τή Σκηνή του Μαρτυρίου και θεωρήθηκε σαν ή γήινη κατοικία του Θεού. Καταστάθηκε ύστερα από 400 χρόνια.

Για τὸ ἀμάρτημά του ὁ Θεὸς τιμώρησε τὸ Σολομώντα μὲ ἐπιδρομὲς ἐχθρῶν καὶ μὲ διαίρεση τοῦ βασιλείου του.

Περίληψη : Ὁ Σολομὼν ἔζησε σὲ εἰρηνικὴ περίοδο καὶ ἀσχολήθηκε μὲ ἔργα εἰρηνικὰ. Λαμπρότερο ἔργο του ἦταν ὁ Ναός

τοῦ Σολομώντος, στὸν ὁποῖο οἱ Ἰσραηλίτες λάτρευαν τὸ Θεὸ καὶ ὁ ὁποῖος καταστάθηκε ὑστερα ἀπὸ 400 χρόνια.

Ἐρωτήσεις : Ποιὰ ἦταν τὰ ἔργα τοῦ Σολομώντα ; Ποιὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερο ; Ἦί ἦταν ἡ βασίλισσα τοῦ Σαββᾶ ; Γιατί καὶ ὁ Σολομὼν ἀμάρτησε στὸ τέλος ; Ποιὰ βιβλία του σώζονται ὡς τὰ σήμερα ;

Δίδαγμα : Ἡ εὐλογίᾳ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς πιστοὺς του, σφραγίζει τὴ ζωὴ μας μὲ τὰ μεγαλύτερα ἔργα.

Ἡ ὑποδούλωση τῶν Ἰσραηλιτῶν

Μετὰ τὸ Σολομώντα ἔγινε βασιλιάς ὁ γυιὸς του Ροβοάμ. Ἀπὸ τὸ νέο βασιλιά ὁ λαὸς ζήτησε νὰ τοῦ ἐλαττώσῃ τοὺς μεγάλους φόρους, ποὺ εἶχε βάλει ὁ πατέρας του γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὰ μεγάλα ἔργα του.

Ὁ Ροβοάμ ἀρνήθηκε κι ἔγινε ἐπανάσταση. Στὸ τέλος δυὸ μονάχα φυλές, τοῦ Ἰούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν, ἔμειναν πιστὲς στὸ Ροβοάμ. Τὸ βασίλειο του, τὸ βασίλειο τοῦ Ἰούδα, ἐξακολούθησε νὰ ἔχῃ πρωτεύουσα τὴν Ἱερουσαλήμ. Οἱ δέκα ἄλλες φυλές ἔκαμαν δεύτερο βασίλειο, τὸ βασίλειο τοῦ Ἰσραήλ, μὲ πρωτεύουσα τὴ Σαμάρεια καὶ βασιλιά τὸν Ἱεροβοάμ.

Οἱ βασιλιάδες τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραήλ ἦταν συνήθως εἰδωλολάτρεις. Ἐδίωξαν τοὺς ἱερεῖς καὶ Λευῖτες κι ὁ λαὸς δὲν ἄργησε νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ στὴν εἰδωλολατρία. Πρῶτος ὁ Ἱεροβοάμ θέλησε νὰ κόψῃ κάθε ἐπικοινωνία τοῦ λαοῦ του μὲ τὴν Ἱερουσαλήμ, ὅπου πῆγαινε γιὰ τὴ λατρεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ. Κατασκεύασε λοιπὸν δυὸ χρυσὰ μοσχάρια κι ἔστησε τὸ ἓνα στὸ βόρειο καὶ τὸ ἄλλο στὸ νότιο μέρος τοῦ βασιλείου τοῦ γιὰ νὰ τὰ λατρεύουν οἱ κάτοικοι.

Ὁ χωρισμὸς τῶν Ἰσραηλιτῶν σὲ δυὸ βασίλεια, οἱ πόλεμοι μεταξὺ τους καὶ ἡ εἰδωλολατρία τοὺς ἔκαμαν ἀνίκανους νὰ ἀντισταθοῦν στοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθρούς.

Πρῶτοι ἔφτασαν οἱ Ἀσσύριοι, ποὺ εἶχαν πρωτεύουσα τὴ Νινευή, καὶ διέλυσαν τὸ βασίλειο τοῦ Ἰσραήλ. Τοὺς κατοίκους τοὺς μετέφεραν αἰχμαλώτους στὴν Ἀσσυρία καὶ στὴ θέση τους ἐγκατεστάθηκαν Βαβυλώνιοι, Ἀσσύριοι καὶ Πέρσες. Αὐτοὶ ἀναμίχθηκαν μὲ τοὺς κατοίκους τῆς Σαμαρείας κι ἀποτέλεσαν τὸν λαὸ τῶν Σαμαρειτῶν.

Στὸ βασίλειο τοῦ Ἰούδα διατηρήθηκε καλύτερα ἢ πίστη στὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ γι' αὐτὸ ἄργησε νὰ ὑποδουλωθῇ. Οἱ κάτοικοί του, οἱ Ἰουδαῖοι, ἔγιναν κι αὐτοὶ μὲ τὸν καιρὸ εἰδωλολάτρεις. Τότε κατέφθασαν οἱ Βαβυλώνιοι μὲ τὸν βασιλιά Ναβουδοδονόσορα καὶ τοὺς ὑποδούλωσαν. Ἡ Ἱερου-

σαλήμ καταστράφηκε κι ὁ ναὸς τοῦ Σολομώντα λεηλατήθηκε. "Ὅσοι Ἰουδαῖοι εἶχαν σωθῆ, ὀδηγήθηκαν αἰχμάλωτοι στὴ Βαβυλώνα, ὅπου ὑπόφεραν τὰ πάνδεινα." Ἐτσι θυμῆθηκαν τὴν πατρίδα τους καὶ τὸ Θεὸ καὶ θρηνοῦσαν γιὰ τὸ κατάντημά τους.

"Ὑστερα ἀπὸ 70 χρόνια οἱ Πέρσες ἄφησαν ἐλευθέρους τοὺς Ἰσραηλίτες καὶ μὲ ἀρχηγὸ τὸ Ζοροβάβελ ξαναγύρισαν στὴ χώρα τους, ὅπου μετέφεραν κι ὅλα τὰ ἱερά σκεύη, πού εἶχε ἀρπάξει ὁ Ναβουχοδονόσωρ. Μονάχα ἡ Κιβωτὸς τῆς Διαθήκης εἶχε χαθῆ.

Ἀργότερα ὁ Ἔσδρα ὀδήγησε στὴν Παλαιστίνη καὶ τοὺς ὑπολοίπους Ἰουδαίους, ὁ δὲ Νεεμίας πέτυχε ἀπὸ τοὺς Πέρσες νὰ ἐγκρίνουν τὴν ἀνοικοδόμηση τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομώντα. Μαζὶ δὲ μὲ τὸν Ἔσδρα ὀργάνωσαν τὸ νέο κράτος καὶ ὄρισαν τὰ γνήσια βιβλία τῆς Π Διαθήκης.

Πολὺ ἀργότερα οἱ Ἰουδαῖοι ὑποτάχτηκαν στὸν Μ. Ἀλέξανδρο καὶ τοὺς Ρωμαίους.

Ἔργασίες

Περίληψη : Οἱ Ἰσραηλίτες χωρίστηκαν σὲ δύο βασιλεια: τοῦ Ἰούδα μὲ βασιλιά τὸν Ροβοάμ καὶ τοῦ Ἰσραὴλ μὲ βασιλιά τὸν Ἰε-roβοάμ. Βασιλιάδες καὶ λαὸς μὲ τὸν καιρὸ κατάντησαν εἰδωλολάτρεις καὶ ὑποτάχτηκαν σὲ ξένους λαοὺς, τοὺς Ἀσσυριοὺς, Βαβυλωνίους, Ἕλληνας καὶ Ρωμαίους.

Ἐρωτήσεις : Γιατί ὁ Ροβοάμ δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ ἐνωμένο τὸ κράτος του;

Ποιά νέα βασιλεια ἔγιναν; Ποιοὺς βασιλιάδες καὶ ποιὲς πρωτεῦσες εἶχαν; Ἐφέλησε ὁ χωρισμὸς; Ποιὲς ἄλλες αἰτίες συνέτελεσαν ὥστε οἱ Ἰουδαῖοι νὰ καταπτήσουν σκλάβοι τῶν ξένων λαῶν; Π τίς ἦταν οἱ λαοὶ αὗτοι;

Δίδαγμα : "Ὅταν λησμονοῦμε τὸ Θεό, μᾶς λησμονεῖ κι αὐτὸς καὶ καταστρεφόμαστε.

ΙΧ. ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ

Μάθημα

57

Ὁ Ἰωνᾶς

Τὸν καιρὸ, ποὺ οἱ Ἰσραηλίτες εἶχαν πολέμους μεταξὺ τοὺς κι ἄρχισαν νὰ λατρεύουν τὰ εἰδῶλα, κι ἄργότερα ποὺ ἔζησαν ὡς σκλάβοι, ὁ Θεὸς δὲν τοὺς ἐγκατέλειψε. Τοὺς ἔστειλεν κάθε τόσο κι ἀπὸ ἓνα θεοφώτιστο ἄνθρωπο γιὰ νὰ τοὺς συμβουλευθῆ καὶ νὰ τοὺς πῆ τὰ ὅσα θὰ συμβοῦν.

Οἱ ἅγιοι αὐτοὶ ἄνθρωποι ὀνομάστηκαν προφῆτες κι ἦταν ὅλοι τοὺς 16. Ἀπὸ αὐτοὺς 4 εἶναι οἱ Μεγάλοι (ἐπειδὴ ἔγραψαν πολλὰ συγγράμματα) καὶ 12 οἱ Μικροί.

Αὐτοὶ εἶχαν κάποια εἰδικὴ ἐντολὴ ἀπὸ τὸ Θεό, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἐκτελέσουν, ἐνῶ προτιήτερα ὑπῆρχαν κι ἄλλοι, ὅπως ὁ Μωυσῆς, ὁ Ἀαρῶν, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ κι ὁ Δαβίδ, ποὺ ἐργάστηκαν γενικώτερα καὶ γιὰ ὅλο τὸ λαό.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πιὸ παλιούς προφῆτες ἦταν ὁ Ἰωνᾶς. Ἐζήσε στὸ βασίλειο τοῦ Ἰσραὴλ, ὅταν βασιλεύε ο Ἱεροβοάμ.

Κάποτε ὁ Θεὸς εἶπε στὸν Ἰωνᾶ νὰ πάη στὴν πρωτεύουσα τῶν Ἀσσυρίων Νινευῆ γιὰ νὰ κηρύξη τὴ μετάνοια στοὺς κατοίκους, ὥστε νὰ μὴν καταστραφοῦν.

Ὁ Ἰωνᾶς ὅμως φοβήθηκε νὰ πάη. Μόνο μπῆκε σ' ἓνα πλοῖο γιὰ νὰ φύγη μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό. Τὸ ταξίδι ὅμως ἦταν ἄσχημο καὶ τὸ πλοῖο κινδύνευε νὰ βουλιάξῃ. Τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς συνταξιδιωτὲς εἶπε:

— Δίχως ἄλλο, κάποιος ἀπὸ μᾶς εἶναι ἀμσρτωλὸς κι ὁ Θεὸς μᾶς τιμωρεῖ ὅλους. Πρέπει νὰ ρίξωμε κλῆρο γιὰ νὰ τὸν βροῦμε.

Ὁ κλῆρος ἔπεσε στὸν Ἰωνᾶ, ποὺ ὁμολόγησε πὼς δὲν ἄκουσε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν ἔρριξαν στὴ θάλασσα.

Ἡ τρικυμία σταμάτησε ἀμέσως, ἀλλὰ ὁ Ἰωνᾶς δὲ φάνηκε πουθενά. Ἐνα πελώριο ψάρι τὸν εἶχε καταπιῆ. Ἐμεινε μέσα στὴν κοιλιά του ἐπὶ τρία μερόνυχτα καὶ παρακαλοῦσε

τὸ Θεὸ νὰ τὸν συγχωρήσῃ. Κι ὁ Θεὸς τὸν συγχώρεσε. Τὸ ψάρι ἔφτασε στὴν ξηρά, ἀνοιξε τὸ στόμα του κι ὁ Ἰωνᾶς βγῆκε ὀλοζώντανος.

Εὐχαρίστησε τὸ Θεὸ καὶ ἔτρεξε στὴ Νινευὴ ὅπου κήρυξε μὲ θέρημ, τόσο ποὺ οἱ κάτοικοι μετανόησαν καὶ σώθηκαν.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἡ παραμονὴ τοῦ Ἰωνᾶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες στὴν κοιλία τοῦ ψαριοῦ, συμβολίζει τὴν τριήμερη Ταφή καὶ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ.

Περίληψη : Ὁ Πολυεύσπλαγος Θεὸς ἔστειλε τοὺς Προφῆτες νὰ διδάξουν τοὺς Ἰσραηλίτες τὴ μετάνοια καὶ νὰ τοὺς προφητέψουν τὰ δεινὰ, ποὺ θὰ τοὺς βροῦν. Ἕνας προφήτης ἦταν κι ὁ Ἰωνᾶς, ποὺ ταξίδεψε, γιὰ νὰ μὴν ἐκτελέσῃ τὸ θέλημα

τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ σώθηκε μὲ τὴ μετάνοια.

Ἐρωτήσεις : Τί ἦταν οἱ Προφῆτες ; Γιατί λέγονται Μεγάλοι καὶ Μικροί ; Ποιὰ ἦταν ἡ ἀποστολὴ τους ; Τί ἐντολὴ πῆρε ὁ Ἰωνᾶς ; Τί ἔκαμε καὶ τί ἔπαθε ; Γιατί τὸν συγχώρεσε ὁ Θεός ;

Δίδαγμα : Ὁ Θεὸς τὰ βλέπει ὅλα καὶ τίποτε δὲν γίνεται κρυφὸ ἀπὸ Αὐτόν.

Ὁ Ἡλίας

Ὁ προφήτης Ἡλίας ἔζησε στὸ βασίλειο τοῦ Ἰσραήλ, ὅταν ἦταν βασιλιάς ὁ ἀσεβῆς Ἀχαάβ, ποὺ λάτρευε τὸ θεὸ Βάαλ.

Ὁ Ἡλίας παρουσιάστηκε στὸ βασιλιά καὶ τοῦ εἶπε :

— Γιὰ τὴν ἀσέβειά σου ὁ Θεὸς θὰ σὲ τιμωρήσῃ. Ἐπί τρία χρόνια οὔτε στογὸνα βροχῆς δὲ θὰ πέσῃ στὴ χώρα σου κι ἡ πείνα θὰ θερίσῃ τὸ λαό σου.

Πραγματικά δὲ ἀπὸ τὴ μέρα κείνη ἔκλεισε θαρρεῖς ὁ οὐρανὸς κι ἔπαψε νὰ βρέχῃ.

Ὁ Ἡλίας, γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ὀργὴ τοῦ Ἀχαάβ, ἔφυγε στὴν ἔρημο, ὅπου τρεφόταν μὲ τὸ ψωμί καὶ τὸ κρέας, ποὺ τοῦ ἔφερναν τὰ κοράκια.

Ἀργότερα ζήτησε φιλοξενία ἀπὸ μιὰ χήρα, ποὺ μοιράστηκε μαζί του τὸ τελευταῖο τῆς ψωμί καὶ λάδι. Ὁ Ἡλίας εὐλόγησε τὸ ψωμί καὶ τὸ λάδι τῆς γιὰ νὰ μὴν τῆς λείψῃ ποτέ, ὅσο θὰ κρατοῦσε ἡ πείνα.

Ὅταν πέρασαν τὰ τρία χρόνια, ὁ Ἡλίας παρουσιάστηκε πάλι στὸν Ἀχαάβ καὶ τοῦ εἶπε :

— Ὁ λαὸς ὑποφέρει ἐπειδὴ ἐπιμένεις νὰ λατρεύῃς τοὺς ψεύτικους θεοὺς. Θέλεις νὰ ἰδῆς ἂν εἶναι ἀληθινοί; Δώσε ἐντολὴ νὰ ἐτοιμάσουν θυσία καὶ βάλε τοὺς ἱερεῖς σου νὰ παρακαλέσουν τὸ Βάαλ ν' ἀνάψῃ τὴ φωτιά. Τὴν ἴδια παράκληση θὰ κάμω κι ἐγὼ στὸ Θεὸ τῶν πατέρων μας. Ἐτσι θὰ φανῇ ποῖος θεὸς εἶναι ὁ ἀληθινός.

Ὁ Ἀχαάβ δέχτηκε καὶ τὴν ἄλλη μέρα, ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ ἀπόγευμα οἱ ἱερεῖς τοῦ παρακαλοῦσαν τὸ Βάαλ νὰ στείλῃ φωτιά στὸ θυσιαστήριο. Τότε προσευχήθηκε κι ὁ Ἡλίας κι ἀμέσως ἀνάψῃ ἡ φωτιά. Ὁ λαός, ποὺ εἶδε τὸ θαῦμα, μετάνοησε γιὰ τὴν ἀσέβειά του. Τότε ὁ Ἡλίας προσευχήθηκε πάλι κι ἄρχισε νὰ βρέχῃ.

Ἀργότερα ὁ Ἡλίας θέλησε νὰ περάσῃ τὸν Ἰορδάνη ποταμὸ μαζί μὲ τὸ μαθητὴ του Ἐλισαῖο. Χτύπησε μὲ τὸ μανδύα του τὰ νερά καὶ κείνα χωρίστηκαν στὰ δύο. Ἐτσι πέρασαν χωρὶς νὰ βραχοῦν.

— Ζήτησέ μου ὅ,τι θέλεις, πρὶν φύγω ἀπὸ τὸν κόσμο! εἶπε ὁ Ἡλίας στὸ μαθητὴ του.

— Τὴν εὐλογία σου θέλω μονάχα, πατέρα! ἀπάντησε ὁ Ἐλισαῖος.

Ἐξαφνα φάνηκε ἓνα ὀλοφώτεινο ἄρμα καὶ πῆρε τὸν Προφήτη στὸν οὐρανό. Ὁ Ἐλισαῖος θαμπώθηκε ἀπ' τὴ λάμψη κι ἔπεσε κάτω. Ὅταν συνῆλθε, βρῆκε τὸ μανδύα τοῦ Ἡλίας στὰ χέρια του κι ἔνοιωσε νὰ τὸν περιλουζῆ οὐράνια χάρη καὶ δύναμη θεϊκῆ.

Ἔργασίες

Πληροφορίες : Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴ μνήμη τοῦ προφήτη Ἡλία στὶς 20. Ἰουλίου.

Περίληψη : Ὁ Ἡλίας προφήτευε στὸν ἀσεβῆ βασιλιὰ Ἀχαάβ πὼς θ' ἀκολουθήσουν τρία χρόνια ἀνομβρίας, ἔκαμε πολλὰ θαύματα, ἄναψε τὴ φωτιά τῆς θυσίας κι ἀνέβηκε στὸν οὐρανό.

Ἐρωτήσεις : Πότε ἔζησε ὁ Ἡλίας; Ποιὰ

προφητεία εἶπε; Πῶς ἔζησε ὁ ἴδιος; Τί δῶρο ἔκαμε σὲ μιὰ γῆρα; Τί πρότεινε στὸν Ἀχαάβ; Ποιὰ ἀποτελέσματα εἶχε ἡ προσευχὴ στὸν ἀληθινὸ Θεό; Ποιό ἦταν τὸ τέλος του; Ποιὸν ἄφησε στὸν κόσμο νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργο του;

Δίδαγμα : Πρέπει νὰ ἐλέγχεται κάθε κακὴ πράξη ἀπὸ ὅποιονδήποτε κι ἂν γίνεται.

Μάθημα
59

Ἡσαΐας καὶ Ἱερεμίας

Στὸ βασίλειο τοῦ Ἰούδα ἔζησε ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅταν βασιλευε ὁ Μανασσῆς κι ὁ λαὸς λάτρευε τὰ εἰδῶλα.

Ἦταν στὴν αὐλὴ ἀπὸ τὸ Ναὸ τοῦ Σολομώντα, ὅταν εἶδε σὲ ὄραμα τὸ Θεὸ καθισμένο στὸν οὐράνιο θρόνο του, ἐνῶ οἱ ἄγγελοι ἔψαλλαν γύρω του: «Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος...». Ἕνας ἄγγελος τὸν πλησίασε καὶ τὸν ἔστειλε νὰ διδάξῃ τὸ λαό.

Κι ὁ Ἡσαΐας δίδαξε:

— Δὲ θέλει ὁ Θεὸς νηστεῖες, γιορτὲς καὶ ψεύτικες προσευχές, ἀλλὰ μόνο καλὰ ἔργα. Νὰ τρέφετε τοὺς πεινασμένους, νὰ ποτίζετε τοὺς διψασμένους, νὰ ντύνετε τοὺς γυμνοὺς, νὰ βοηθᾶτε κάθε ἄνθρωπο, πού ἔχει τὴν ἀνάγκη σας.

Ἐπειδὴ κατέκρινε τίς κακὲς πράξεις τοῦ βασιλιὰ, ὁ Μανασσῆς διέταξε νὰ πεθάνῃ μὲ πριονισμό.

“Ένα όλοφώτεινο ἄρμα πήρε τὸν Προφήτη στὸν οὐρανό...”

Ὁ Ἡσαΐας προφήτεψε τὸν ἐρχομὸ τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ καὶ περιέγραψε μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴ ζωὴ καὶ τὸ σταυρικό του θάνατο. Οἱ προφητείες του διαβάζονται καὶ σήμερα στὴν Ἐκκλησία μας.

Ὁ Ἱερεμίας ἔζησε στὰ ἴδια χρόνια, ποὺ ὁ ἰουδαϊκὸς λαὸς βρισκόταν σὲ μεγάλη κατὰπτωση.

Ὁ Θεὸς τὸν κάλεσε νὰ διδάξη τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ μετάνοια, ὥστε νὰ μὴν καταστραφῆ τὸ βασίλειο.

Ὁ Ἱερεμίας δίδαξε μὲ θάρρος, μὰ κανένας δὲν τὸν πίστεψε κι ἡ καταστροφὴ ἐγίνε. Ὁ ἴδιος ὕστερα θρήνησε τὴν καταστροφὴ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τὴν ὑποδούλωση τῶν Ἰουδαίων στοὺς Βαβυλωνίους.

Ἀργότερα λιθοβολήθηκε στὴν Αἴγυπτο ἀπὸ συμπατριῶτες του ἁμαρτωλοὺς, ἐπειδὴ κατάκρινε τὶς κακὲς πράξεις τους.

‘Ο ‘Ησαΐας προφήτεψε τὸν ἔρχομὸ τοῦ Χριστοῦ...

‘Εργασίες

Πληροφορίες : Ἡ Ἐκκλησία μας γιορτάζει τὴ μνήμη τοῦ μὲν ‘Ησαΐα στὶς 9 Μαΐου, τοῦ δὲ ‘Ιερεμίας τὴν 1η Μαΐου.

‘Ο ‘Ιερεμίας ἔγραψε τὸ βιβλίο «Θρῆνοι ‘Ιερεμίου».

Περίληψη : Οἱ προφῆτες ‘Ησαΐας καὶ ‘Ιερεμίας ἔζησαν λίγο πρὶν ὑποδουλωθῶν οἱ ‘Ιουδαῖοι. Προσπάθησαν νὰ τοὺς σώσουν ἀπὸ τὴν καταστροφή καὶ προφήτεψαν τὸν ἔρχομὸ τοῦ Μεσσία.

Ἐρωτήσεις : Τί δραμα εἶδε ὁ ‘Ησαΐας ; Τί δίδαξε στὸ λαό ; Ποιὸ ἦταν τὸ τέλος του ; Τί σημαίνουν οἱ λέξεις, ποὺ ἀκοῦμε συχνὰ στὴν Ἐκκλησία : «Προφητεία ‘Ησαΐου τὸ ἀνάγνωσμα» ; Τί προφήτεψε ὁ ‘Ιερεμίας ; Ποιοὶ τὸν ἀκούσαν ; Τί συνέβη ; Τί εἶναι οἱ «Θρῆνοι» του ;

Δίδαγμα : ‘Ο Θεὸς θέλει μονάχα τὰ καλὰ ἔργα.

Ὁ Δαυιδ

Στὴ Βαβυλώνα εἶχε πάει αἰχμάλωτος κι ὁ Δαυιδ. Αὐτὸν καὶ τρεῖς ἄλλους νέους διάλεξε ὁ Ναβουχοδονόσωρ γιὰ νὰ τοὺς δώση σπουδαῖες θέσεις.

Ὁ Δαυιδ εἶχε τὴν καλύτερη θέση καὶ συνέβη νὰ βοηθήσῃ τὸ βασιλιά στὴν ἐξῆς περίπτωση:

Ὁ Ναβουχοδονόσωρ εἶδε μιὰ νύχτα πολὺ τρομακτικὸ ὄνειρο καὶ τόσο ταραχτήκε, ποὺ τὸ ξέχασε. Τὸ πρωὶ κάλεσε ὅλους τοὺς σοφοὺς νὰ τοῦ ποῦν τί ὄνειρο εἶδε καὶ νὰ τοῦ τὸ ἐξηγήσουν.

Κανένας δὲν τὸ κατόρθωσε παρὰ μονάχα ὁ Δαυιδ :

— Βασιλιά μου, τοῦ λέει, εἶδες ἓνα πανύψηλο ἄγαλμα μὲ χρυσὸ κεφάλι, ἀσημένιο στῆθος, χάλκινη κοιλιά καὶ σιδερένια πόδια. Ξαφνικὰ ὅμως ἔπεσε μιὰ πέτρα ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ τὸ ἔκαμε χίλια κομμάτια. Αὐτὸ σημαίνει πὼς ὕστερα ἀπὸ σένα θὰ γίνουν βασιλιάδες κατώτεροί σου καὶ τὸ κράτος θὰ διαλυθῆ, ἐνῶ ἓνας μεγάλος βασιλιάς θὰ ἐνώσῃ ὅλο τὸν κόσμο σὲ ἓνα βασίλειο.

Ὁ βασιλιάς εὐχαριστήθηκε μὲ τὴν ἐξήγηση καὶ τοῦ ἔδωσε μεγαλύτερη θέση.

Ἀργότερα ὁ Ναβουχοδονόσωρ κατασκεύασε μιὰ μεγάλη χρυσὴ εἰκόνα τοῦ θεοῦ Ἡλίου καὶ διέταξε νὰ τὴν προσκυνήσουν ὅλοι. Αὐτὸ ἀρνήθηκαν νὰ τὸ κάμουν οἱ τρεῖς ἄλλοι νέοι καὶ τοὺς ἔρριξαν μέσα σὲ φλογερὸ καμίνι. Μὲ τὴ βοήθεια ὅμως τοῦ Θεοῦ δὲν ἔπαθαν τίποτε παρὰ μόνο τὸν δοξολογοῦσαν.

Ὁ βασιλιάς θαύμασε τοὺς τρεῖς νέους καὶ διέταξε νὰ μὴ βλαστημᾶ κανεὶς τὸ Θεὸ τους.

Ἐπειτα ἔγινε βασιλιάς ὁ Βαλτάσαρ. Σὲ ἓνα συμπόσιο εἶδε ἓνα χέρι νὰ γράφῃ στὸν τοῖχο τὶς μαγικὲς λέξεις :

« Μανή, θεκέλ, φάρες »

Μονάχα ὁ Δαυιδ μπόρεσε νὰ τὶς ἐξηγήσῃ :

— Βασιλιά μου, οἱ λέξεις αὐτὲς σημαίνουν πὼς οἱ μέρες τῆς βασιλείας σου εἶναι λίγες. Αὐτὴ μετρήθηκε, ζυγίστηκε καὶ μοιράστηκε.

Τὴν ἴδια νύχτα οἱ Πέρσες κυρίεψαν τὴ Βαβυλώνα.
Ὁ Δανιὴλ ἐξακολούθησε νὰ μὲνη στὸ παλάτι τοῦ Πέρση βασιλιά Κύρου. Οἱ αὐλικοὶ τὸν μισοῦσαν σὰν ξένο καὶ ἔπεισαν τὸ βασιλιά νὰ βγάλη τὴν ἐξῆς διαταγή:

— Ἐπὶ τριάντα μέρες νὰ μὴ προσευχηθῆ κανεὶς καὶ νὰ μὴ ζητήσῃ τίποτε ἀπὸ τὸ θεό.

Ἦξεραν πὼς ὁ Δανιὴλ, ποῦ συνήθιζε νὰ προσεύχεται τρεῖς φορές τὴ μέρα, θὰ ἐξακολουθοῦσε τὶς προσευχές του.

Ἔτσι κι ἔγινε. Ὁ βασιλιάς διέταξε τότε νὰ ρίξουν τὸ Δανιὴλ μέσα σὲ ἕνα λάκκο μὲ λιοντάρια γιὰ νὰ τὸν κατασπαράξουν.

Τὶ θαῦμα ὅμως! Τὰ λιοντάρια, ἀντὶ νὰ τὸν κατασπαράξουν, ἔμεναν ἡμερα πλάι του, ἐνῶ αὐτὸς δοξολογοῦσε τὸ Θεό.

Ὁ Κύρος θαύμασε γιὰ ὅλα αὐτὰ κι ἔδωσε μεγαλύτερη θέση στὸ Δανιὴλ.

Ὁ Δανιὴλ προφήτεψε τὸν ἐρχομὸ τοῦ Μεσσία καὶ πέθανε σὲ βαθεῖα γηρατεία.

Ἔργασίες

Πληροφορίες: Τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν νέων (παίδων) εἶναι: Ἀνανίας, Ἀζαρίας καὶ Μεσαήλ.

Περίληψη: Ὁ Δανιὴλ καὶ τρεῖς ἄλλοι νέοι Ἰσραηλίτες μορφώθηκαν ἀπὸ τὴ βασιλιὰ Ναβουχοδονόσορα. Σ' αὐτὸν ὁ Δανιὴλ ἐξήγησε περίεργο ὄνειρο, ὅπως καὶ τρεῖς μαγικὲς λέξεις στὸ διάδοχό του. Οἱ τρεῖς νέοι σώθηκαν μέσα στὸ καμίνι καὶ ὁ Δανιὴλ ἀπὸ τὰ λιοντάρια μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Ερωτήσεις: Ποιούς Ἰουδαίους διάλεξε

ὁ Ναβουχοδονόσορα γιὰ νὰ μορφώσῃ; Ποιὸ ὄνειρο ἐξήγησε ὁ Δανιὴλ; Γιατί οἱ ἄλλοι τρεῖς νέοι ρίχτηκαν στὸ καμίνι; Μὲ ποῖο ὄπλο σώθηκαν; Ποιὲς μαγικὲς λέξεις ἐξήγησε ὁ Δανιὴλ; Γιατί τὸν ἔρριξαν μέσα στὰ λιοντάρια; Πῶς σώθηκε; Τί προφήτεψε;

Δίδαγμα: Πρέπει νὰ ὑπερασπίζωμε τὴν πίστη μας καὶ μὲ θυσία τῆς ζωῆς μας ἀκόμα.

Ὁ Δανιὴλ στὰ λιοντάρια

Οἱ «Τρεῖς Παῖδες» στὸ καμίνι

Παρατηρήσεις :

— Ο Πανάγαθος Θεός έδημιούργησε τόν όμορφο κόσμο μας κι έπλασε τόν άνθρωπο γιά νά τόν χαρή, νά νοιώσει τό μεγαλείο του Θεού και νά θελήσει, μέ τή δική του δημιουργική έργασία και άσκηση στήν άρετή, νά γίνη άξιο τέκνο του Θεού και κληρονόμος τής αιωνίας βασιλείας του.

— Ο άνθρωπος παρασύρθηκε από τόν πειρασμό και πίστεψε πώς θα γινόταν άμέσως θεός, χωρίς κόπο. Έτσι έχασε τόν παράδεισο μιās εύτυχισμένης ζωής κι άκολούθησε τή θλιβερή πορεία μέσα στο σκοτάδι τής άμαρτίας και τήν κόλαση τής ζωής, γιά νά οδηγηθή στο σίγουρο χαμό.

— Ο Πλάστης όμως δέν έγκατέλειψε άβοήθητο τό έργο των χειρών του. Από τήν πρώτη στιγμή του ύποσχέθηκε πώς θα τόν σώσει, κατεβαίνοντας ό ίδιος στή γή. Τό πρώτο αυτό Εύαγγέλιο στάθηκε σαν μιá όλοφώτεινη άκτίνα, πού φώτιζε τήν ανθρωπότητα.

— Για νά προετοιμαστή ό κόσμος, ώστε νά δεχτή κάποτε τό Σωτήρα, ό Θεός διάλεξε ένα λαό, τόν Ίσραηλιτικό, πού νά παραδίδη τή δάδα του άληθινού Θεού και τής σωτηρίας του ανθρώπου από γενιά σέ γενιά.

— Ο «περιούσιος» αυτός λαός, ζούσε μέσα σέ ειδωλολατρικό κόσμο και εύκολα παρασυρόταν στήν πλάνη. Θεόσταλτοι όμως άνθρωποι τόν οδηγούσαν στή σωτηρία και τελευταίοι μέσα σ' αυτούς οί Προφήτες περιέγραφαν μέ λεπτομέρεια τά μέλλοντα νά συμβοϋν.

— Ο λαός του Ίσραήλ. ύποδουλώθηκε, έπαθε πολλά, άλλα δέ χάθηκε. Μέ τή ζωή, τά παθήματα και τή δράση του, έξετέλεσε τόν προορισμό του. Η προετοιμασία του κόσμου έγινε. Ο κόσμος τής Παλαιάς Διαθήκης παραχώρησε τή θέση του σέ ένα νέο κόσμο, τόν κόσμο τής Καινής Διαθήκης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I Η ΘΕΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ

III ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ

σελ.

σελ.

1. Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου	3
2. Οἱ Πρωτόπλαστοι	6
3. Ὁ Παράδεισος	8
4. Τὸ Προπατορικὸ ἁμάρτημα.	10
5. Ἡ τιμωρία τῶν Πρωτοπλάστων	12
6. Ἐξω ἀπὸ τὸν Παράδεισο	14
7. Ὁ Κάιν καὶ ὁ Ἄβελ	16
8. Ὁ κατακλισμὸς	18
9. Ὁ Πύργος τῆς Βαβέλ	21

21. Τὸ ὄνειρο τοῦ Ἰωσήφ	44
22. Ἡ πώληση τοῦ Ἰωσήφ	45
23. Ὁ Ἰωσήφ στὴν Αἴγυπτο	48
24. Ὁ Ἰωσήφ στὴ φυλακὴ	49
25. Τὰ ὄνειρα τοῦ Φαραῶ	50
26. Ἡ δόξα τοῦ Ἰωσήφ	52
27. Ὁ Ἰωσήφ καὶ τ' ἀδελφία του	53
28. Ὁ Ἰωσήφ φανερώνεται	56
29. Ὁ Ἰακώβ στὴν Αἴγυπτο	58

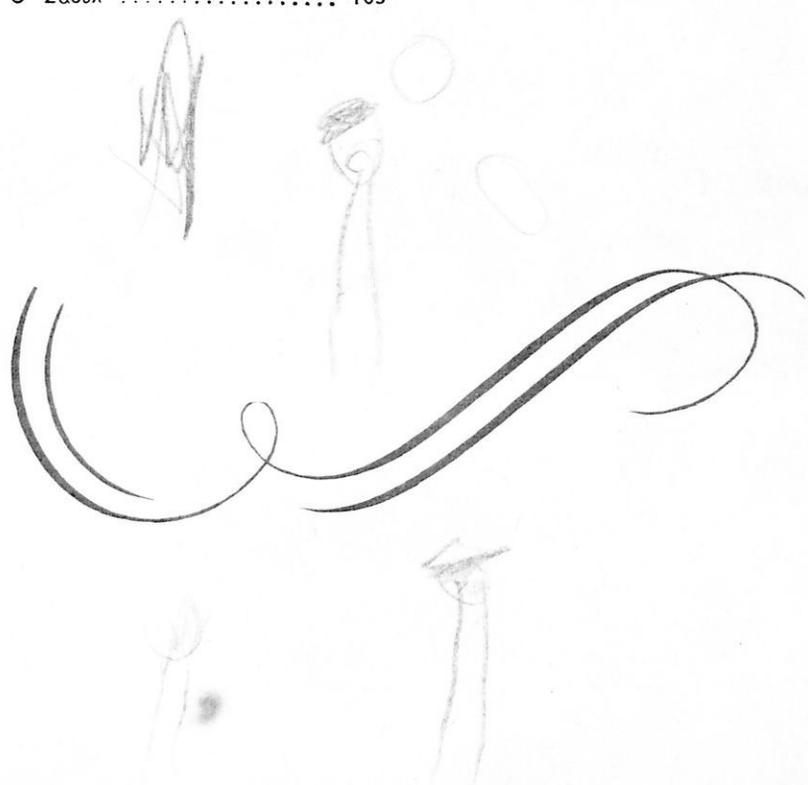
II ΟΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΣ

IV Η ΕΞΟΔΟΣ

1. Ὁ Ἀβραάμ	
10. Ὁ Ἀβραάμ Πατριάρχης	23
11. Ἀβραάμ καὶ Λὼτ	25
12. Ἡ γέννηση τοῦ Ἰσαάκ	27
13. Τὰ Σόδομα καὶ Γόμορρα	29
2. Ὁ Ἰσαάκ	
14. Θυσία τοῦ Ἀβραάμ	31
15. Ὁ γάμος τοῦ Ἰσαάκ	33
3. Ὁ Ἰακώβ	
16. Ἡσαΐ καὶ Ἰακώβ	35
17. Εὐλογία τοῦ Ἰακώβ	37
18. Τὸ ὄνειρο τοῦ Ἰακώβ	38
19. Ὁ Ἰακώβ στὴ Χαρρὰν	41
20. Ἐπιστροφή τοῦ Ἰακώβ	42

30. Ἡ ζωὴ τῶν Ἰσραηλιτῶν	61
31. Ὁ Μωυσῆς	63
32. Ὁ Μωυσῆς στὴ Μαδιάμ	65
33. Ὁ Θεὸς καλεῖ τὸ Μωυσῆ	67
34. Οἱ δέκα πληγὲς τοῦ Φαραῶ	69
35. Ἡ ἔφοδος τῶν Ἰσραηλιτῶν	72
36. Ἡ διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς	73
37. Οἱ Ἰσραηλίτες στὴν ἔρημο	76
38. Οἱ Δέκα Ἐντολές	78
39. Τὸ χρυσὸ μοσχάρι	80
40. Ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος	82
41. Κατασκοπεύση τῆς Χαναὰν	85
42. Ὁ θάνατος τοῦ Μωϋσῆ	87
43. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ	89

V Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΩΘ		σελ.	σελ.	
44.	Ὁ Ἰώθ	91	51. Δαβίδ καὶ Γολιάθ	105
VI Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ			52' Ὁ Δαβίδ βασιλιάς	107
45.	Κριτῆς - Δεβδώρα	94	53. Θάνατος τοῦ Ἀβεσσαλώμ	108
46.	Ὁ Γεδεών	95	54. Ὁ Σολομών βασιλιάς	110
47.	Ὁ Σαμψών	97	55. Ἔργα τοῦ Σολομώντα	111
48.	Ἥλι - Σαμουὴλ	99	56. Ὑποδούλωση τῶν Ἰσραηλιτῶν	114
VII Η ΚΑΛΗ ΝΥΦΗ ΡΟΥΘ			IX ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ	
49.	Ἡ Ρουθ	101	57. Ὁ Ἰωνᾶς	116
VIII ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ			58. Ὁ Ἥλιος	118
50.	Ὁ Σαούλ	103	59. Ἡσαΐας - Ἱερεμίας	119
			60. Ὁ Δανιὴλ	122
			Περιεχόμενα	128

1500/95

024000028310

